**To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu**

# ►B ►M6 DIREKTIVA 2013/36/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

## z dne 26. junija 2013

## o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ◄

**(Besedilo velja za EGP)**

(UL L 176, 27.6.2013, str. 338)

spremenjena z:

| | | Uradni list | | |
|---|---|---|---|---|
| | | št. | stran | datum |
| ►M1 | Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 | L 60 | 34 | 28.2.2014 |
| ►M2 | Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 | L 173 | 190 | 12.6.2014 |
| ►M3 | Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 | L 337 | 35 | 23.12.2015 |
| ►M4 | Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 | L 156 | 43 | 19.6.2018 |
| ►M5 | Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 | L 150 | 253 | 7.6.2019 |
| ►M6 | Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 | L 314 | 64 | 5.12.2019 |
| ►M7 | Direktiva (EU) 2021/338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2021 | L 68 | 14 | 26.2.2021 |

popravljena z:

►C1 Popravek, UL L 208, 2.8.2013, str. 73 (2013/36/EU)
►C2 Popravek, UL L 20, 25.1.2017, str. 1 (2013/36/EU)
►C3 Popravek, UL L 203, 26.6.2020, str. 95 (2013/36/EU)
►C4 Popravek, UL L 212, 3.7.2020, str. 20 (2019/878)

▼B

▼M6

# DIREKTIVA 2013/36/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**z dne 26. junija 2013**

**o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES**

▼B

**(Besedilo velja za EGP)**

NASLOV I

## PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE TER OPREDELITEV POJMOV

▼M6

*Člen 1*

### Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila o:

(a) dostopu do dejavnosti kreditnih institucij;

(b) pooblastilih za nadzor in orodjih za bonitetni nadzor kreditnih institucij s strani pristojnih organov;

(c) bonitetnem nadzoru kreditnih institucij s strani pristojnih organov na način, ki je skladen s pravili iz Uredbe (EU) št. 575/2013;

(d) zahtevah glede objav s strani pristojnih organov na področju bonitetne ureditve in nadzora kreditnih institucij.

▼B

*Člen 2*

### Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za institucije.

▼M6

_____

▼B

4. Člen 34 ter poglavje 3 naslova VII se uporabljata za finančne holdinge, mešane finančne holdinge in mešane poslovne holdinge s sedeži v Uniji.

▼M5

5. Ta direktiva se ne uporablja za:

▼M6

_____

▼M5

(2) centralne banke,

(3) poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja,

(4) „Eksport Kredit Fonden“ „Eksport Kredit Fonden A/S“ „Danmarks Skibskredit A/S“ in „KommuneKredit“ na Danskem,

▼M5

(5) „Kreditanstalt für Wiederaufbau“ „Landwirtschaftliche Rentenbank“ „Bremer Aufbau-Bank GmbH“ „Hamburgische Investitions- und Förderbank“ „Investitionsbank Berlin“ „Investitionsbank des Landes Brandenburg“ „Investitionsbank Schleswig-Holstein“ „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank“ „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz“ „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank“ „LfA Förderbank Bayern“ „NRW.BANK“ „Saarländische Investitionskreditbank AG“ „Sächsische Aufbaubank – Förderbank“ „Thüringer Aufbaubank“, podjetja, ki so v skladu z „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ priznana kot organi državne stanovanjske politike in se večinoma ne ukvarjajo z bančnimi posli, in podjetja, priznana kot neprofitna stanovanjska podjetja v skladu z navedenim zakonom, v Nemčiji,

(6) „hoiu-laenuühistud“ kot zadruge, priznane na podlagi „hoiu-laenuühistu seadus“, v Estoniji,

(7) „Strategic Banking Corporation of Ireland“ „credit unions“ in „friendly societies“ na Irskem,

(8) „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων“ (Tamio Parakatathikon kai Danion) v Grčiji,

(9) „Instituto de Crédito Oficial“ v Španiji,

(10) „Caisse des dépôts et consignations“ v Franciji,

(11) „kreditne unije“ in „Hrvatska banka za obnovu i razvitak“ na Hrvaškem,

(12) „Cassa depositi e prestiti“ v Italiji,

(13) „krājaizdevu sabiedrības“, podjetja, ki so v skladu s „krājaizdevu sabiedrību likums“ priznana kot zadruge, ki opravljajo finančne storitve izključno za svoje člane, v Latviji,

(14) „kredito unijos“, razen „centrinės kredito unijos“ v Litvi,

(15) „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“ in „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“ na Madžarskem,

(16) „The Malta Development Bank“ na Malti,

(17) „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“ „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“ „NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ „Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV“ in „kredietunies“ na Nizozemskem,

(18) podjetja, priznana kot stanovanjska združenja v javnem interesu, in „Österreichische Kontrollbank AG“ v Avstriji,

(19) „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe“ in „Bank Gospodarstwa Krajowego“ na Poljskem,

(20) „Caixas Económicas“, obstoječe na dan 1. januarja 1986, razen tistih, ki so ustanovljene kot družbe z omejeno odgovornostjo, in „Caixa Económica Montepio Geral“ na Portugalskem,

▼M5

(21) „SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana“ v Sloveniji,

(22) „Teollisen yhteistyon rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ in „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“ na Finskem,

(23) „Svenska Skeppshypotekskassan“ na Švedskem,

(24) „National Savings Bank“ „Commonwealth Development Finance Company Ltd“ „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“ „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd“ „Crown Agents for overseas governments and administrations“, kreditne zadruge in komunalne banke v Združenem kraljestvu.

▼M6

6. Subjekti iz točk 3 do 24 odstavka 5 tega člena se štejejo za finančne institucije za namene člena 34 in poglavja 3 naslova VII.

▼B

*Člen 3*

**Opredelitev pojmov**

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "kreditna institucija" pomeni kreditno institucijo, kakor je opredljena v točki (1) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(2) "investicijsko podjetje" pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredljeno v točki (2) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(3) "institucija" pomeni institucijo, kakor je opredeljena v točki (3) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼M6

_____

▼B

(5) "zavarovalnica" pomeni zavarovalnico, kakor je opredeljena v točki (5) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(6) "pozavarovalnica" pomeni pozavarovalnico kakor je opredeljena v točki (6) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(7) "upravljalni organ" pomeni organ ali organe institucije, ki so imenovani v skladu z nacionalnim pravom, ki so pooblaščeni za določitev strategije, ciljev in splošne usmeritve institucije ter ki nadzorujejo in spremljajo sprejemanje odločitev v zvezi z vodenjem in vključuje osebe, ki dejansko vodijo posle institucije;

(8) "upravljalni organ v nadzorni funkciji" pomeni upravljalni organ v vlogi spremljanja in nadzora nad sprejemanjem odločitev v zvezi z upravljanjem;

(9) "višje vodstvo" pomeni fizične osebe, ki v instituciji opravljajo izvršilne funkcije in so odgovorne upravljalnemu organu za vsakodnevno upravljanje institucije;

▼B

(10) "sistemsko tveganje" pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;

(11) "modelsko tveganje" pomeni morebitno izgubo, ki jo lahko utrpi institucija kot posledico odločitev, ki bi lahko načeloma temeljile na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri razvoju, izvajanju ali uporabi tovrstnih modelov;

(12) "originator" pomeni originatorja, kakor je opredeljen v točki (13) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(13) "sponzor" pomeni sponzorja, kakor je opredeljen v točki (14) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(14) "nadrejena oseba" pomeni nadrejeno osebo, kakor je opredeljena v točki (15) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(15) "podrejena družba" pomeni podrejeno družbo, kakor je opredeljena v točki (16) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(16) "podružnica" pomeni podružnico, kakor je opredeljena v točki (17) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(17) "družba za pomožne storitve" pomeni družbo za pomožne storitve, kakor je opredeljena v točki (18) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(18) "družba za opravljanje" pomeni družbo za opravljanje, kakor je opredeljena v točki (19) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(19) "finančni holding" pomeni finančni holding, kakor je opredeljen v točki (20) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(20) "mešani finančni holding" pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v točki (21) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(21) "mešani poslovni holding" pomeni mešani poslovni holding, kakor je opredeljen v točki (22) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(22) "finančna institucija" pomeni finančno institucijo, kakor je opredeljena v točki (26) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(23) "subjekt finančnega sektorja" pomeni subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v točki (27) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(24) "nadrejena institucija v državi članici" pomeni nadrejeno institucijo v državi članici, kakor je opredeljena v točki (28) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(25) "EU nadrejena institucija", pomeni EU nadrejeno institucijo, kakor je opredeljena v točki (29) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(26) "nadrejeni finančni holding v državi članici" pomeni nadrejeni finančni holding v državi članici, kakor je opredeljen v točki (30) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼B

(27) "EU nadrejeni finančni holding" pomeni EU nadrejeni finančni holding, kakor je opredeljen v točki (31) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(28) "nadrejeni mešani finančni holding v državi članici" pomeni nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, kakor je opredeljen v točki (32) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(29) "EU nadrejeni mešani finančni holding" pomeni EU nadrejeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v točki (33 nadrejena institucija v državi članici) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(30) "sistemsko pomembna institucija" pomeni EU nadrejeno institucijo, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding ali institucijo, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemsko tveganje;

(31) "centralna nasprotna stranka" pomeni centralno nasprotno stranko, kakor je opredeljena v točki (34) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(32) "udeležba" pomeni udeležbo, kakor je opredeljena v točki (35) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(33) "kvalificiran delež" pomeni kvalificiran delež, kakor je opredeljen v točki (36) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(34) "obvladovanje" pomeni obvladovanje, kakor je opredeljeno v točki (37) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(35) "tesna povezanost" pomeni tesno povezanost, kakor je opredeljena v točki (38) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(36) "pristojni organ" pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v točki (40) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(37) "konsolidacijski nadzornik" pomeni konsolidacijskega nadzornika, kakor je opredeljen v točki (41) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(38) "dovoljenje" pomeni dovoljenje, kakor je opredeljeno v točki (42) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(39) "matična država članica" pomeni matično državo članico, kakor je opredeljena v točki (43) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(40) "država članica gostiteljica" pomeni državo članico gostiteljico, kakor je opredeljena v točki (44) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(41) "centralne banke ESCB" pomeni centralne banke ESCB, kakor so opredeljene v točki (45) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(42) "centralne banke" pomenijo centralne banke, kakor so opredeljene v točki (46) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼B

(43) "konsolidirani položaj" pomeni konsolidirani položaj, kakor je opredeljen v točki (47) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(44) "konsolidirana podlaga" pomeni konsolidirano podlago, kakor je opredeljena v točki (48) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(45) "subkonsolidirana podlaga" pomeni subkonsolidirano podlago, kakor je opredeljena v točki (49) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(46) "finančni instrument" pomeni finančni instrument, kakor je opredeljen v točki (50) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(47) "kapital" pomeni kapital, kakor je opredeljen v točki (118) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(48) "operativno tveganje" pomeni operativno tveganje, kakor je opredeljeno v točki (52) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(49) "zmanjševanje kreditnega tveganja" pomeni zmanjševanje kreditnega tveganja, kakor je opredeljeno v točki (57) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(50) "listinjenje" pomeni listinjenje, kakor je opredeljeno v točki (61) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(51) "pozicija v listinjenju" pomeni pozicijo v listinjenju, kakor je opredeljena v točki (62) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(52) "subjekt s posebnim namenom pri listinjenju" pomeni subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, kakor je opredeljen v točki (66) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(53) "posebne pokojninske ugodnosti" pomeni posebne pokojninske ugodnosti, kakor so opredeljene v točki (73) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(54) "trgovalna knjiga" pomeni trgovalno knjigo, kakor je opredeljena v točki (86) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(55) "reguliran trg" pomeni reguliran trg, kakor je opredeljen v točki (92) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(56) "finančni vzvod" pomeni finančni vzvod, kakor je opredeljen v točki (93) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(57) "tveganje prevelikega finančnega vzvoda" pomeni tveganje prevelikega finančnega vzvoda, kakor je opredeljeno v točki (94) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(58) "zunanja bonitetna agencija" pomeni zunanjo bonitetna agencija, kakor je opredeljena v točki (98) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(59) "notranji pristopi" pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz člena 143(1), pristop na podlagi notranjih modelov iz člena 221, pristop na podlagi lastnih ocen iz člena 225, pristop na podlagi naprednih pristopov za merjenje iz člena 312(2), metoda notranjih modelov iz člena 283 in 363 ter pristop notranjega ocenjevanja iz člena 259(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼M5

(60) „organ za reševanje“ pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v točki 18 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(61) „globalna sistemsko pomembna institucija“ ali „GSPI“ pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo, kot je opredeljena v točki 133 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(62) „globalna sistemsko pomembna institucija zunaj EU“ ali „GSPI zunaj EU“ pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo zunaj EU, kot je opredeljena v točki 134 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(63) „skupina“ pomeni skupino, kot je opredeljena v točki 138 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(64) „skupina iz tretje države“ pomeni skupino, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi;

(65) „politika prejemkov, nevtralna glede na spol“ pomeni politiko prejemkov, ki temelji na načelu enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za delavke in delavce.

▼B

2. Kadar se ta direktiva sklicuje na upravljalni organ in kadar so v skladu z nacionalnim pravom vodstvene in nadzorne funkcije upravljalnega organa dodeljene različnim organom ali različnim članom znotraj enega organa, država članica določi organe ali člane upravljalnega organa, ki so odgovorni v skladu z nacionalnim pravom, razen če je v direktivi drugače določeno.

▼M5

3. Za zagotovitev, da se zahteve ali nadzorniška pooblastila iz te direktive ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi v skladu s to direktivo in navedeno uredbo, zajemajo pojmi „institucija“, „nadrejena institucija v državi članici“, „EU nadrejena institucija“ in „nadrejena oseba“ tudi:

(a) finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so pridobili odobritev v skladu s členom 21a te direktive;

(b) imenovane institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, če zadevna nadrejena oseba ne potrebuje odobritve v skladu s členom 21a(4) te direktive; ter

(c) finančne holdinge, mešane finančne holdinge ali institucije, imenovane na podlagi točke (d) člena 21a(6) te direktive.

([1]) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

▼B

NASLOV II

**PRISTOJNI ORGANI**

*Člen 4*

**Imenovanje in pooblastila pristojnih organov**

1. Države članice imenujejo pristojne organe, ki opravljajo funkcije in naloge iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013. O tem obvestijo Komisijo in EBA ter navedejo vse razdelitve funkcij in nalog.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi spremljajo dejavnosti institucij ter po potrebi finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, da bi lahko ocenili skladnost z zahtevami te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013

3. Države članice zagotovijo, da so uvedeni ustrezni ukrepi, ki pristojnim organom omogočajo pridobitev informacij, potrebnih za ocenitev skladnosti institucij ter po potrebi finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov z zahtevami iz odstavka 2, in preiskavo morebitnih kršitev teh zahtev.

4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi strokovno znanje, vire, operativno sposobnost in pooblastila za opravljanje funkcij v zvezi z bonitetnim nadzorom, preiskavami in kaznimi iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter da so pri tem neodvisni.

5. Države članice zahtevajo, da institucije pristojnim organom svojih matičnih držav članic predložijo vse informacije, potrebne za presojo njihove skladnosti s pravili, sprejetimi v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013. Države članice zagotovijo tudi, da mehanizmi notranjih kontrol ter administrativni in računovodski postopki institucij omogočajo, da se lahko njihova skladnost s pravili kadar koli preveri.

6. Države članice zagotovijo, da institucije evidentirajo vse svoje posle ter dokumentirajo sisteme in postopke, za katere veljata ta direktiva in Uredba (EU) št. 575/2013, tako da lahko pristojni organi kadar koli preverijo skladnost s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013.

7. Države članice zagotovijo, da so nadzorniške funkcije na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter vse druge funkcije pristojnih organov ločene in neodvisne od funkcij v zvezi z reševanjem. Države članice o tem obvestijo Komisijo in EBA ter navedejo vse razdelitve nalog.

▼M5

8. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko so za reševanje pooblaščeni organi, ki niso pristojni organi, ti organi tesno sodelujejo s pristojnimi organi in se posvetujejo z njimi glede priprave načrtov za reševanje ter v vseh drugih primerih, kadar se tako sodelovanje in posvetovanje zahteva s to direktivo, Direktivo 2014/59/EU ali Uredbo (EU) št. 575/2013.

▼M6

*Člen 5*

**Usklajevanje znotraj držav članic**

Države članice, ki imajo več kot en pristojni organ za bonitetni nadzor kreditnih institucij in finančnih institucij, sprejmejo ukrepe, potrebne za organizacijo usklajevanja med temi organi.

▼B

*Člen 6*

**Sodelovanje v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora**

Pristojni organi pri opravljanju svojih nalog skrbijo za konvergenco nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013. V ta namen države članice zagotovijo, da:

(a) pristojni organi kot člani Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS) v skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji sodelujejo v duhu zaupanja in popolnega medsebojnega spoštovanja, zlasti pri zagotavljanju pretoka ustreznih in zanesljivih informacij med njimi in drugimi člani ESFS;

(b) pristojni organi sodelujejo pri dejavnostih EBA in po potrebi v kolegijih nadzornikov;

(c) si pristojni organi prizadevajo za upoštevanje smernic in priporočil, ki jih izda EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ter za odziv na opozorila in priporočila, ki jih izda ESRB v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010;

(d) pristojni organi tesno sodelujejo z ESRB;

(e) nacionalne pristojnosti, podeljene pristojnim organom, ne ovirajo izvajanja njihovih nalog, ki jih imajo kot člani EBA, ali po potrebi ESRB, ali v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013

▼B

*Člen 7*

**Razsežnost nadzora Unije**

Pristojni organi v vsaki državi članici pri opravljanju svojih splošnih nalog, in zlasti v izrednih razmerah, na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo morebiten vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v drugih zadevnih državah članicah.

NASLOV III

**ZAHTEVE ZA DOSTOP DO DEJAVNOSTI KREDITNIH INSTITUCIJ**

*POGLAVJE 1*

***Splošne zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij***

*Člen 8*

**Dovoljenje**

1. Države članice od kreditnih institucij zahtevajo, da pridobijo dovoljenje pred začetkom opravljanja svojih dejavnosti. Brez poseganja v člene 10 do 14 določijo zahteve za pridobitev takega dovoljenja ter o njih uradno obvestijo EBA.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

▼M5

(a) informacije, ki se predložijo pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, vključno s poslovnim načrtom, organizacijsko strukturo in ureditvijo upravljanja iz člena 10;

(b) zahteve, ki se na podlagi člena 14 uporabljajo za delničarje in družbenike s kvalificiranimi deleži ali, kadar ni kvalificiranih deležev, za 20 največjih delničarjev ali družbenikov; ter

▼B

(c) okoliščine, ki bi lahko pristojne organe ovirale pri učinkovitem opravljanju nadzorniških funkcij iz člena 14.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o standardnih obrazcih, predlogah in postopkih za zagotavljanje informacij iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 2.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

4. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 2 in 3 predloži Komisiji do 31. decembra 2015.

▼M5

5. EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, namenjene pristojnim organom, v katerih opredeli skupno metodologijo ocenjevanja za izdajanje dovoljenj v skladu s to direktivo.

▼M6

*Člen 8a*

**Posebne zahteve za izdajo dovoljenja kreditnim institucijam iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013**

1. Države članice zahtevajo, da družbe iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki so že pridobile dovoljenje na podlagi naslova II Direktive 2014/65/EU, vložijo vlogo za izdajo dovoljenja v skladu s členom 8 najpozneje na dan, ko se zgodi kaj od naslednjega:

(a) povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju 12 zaporednih mesecev, je enaka ali preseže 30 milijard EUR, ali

(b) povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju 12 zaporednih mesecev, je nižja od 30 milijard EUR, družba pa je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb v skupini, ki imajo posamezno bilančno vsoto nižjo od 30 milijard EUR in opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR, oboje izračunano kot povprečje v obdobju 12 zaporednih mesecev.

2. Družbe iz odstavka 1 tega člena lahko še naprej opravljajo dejavnosti iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, dokler ne pridobijo dovoljenja iz odstavka 1 tega člena.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena družbe iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki 24. decembra 2019 opravljajo dejavnosti kot investicijska podjetja z dovoljenjem na podlagi Direktive 2014/65/EU, vložijo vlogo za dovoljenje v skladu s členom 8 te direktive do 27. decembra 2020.

4. Kadar pristojni organ po prejemu informacij v skladu s členom 95a Direktive 2014/65/EU ugotovi, da se družbi izda dovoljenje kot kreditna institucija v skladu s členom 8 te direktive, uradno obvesti družbo in pristojni organ, kot je opredeljen v točki 26 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, in od datuma tega uradnega obvestila prevzame postopek izdaje dovoljenja.

▼M6

5. Pristojni organ, ki izda dovoljenje, v primeru ponovne izdaje dovoljenja zagotovi, da je postopek čim bolj racionaliziran in da se upoštevajo informacije iz obstoječih dovoljenj.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi:

(a) informacije, ki jih družba predloži pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja, vključno s poslovnim načrtom iz člena 10;

(b) metodologijo za izračun pragov iz odstavka 1.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz točk (a) in (b) prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.

▼B

*Člen 9*

**Prepoved opravljanja poslov sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti za osebe ali družbe, ki niso kreditne institucije**

1. Države članice osebam ali družbam, ki niso kreditne institucije, prepovejo opravljanje poslov sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za sprejemanje vlog ali drugih sredstev, vračljivih s strani države članice, njenih regionalnih ali lokalnih organov, javnih mednarodnih organov, katerih članica je ena ali več držav članic, ali za primere, za katere izrecno velja nacionalno pravo ali pravo Unije, če so te dejavnosti v skladu s predpisi in kontrolami, namenjenimi zaščiti vlagateljev in investitorjev.

▼M5

3. Države članice Komisijo in EBA uradno obvestijo o nacionalni zakonodaji, ki družbam, ki niso kreditne institucije, izrecno omogočajo, da opravljajo posle sprejemanja vlog in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

4. Države članice na podlagi tega člena kreditnih institucij ne smejo izvzeti iz uporabe te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.

*Člen 10*

**Poslovni načrt, organizacijska struktura in ureditev upravljanja**

1. Države članice zahtevajo, da se vlogi za izdajo dovoljenja priloži poslovni načrt, ki določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo kreditne institucije, vključno z navedbo nadrejenih oseb, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine. Države članice poleg tega zahtevajo, da se vlogam za izdajo dovoljenja priloži opis ureditev, procesov in mehanizmov iz člena 74(1).

▼M5

2. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, če se jim zdi, da ureditve, procesi in mehanizmi iz člena 74(1) zadevni instituciji ne omogočajo preudarnega in učinkovitega upravljanja tveganja.

▼B

*Člen 11*

**Gospodarske potrebe**

Države članice ne smejo zahtevati, da se vloga za izdajo dovoljenja preverja glede na gospodarske potrebe trga.

*Člen 12*

**Ustanovni kapital**

1. Brez poseganja v druge splošne pogoje, ki jih določa nacionalno pravo, pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, kadar kreditna institucija nima ločenega kapitala ali če njen ustanovni kapital znaša manj kot 5 milijonov EUR.

2. Ustanovni kapital zajema eno ali več postavk iz člena 26(1)(a) do (e) Uredbe (EU) št. 575/2013

3. Države članice lahko odločijo, da kreditne institucije, ki ne izpolnjujejo pogojev v zvezi z ločenim kapitalom in ki so obstajale 15. decembra 1979, lahko še naprej poslujejo. Take kreditne institucije lahko izvzamejo iz zahtev prvega pododstavka člena 13(1).

4. Države članice lahko izdajo dovoljenje za določene kategorije kreditnih institucij, katerih ustanovni kapital je nižji, kot je določeno v odstavku 1, pod naslednjimi pogoji:

(a) ustanovni kapital znaša najmanj 1 milijon EUR;

(b) zadevne države članice Komisijo in EBA uradno obvestijo o svojih razlogih za uporabo te možnosti.

*Člen 13*

**Dejansko vodenje poslov in kraj sedeža**

1. Pristojni organi kreditni instituciji izdajo dovoljenje za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije le, kadar vsaj dve osebi dejansko vodita posle kreditne institucije vložnice.

Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja, če člani upravljalnega organa ne izpolnjujejo zahtev iz člena 91(1).

▼B

2. Vsaka država članica zahteva, da:

(a) ima kreditna institucija, ki je pravna oseba in ki ima statutarni sedež v skladu z nacionalnim pravom, sedež v isti državi članici kot statutarni sedež;

(b) ima kreditna institucija, ki ni kreditna institucija v skladu s točko (a), sedež v državi članici, ki je izdala dovoljenje in v kateri dejansko opravlja svoje dejavnosti.

*Člen 14*

**Delničarji in družbeniki**

1. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, razen, če jih je kreditna institucija obvestila o identiteti delničarjev ali družbenikov, bodisi neposrednih bodisi posrednih, fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo kvalificirane deleže, in o velikosti teh deležev ter v primeru, da ni kvalificiranih deležev, o dvajsetih največjih delničarjih ali družbenikih.

Pri ugotavljanju, ali so izpolnjena merila za kvalificirani delež, se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu ([1]) ter pogoji o združevanju teh pravic, določeni v členu 12(4) in (5) navedene direktive.

Države članice ne upoštevajo glasovalnih pravic ali deležev, ki so jih institucije pridobile s prodajo primarne izdaje finančnih instrumentov ali plasiranjem finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz točke 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, če se te pravice ne uveljavljajo ali drugače uporabljajo za poseganje v upravljanje izdajatelja in se odsvojijo v enem letu od pridobitve.

▼M5

2. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, če se jim ob upoštevanju potrebe po preudarnem in skrbnem upravljanju kreditnih institucij delničarji ali družbeniki ne zdijo primerni v skladu z merili iz člena 23(1). Uporabljata se člen 23(2) in (3) ter člen 24.

▼B

3. Če obstaja tesna povezanost med kreditno institucijo in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, pristojni organi izdajo dovoljenje le, če te povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja njihovih nadzorniških funkcij.

([1]) UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

▼B

Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je kreditna institucija tesno povezana, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje njihovih nadzorniških funkcij.

Pristojni organi zahtevajo, da jim kreditne institucije posredujejo informacije, potrebne za stalno spremljanje skladnosti s pogoji iz tega odstavka.

*Člen 15*

**Zavrnitev izdaje dovoljenja**

Kadar pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, vlagatelja uradno obvesti o odločitvi in razlogih zanjo v šestih mesecih od prejema vloge ali, kadar je vloga nepopolna, v šestih mesecih od dne, ko vlagatelj pošlje popolne informacije, potrebne za sprejetje odločitve.

Odločitev za odobritev ali zavrnitev izdaje dovoljenja se v vsakem primeru sprejme v 12 mesecih od prejema vloge.

*Člen 16*

**Predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic**

1. Pristojni organ se pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji posvetuje s pristojnimi organi druge države članice, v kateri je kreditna institucija:

(a) podrejena družba kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici;

(b) podrejena družba nadrejene osebe kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici;

(c) obvladovana s strani istih fizičnih ali pravnih oseb kot kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje v tej drugi državi članici.

2. Pristojni organ se pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji posvetuje s pristojnim organom, ki je pooblaščen za nadzor zavarovalnic ali investicijskih podjetij v zadevni državi članici, kjer je kreditna institucija:

(a) podrejena družba zavarovalnice ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Uniji;

(b) podrejena družba nadrejene osebe zavarovalnice ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Uniji;

(c) obvladovana s strani istih fizičnih ali pravnih oseb, ki obvladujejo zavarovalnico ali investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v Uniji.

▼B

3. Zadevni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem glede ocenjevanja primernosti delničarjev ter ugleda in izkušenj članov upravljalnega organa, ki so vključeni v upravljanje drugega subjekta iste skupine. Ti organi si izmenjajo informacije o primernosti delničarjev ter ugledu in izkušnjah članov upravljalnega organa, ki so pomembne za izdajanje dovoljenj in redno ocenjevanje izpolnjevanja pogojev poslovanja.

*Člen 17*

**Podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici**

Države članice gostiteljice ne zahtevajo dovoljenja ali jamstvenega kapitala za podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici. Ustanovitev in nadzor takih podružnic se opravi v skladu s členi 35, 36(1),(2) in (3), 37, od 40 do 46, 49, 74 in 75.

*Člen 18*

**Odvzem dovoljenja**

Pristojni organi lahko odvzamejo dovoljenje, izdano kreditni instituciji, le kadar takšna kreditna institucija:

(a) v 12 mesecih dovoljenja ne uporabi, dovoljenje izrecno odkloni ali se več kot šest mesecev ni ukvarjala s posli, razen če zadevna država članica ni določila, da dovoljenje v takih primerih preneha veljati;

▼M6

(aa) uporablja dovoljenje izključno za opravljanje dejavnosti iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, njena povprečna bilančna vsota pa je pet zaporednih let manjša od pragov iz navedenega člena;

▼B

(b) pridobi dovoljenje na podlagi neresničnih izjav ali na kakršen koli drug nepravilen način;

(c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi ji je bilo dovoljenje izdano;

▼M5

(d) ne izpolnjuje več bonitetnih zahtev, določenih v delu 3, 4 ali 6, razen zahtev iz členov 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013 ali naloženih na podlagi točke (a) člena 104(1) ali člena 105 te direktive ali ni več mogoče pričakovati, da bo izpolnila svoje obveznosti do upnikov, ter zlasti ne zagotavlja več varnosti sredstev, ki so ji jih zaupali njeni vlagatelji;

▼B

(e) pomeni enega od drugih primerov, za katere nacionalno pravo predpisuje odvzem dovoljenja; ali

▼B

(f) stori eno od kršitev iz člena 67(1).

*Člen 19*

**Naziv kreditnih institucij**

Kreditne institucije lahko za izvajanje svojih dejavnosti ne glede na določbe v državi članici gostiteljici o uporabi besed "banka", "hranilnica" ali drugih bančnih nazivov na celotnem ozemlju Unije uporabljajo isti naziv kot v državi članici, v kateri imajo sedež. Če obstaja nevarnost zamenjave, lahko država članica gostiteljica zaradi razjasnitve zahteva, naj se nazivu doda pojasnilo.

*Člen 20*

**Uradno obveščanje o dovoljenju in odvzemu dovoljenja**

1. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o vsakem dovoljenju, izdanem v skladu s členom 8.

▼M6

2. EBA na svojem spletnem mestu objavi in vsaj enkrat letno posodobi seznam z nazivi vseh kreditnih institucij, ki jim je bilo izdano dovoljenje.

▼B

3. Konsolidacijski nadzornik zadevnim pristojnim organom in EBA predloži vse informacije o skupini kreditnih institucij v skladu s členi 14(3), 74(1) in 109(2), zlasti o pravni in organizacijski strukturi skupine ter njenem upravljanju.

▼M6

3a. V seznamu iz odstavka 2 tega člena se navedejo nazivi družb iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in se opredelijo zadevne kreditne institucije kot takšne. V tem seznamu se tudi navedejo vse spremembe v primerjavi s prejšnjo različico seznama.

▼B

4. V seznamu iz odstavka 2 tega člena se navedejo nazivi kreditnih institucij, ki nimajo kapitala, določenega v členu 12(1), in se opredelijo kot takšne kreditne institucije.

5. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o vsakem odvzemu dovoljenja, vključno z razlogi za tak odvzem.

*Člen 21*

**Izvzetja za kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom**

1. Pristojni organi lahko kreditno institucijo iz člena 9Uredbe (EU) št. 575/2013, izvzamejo iz zahtev iz členov 10 in 12 ter člena 13(1) te direktive pod pogoji iz člena 9 navedene uredbe.

▼B

Države članice lahko ohranijo in uporabljajo veljavno nacionalno pravo v zvezi z uporabo takega izvzetja, če ni v nasprotju s to direktivo ali Uredbo (EU) št. 575/2013.

2. Če pristojni organi odobrijo izvzetje iz odstavka 1, se za celoto, ki jo sestavlja centralni organ skupaj s svojimi stalno povezanimi institucijami, uporabljajo členi 17, 33, 34, 35, 36(1) do (3), in 39 do 46, oddelek II poglavja 2 naslova VII ter poglavje 4 naslova VII te direktive.

▼M5

*Člen 21a*

**Odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov**

1. Nadrejeni finančni holdingi v državi članici, nadrejeni mešani finančni holdingi v državi članici, EU nadrejeni finančni holdingi in EU nadrejeni mešani finančni holdingi zaprosijo za odobritev v skladu s tem členom. Drugi finančni holdingi ali mešani finančni holdingi zaprosijo za odobritev v skladu s tem členom, kadar morajo izpolnjevati zahteve iz te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013 na subkonsolidirani podlagi.

2. Za namene odstavka 1 finančni holdingi in mešani finančni holdingi iz navedenega odstavka predložijo konsolidacijskemu nadzorniku in, če sta različna, pristojnemu organu v državi članici, v kateri imajo sedež, naslednje informacije:

(a) organizacijsko strukturo skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, z jasno navedbo njegovih podrejenih družb in po potrebi nadrejenih oseb ter kraj in vrsto dejavnosti, ki jo opravlja vsak subjekt znotraj skupine;

(b) informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, in v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz člena 121 o usposobljenosti direktorjev;

(c) informacije v zvezi z izpolnjevanjem meril iz člena 14 o delničarjih in družbenikih, če je kreditna institucija podrejena družba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga;

(d) notranjo organiziranost in razdelitev nalog znotraj skupine;

(e) vse druge informacije, ki bi lahko bile potrebne za izvedbo ocen iz odstavkov 3 in 4 tega člena.

▼M5

Če odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati z oceno iz člena 22, se pristojni organ za namene navedenega člena po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom in, če sta različna, pristojnim organom, v državi članici, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. ►C4 V tem primeru se obdobje ocenjevanja iz drugega pododstavka člena 22(2) prekine za več kot 20 delovnih dni, dokler se ne zaključi postopek, določen v tem členu. ◄

3. Finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu se sme dati odobritev na podlagi tega člena le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) notranja ureditev in razdelitev nalog znotraj skupine sta ustrezni za izpolnjevanje zahtev, naloženih s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013, na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi in sta zlasti učinkovita za:

(i) usklajevanje vseh podrejenih družb finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vključno z ustrezno razdelitvijo nalog med podrejenimi institucijami, kjer je to potrebno;

(ii) preprečevanje ali upravljanje nasprotij znotraj skupine ter

(iii) uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding;

(b) organizacijska struktura skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora podrejenih institucij ali nadrejenih institucij v zvezi s posamičnimi, konsolidiranimi in, če je ustrezno, subkonsolidiranimi zahtevami, ki veljajo zanje. Pri ocenjevanju tega merila se upoštevajo predvsem:

(i) položaj finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini;

(ii) lastniška struktura in

(iii) vloga finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v skupini;

(c) izpolnjena so merila iz člena 14 in zahteve iz člena 121.

4. Odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga na podlagi tega člena se ne zahteva, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

▼M5

(a) glavna dejavnost finančnega holdinga je pridobivanje deležev v podrejenih družbah, pri mešanih finančnih holdingih pa je glavna dejavnost z ozirom na institucije ali finančne institucije pridobivanje deležev v podrejenih družbah;

(b) finančni holding ali mešani finančni holding ni imenovan kot subjekt v postopku reševanja v nobeni skupini za reševanje v okviru skupine v skladu s strategijo reševanja, ki jo zadevni organ za reševanje določi na podlagi Direktive 2014/59/EU;

(c) podrejena kreditna institucija je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, in so ji za učinkovito izpolnjevanje te obveznosti dana na voljo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila;

(d) finančni holding ali mešani finančni holding ne sodeluje pri sprejemanju upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki vplivajo na skupino ali njene podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije;

(e) ne obstajajo ovire za učinkovit nadzor skupine na konsolidirani podlagi.

Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, izvzeti iz odobritve v skladu s tem odstavkom, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kot je določena v tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013.

5. Konsolidacijski nadzornik stalno spremlja izpolnjevanje pogojev iz odstavka 3 ali po potrebi odstavka 4. Finančni holdingi in mešani finančni holdingi predložijo konsolidacijskemu nadzorniku informacije, ki so potrebne za stalno spremljanje organizacijske strukture skupine in izpolnjevanja pogojev iz odstavka 3 ali po potrebi odstavka 4. Konsolidacijski nadzornik te informacije izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

6. Če konsolidacijski nadzornik ugotovi, da pogoji iz odstavka 3 niso izpolnjeni ali niso več izpolnjeni, se za finančni holding ali mešani finančni holding sprejmejo ustrezni nadzorniški ukrepi, s katerimi se zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotavlja izpolnjevanje zahtev iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi. V primeru mešanega finančnega holdinga nadzorniški ukrepi upoštevajo zlasti vpliv na finančni konglomerat.

Nadzorniški ukrepi iz prvega pododstavka lahko vključujejo:

(a) začasno prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic podrejenih institucij, ki jih ima finančni holding ali mešani finančni holding;

▼M5

(b) začasne odredbe ali kazni za finančni holding, mešani finančni holding ali člane upravljalnega organa in vodstvene delavce, ob upoštevanju členov 65 do 72;

(c) dajanje navodil ali usmeritev finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese deleže, ki jih ima v svojih podrejenih institucijah;

(d) začasno imenovanje drugega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali institucije znotraj skupine kot odgovorne za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi;

(e) omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;

(f) zahtevo, da finančni holdingi ali mešani finančni holdingi odprodajo ali zmanjšajo deleže v institucijah ali drugih subjektih finančnega sektorja;

(g) zahtevo, da finančni holdingi ali mešani finančni holdingi nemudoma predložijo načrt o ponovni vzpostavitvi skladnosti.

7. Kadar konsolidacijski nadzornik ugotovi, da pogoji iz odstavka 4 niso več izpolnjeni, finančni holding ali mešani finančni holding zaprosi za odobritev v skladu s tem členom.

8. Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, oba organa sodelujeta in se posvetujeta za namene sprejemanja odločitev o odobritvi in izvzetju iz odobritve iz odstavka 3 oziroma odstavka 4 ter nadzorniških ukrepih iz odstavkov 6 in 7. Konsolidacijski nadzornik pripravi oceno o zadevah iz odstavkov 3, 4, 6 in 7, kot je ustrezno, in to oceno posreduje pristojnemu organu v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Organa storita vse, kar je v njuni moči, da sprejmeta skupno odločitev v dveh mesecih od prejema te ocene.

Skupna odločitev je ustrezno dokumentirana in utemeljena. Konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi obvesti finančni holding ali mešani finančni holding.

V primeru nestrinjanja konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ne sprejme odločitve in zadevo predloži EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA sprejme odločitev v enem mesecu od prejema predložitve EBA. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Po koncu dvomesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

▼M5

9. V primeru mešanih finančnih holdingov, kadar konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, ni koordinator, določen v skladu s členom 10 Direktive 2002/87/ES, se za odločitve ali skupne odločitve iz odstavkov 3, 4, 6 in 7 tega člena, kot je ustrezno, zahteva soglasje koordinatorja. Če se zahteva soglasje koordinatorja, se spore predloži v reševanje ustreznemu Evropskemu nadzornemu organu, in sicer EBA ali Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljenem z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), ki svojo odločitev sprejme v enem mesecu od prejema predložitve. Katere koli odločitve, sprejete na podlagi tega člena, ne posegajo v obveznosti iz Direktive 2002/87/ES ali 2009/138/ES.

10. Kadar se na podlagi tega člena zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, konsolidacijski nadzornik vlagatelja prošnje uradno obvesti o tej zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema vloge ali, kadar je vloga nepopolna, v štirih mesecih od prejema vseh informacij, potrebnih za sprejetje odločitve.

Odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve se v vsakem primeru sprejme v šestih mesecih od prejema vloge. Zavrnitvi se lahko po potrebi doda kateri koli ukrep iz odstavka 6.

*Člen 21b*

**Vmesna EU nadrejena oseba**

1. Dve ali več institucij v Uniji, ki so del iste skupine iz tretje države, imajo eno samo vmesno EU nadrejeno osebo s sedežem v Uniji.

2. Pristojni organi lahko institucijam iz odstavka 1 dovolijo, da imajo dve vmesni EU nadrejeni osebi, kadar ugotovijo, da bi ustanovitev ene same vmesne EU nadrejene osebe:

(a) bila nezdružljiva z obvezno zahtevo za ločene dejavnosti, ki jo naložijo pravila ali nadzorni organi tretje države, v kateri ima končna nadrejena oseba skupine iz tretje države sedež, ali

(b) pomenila, da je v skladu z oceno, ki jo izvede pristojni organ za reševanje vmesne EU nadrejene osebe, rešljivost manj učinkovita kot v primeru dveh vmesnih EU nadrejenih oseb.

([1]) Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

▼M5

3. Vmesna EU nadrejena oseba je kreditna institucija, ki ima dovoljenje v skladu s členom 8, ali finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s členom 21a.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka je v primeru, da nobena od institucij iz odstavka 1 tega člena ni kreditna institucija ali da je treba v povezavi z investicijskimi dejavnostmi vzpostaviti drugo vmesno EU nadrejeno osebo, da se zagotovi skladnost z obvezno zahtevo iz odstavka 2 tega člena, vmesno EU nadrejeno podjetje ali drugo vmesno EU nadrejeno podjetje lahko investicijsko podjetje, ki ima dovoljenje v skladu s členom 5(1) Direktive 2014/65/EU in za katero velja Direktiva 2014/59/EU.

4. Odstavki 1, 2 in 3 se ne uporabljajo, kadar je skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji nižja kot 40 milijard EUR.

▼M6

5. Za namene tega člena:

(a) skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji je vsota naslednjega:

(i) zneska skupnih sredstev vsake institucije v Uniji, ki je del skupine iz tretje države, kot je razviden iz njene konsolidirane bilance stanja ali njenih posameznih bilanc stanja, če bilanca stanja institucije ni konsolidirana, ter

(ii) zneska skupnih sredstev vsake podružnice skupine iz tretje države, ki ima dovoljenje v Uniji v skladu s to direktivo, Uredbo (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta [1] ali Direktivo 2014/65/EU;

(b) izraz „institucija“ vključuje tudi investicijska podjetja.

▼M5

6. Pristojni organi sporočijo EBA naslednje informacije v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v njihovi jurisdikciji:

(a) imena in skupne vrednosti sredstev nadzorovanih institucij, ki spadajo v skupino iz tretje države;

(b) imena in skupne vrednosti sredstev, ki se nanašajo na podružnice, ki imajo v zadevni državi članici dovoljenje v skladu s to direktivo, Direktivo 2014/65/EU ali Uredbo (EU) št. 600/2014, ter vrste dejavnosti, za opravljanje katerih imajo dovoljenje;

(c) ime in tip, kakor je določen v odstavku 3, vsake vmesne EU nadrejene osebe, ustanovljene v zadevni državi članici, ter ime skupine iz tretje države, katere del je.

[1] Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

▼M5

7. EBA na svoji spletni strani objavi seznam vseh skupin iz tretjih držav, ki poslujejo v Uniji, in po potrebi njihovo vmesno EU nadrejeno osebo ali osebe.

Pristojni organi zagotovijo, da vsaka institucija v njihovi jurisdikciji, ki je del skupine iz tretje države, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

(a) ima vmesno EU nadrejeno osebo;

(b) je vmesna EU nadrejena oseba;

(c) je edina institucija v Uniji iz skupine iz tretje države ali

(d) je del skupine iz tretje države s skupno vrednostjo sredstev v Uniji, nižjo od 40 milijard EUR.

▼C4

8. Z odstopanjem od odstavka 1 imajo skupine iz tretjih držav, ki poslujejo prek več kot ene institucije v Uniji in katerih skupna vrednost sredstev v Uniji je 27. junija 2019 enaka ali višja od 40 milijard EUR, do 30. decembra 2023 eno vmesno EU nadrejeno osebo ali, če se uporablja odstavek 2, dve vmesni EU nadrejeni osebi.

▼M5

9. Komisija po posvetovanju z EBA do 30. decembra 2026 pregleda zahteve, ki so naložene institucijam v skladu s tem členom, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo. V tem poročilu se obravnava vsaj:

(a) ali so zahteve iz tega člena izvedljive, potrebne in sorazmerne ter ali bi bili drugi ukrepi primernejši;

(b) ali bi bilo treba zahteve, ki so naložene institucijam v skladu s tem členom, spremeniti, da se upoštevajo najboljše mednarodne prakse.

10. EBA do 28. junija 2021 Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o obravnavi podružnic tretjih držav po nacionalnem pravu držav članic. V tem poročilu se obravnava vsaj:

(a) ali in v kolikšni meri se nadzorne prakse po nacionalnem pravu za podružnice tretjih držav razlikujejo med državami članicami;

(b) ali bi lahko zaradi različne obravnave podružnic tretjih držav po nacionalnem pravu prišlo do regulativne arbitraže;

(c) ali bi bila nadaljnja harmonizacija nacionalnih režimov za podružnice tretjih držav nujna in primerna, zlasti v zvezi s pomembnimi podružnicami tretjih držav.

▼M5

Komisija po potrebi Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog na podlagi priporočil EBA.

▼B

*POGLAVJE 2*

***Kvalificirani delež v kreditni instituciji***

*Člen 22*

**Uradno obveščanje o nameravanih pridobitvah in njihova ocena**

1. Države članice od vsake fizične ali pravne osebe ali takšnih oseb, ki delujejo usklajeno (v nadaljnjem besedilu: nameravani pridobitelj) in ki so se odločile, da neposredno ali posredno pridobijo ali dodatno povečajo kvalificirani delež v kreditni instituciji, in bi zaradi tega bil njihov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu enak ali večji od 20 %, 30 % ali 50 % ali takšen, da bi kreditna institucija postala njihova podrejena družba (v nadaljnjem besedilu: nameravana pridobitev), zahtevajo, da pred pridobitvijo pisno uradno obvestijo pristojne organe kreditne institucije, v kateri poskušajo pridobiti ali povečati kvalificirani delež, o velikosti predvidenega deleža in jim sporočijo relevantne informacije, kakor so določene v skladu s členom 23(4). Državam članicam ni treba uporabiti 30-odstotnega praga, če v skladu s členom 9(3)(a) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

2. Pristojni organi nameravanemu pridobitelju pisno potrdijo prejem uradnega obvestila iz odstavka 1 ali nadaljnjih informacij iz odstavka 3 takoj in v vsakem primeru v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila.

Pristojni organi imajo na voljo največ 60 delovnih dni od datuma pisnega potrdila o prejemu uradnega obvestila in vseh dokumentov, za katere države članice zahtevajo, naj se priložijo uradnemu obvestilu na podlagi seznama iz člena 23(4) (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalno obdobje), da izdelajo oceno iz člena 23(1) (v nadaljnjem besedilu: ocena).

Pristojni organi ob potrditvi prejema obvestijo nameravanega pridobitelja o datumu zaključka ocenjevalnega obdobja.

3. Pristojni organi lahko v ocenjevalnem obdobju, vendar najpozneje 50. delovni dan ocenjevalnega obdobja, po potrebi zahtevajo dodatne informacije, potrebne za dopolnitev ocene. Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba navesti, katere dodatne informacije so potrebne.

V času od datuma, ko pristojni organi zahtevajo informacije, do datuma, ko prejmejo odgovor nameravanega pridobitelja, se ocenjevalno obdobje prekine. Prekinitev ne sme biti daljša od 20 delovnih dni. Pristojni organi lahko po lastni presoji postavijo dodatne zahteve za dopolnitev ali pojasnitev informacij, vendar se zaradi teh zahtev ocenjevalno obdobje ne prekine.

▼B

4. Pristojni organi lahko prekinitev iz drugega pododstavka odstavka 3 podaljšajo za največ 30 delovnih dni, če je nameravani pridobitelj reguliran ali ima sedež v tretji državi članici ali če je fizična ali pravna oseba ►C2 in zanj nadzor iz te direktive ali Direktive 2009/65/ES, 2009/138/ES ali 2004/39/ES ne velja. ◄

5. Če se pristojni organi odločijo, da bodo nameravani pridobitvi nasprotovali, o tem v dveh delovnih dneh po opravljeni oceni in pred iztekom ocenjevalnega obdobja pisno obvestijo nameravanega pridobitelja ter pri tem navedejo razloge. Ob upoštevanju nacionalnega prava se lahko ustrezna utemeljitev odločitve na zahtevo nameravanega pridobitelja objavi. To državi članici ne preprečuje, da pristojnemu organu dovoli objavo teh informacij, ne da bi nameravani pridobitelj to zahteval.

6. Če pristojni organi nameravani pridobitvi v ocenjevalnem obdobju ne nasprotujejo pisno, se šteje, da je odobrena.

7. Pristojni organi lahko določijo skrajni rok za izpeljavo nameravane pridobitve in ga po potrebi podaljšajo.

8. Države članice ne predpišejo zahtev glede uradnega obveščanja pristojnih organov o neposrednih ali posrednih pridobitvah glasovalnih pravic ali deležev v kapitalu ter zahtev glede odobritev takih pridobitev s strani pristojnih organov, ki bi bile strožje od zahtev iz te direktive.

9. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo skupni postopki, obrazci in predloge za posvetovalni postopek med zadevnimi pristojnimi organi, kot je navedeno v členu 24.

EBA te osnutke tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

*Člen 23*

**Merila za ocenjevanje**

1. Pristojni organi pri ocenjevanju uradnega obvestila iz člena 22(1) in informacij iz člena 22(3) zaradi zagotavljanja preudarnega in skrbnega upravljanja kreditne institucije, v kateri je pridobitev nameravana, in ob upoštevanju verjetnega vpliva nameravanega pridobitelja na kreditno institucijo ocenijo ustreznost nameravanega pridobitelja in finančno trdnost nameravane pridobitve v skladu z naslednjimi merili:

(a) ugled nameravanega pridobitelja;

▼M5

(b) ugled, znanje, veščine in izkušnje, opredeljene v členu 91(1), vseh članov upravljalnega organa, ki bo vodil posle kreditne institucije po nameravani pridobitvi;

▼B

(c) finančna trdnost nameravanega pridobitelja, zlasti v zvezi z vrsto opravljanih in načrtovanih poslov v kreditni instituciji, na katero se nanaša nameravana pridobitev;

(d) ali bo kreditna institucija lahko izpolnila in še naprej izpolnjevala bonitetne zahteve na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter če je to ustrezno drugega prava Unije, zlasti direktiv 2002/87/ES in 2009/110/ES; vključno z, ali ima skupina, katere del bo postala, strukturo, ki zagotavlja izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovito izmenjavo informacij med pristojnimi organi in razdelitev odgovornosti med pristojnimi organi;

(e) ali obstajajo razlogi za utemeljen sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ([1]) ali za poskus tega oziroma da nameravana pridobitev lahko poveča tveganje za takšno ravnanje.

2. Pristojni organi lahko nasprotujejo nameravani pridobitvi le, če za to obstajajo utemeljeni razlogi na podlagi meril iz odstavka 1 ali če so informacije, ki jih je predložil nameravani pridobitelj, pomanjkljive.

3. Države članice ne smejo določiti nobenih predhodnih pogojev glede obsega deleža, ki ga je treba pridobiti, niti ne smejo dovoliti svojim pristojnim organom, da nameravano pridobitev preučijo z vidika gospodarskih potreb trga.

4. Države članice objavijo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene in jih je treba predložiti pristojnim organom sočasno z uradnim obvestilom iz člena 22(1). Obseg zahtevanih informacij je sorazmeren in prilagojen naravi nameravanega pridobitelja in nameravane pridobitve. Države članice ne zahtevajo informacij, ki za oceno varnega in skrbnega poslovanja niso pomembne.

5. Ne glede na člen 22(2), (3) in (4) pristojni organ, če je bil uradno obveščen o dveh ali več namerah za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža v isti kreditni instituciji, obravnava vse nameravane pridobitelje na nediskriminatoren način.

([1]) UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

▼B

*Člen 24*

**Sodelovanje med pristojnimi organi**

1. Relevantni pristojni organi se med seboj posvetujejo pri ocenjevanju, ko je nameravani pridobitelj:

(a) kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje v smislu člena 2(1)(b) Direktive 2009/65/ES (v nadaljnjem besedilu: družba za upravljanje KNPVP), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se pridobitev namerava;

(b) nadrejena oseba kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijskega podjetja ali družbe za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se pridobitev namerava;

(c) fizična ali pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se pridobitev namerava.

2. Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja drug drugemu zagotovijo informacije, ki so bistvene ali relevantne za oceno. V zvezi s tem si pristojni organi na zahtevo sporočijo vse relevantne informacije, vse bistvene informacije pa so sporočene na lastno pobudo. Pri odločitvi pristojnega organa, ki je izdal dovoljenje kreditni instituciji, v kateri se pridobitev namerava, se navedejo vsa stališča ali pridržki, ki jih je izrazil pristojni organ, odgovoren za nameravanega pridobitelja.

*Člen 25*

**Uradno obveščanje v primeru odsvojitve**

Države članice zahtevajo, da fizična ali pravna oseba, ki se je odločila za neposredno ali posredno odsvojitev kvalificiranega deleža v kreditni instituciji, pred odsvojitvijo pisno uradno obvesti pristojne organe in navede velikost zadevnega deleža. Ta oseba prav tako uradno obvesti pristojne organe, če se je odločila za zmanjšanje svojega kvalificiranega deleža, tako da bi se delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu znižal pod 20 %, 30 % ali 50 % ali da kreditna institucija ne bi bila več njena podrejena družba. Državam članicam ni treba uporabiti 30-odstotnega praga, če v skladu s členom 9(3)(a) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

*Člen 26*

**Obveznosti obveščanja in kazni**

1. Ko kreditne institucije izvejo za kakršno koli pridobitev ali odsvojitev deležev v svojem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo prage iz člena 22(1) in člena 25 ali padejo pod te prage, o teh pridobitvah in odsvojitvah obvestijo pristojne organe.

▼B

Kreditne institucije, ki jim je dovoljeno trgovanje na reguliran trg, pristojnim organom vsaj enkrat letno posredujejo imena delničarjev in družbenikov, ki imajo v lasti kvalificirane deleže, ter velikost teh deležev, kot je na primer razvidno iz informacij, prejetih na letnih skupščinah delničarjev in družbenikov, ali informacij o skladnosti s predpisi za družbe, ki jim je dovoljeno trgovanje na reguliranem trgu.

2. Kadar osebe iz člena 22(1) svoj vpliv izvajajo na način, ki bi lahko škodoval preudarnemu in skrbnemu upravljanju institucije, države članice zahtevajo, da pristojni organi sprejmejo ustrezne ukrepe za odpravo te situacije. Takšni ukrepi so lahko sestavljeni iz sodnih odredb, ob upoštevanju členov 65 do 72, kazni zoper člane upravljalnega organa in vodstvene delavce, ali začasne prepovedi uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic v lasti delničarjev ali družbenikov zadevne kreditne institucije.

Podobni ukrepi se uporabljajo za fizične ali pravne osebe, ki ne izpolnijo svoje obveznosti glede predložitve predhodnih informacij, kot je določeno v členu 22(1) in ob upoštevanju členov 65 do 72.

Če se delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnih organov, države članice ne glede na kakršne koli druge kazni, ki bodo sprejete, predpišejo bodisi začasno prepoved uveljavljanja ustreznih glasovalnih pravic bodisi ničnost glasov ali možnost njihove razveljavitve.

*Člen 27*

**Merila za kvalificirane deleže**

Pri ugotavljanju, ali so merila za kvalificirani delež iz členov 22, 25 in 26 izpolnjena, se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9, 10 in 11 Direktive 2004/109/ES ter pogoji o združevanju teh pravic, določeni v členu 12(4) in (5) navedene direktive.

Države članice pri ugotavljanju, ali so merila za kvalificirani delež iz člena 26 izpolnjena, ne upoštevajo glasovalnih pravic ali deležev, ki so jih institucije lahko pridobile z izvedbo storitev prve prodaje finančnih instrumentov ali plasiranja finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz točke 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, če se te pravice ne uveljavljajo ali drugače uporabljajo za poseganje v upravljanje izdajatelja in se odsvojijo v enem letu od pridobitve.

▼M6

———————

▼B

NASLOV V

**DOLOČBE O SVOBODI USTANAVLJANJA IN SVOBODI OPRAVLJANJA STORITEV**

*POGLAVJE 1*

***Splošna načela***

*Člen 33*

**Kreditne institucije**

Države članice zagotovijo, da lahko katera koli kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnih organov druge države članice in je pod njihovim nadzorom, v skladu s členom 35, členom 36(1), (2) in (3), členom 39(1) in (2) ter členi 40 do 46 opravlja dejavnosti iz Priloge I na njihovem ozemlju, bodisi z ustanovitvijo podružnice bodisi z neposrednim opravljanjem storitev, če dovoljenje velja za te dejavnosti.

*Člen 34*

**Finančne institucije**

1. Države članice zagotovijo, da lahko v skladu s členom 35, členom 36(1), (2) in (3), členom 39(1) in (2) ter členi 40 do 46 dejavnosti iz Priloge I k tej direktivi na njihovem ozemlju, bodisi z ustanovitvijo podružnice bodisi z neposrednim opravljanjem storitev, opravlja katera koli finančna institucija iz druge države članice, bodisi podrejena družba kreditne institucije bodisi podrejena družba v skupni lasti dveh ali več kreditnih institucij, katere akt o ustanovitvi in statut dovoljujeta opravljanje teh dejavnosti in ki izpolnjuje vse spodaj naštete pogoje:

(a) nadrejena oseba ali osebe pridobijo dovoljenje kot kreditne institucije v državi članici, katere zakonodaja velja za finančno institucijo;

(b) zadevne dejavnosti se dejansko opravljajo na ozemlju iste države članice;

(c) nadrejena oseba ali osebe imajo v lasti 90 % ali več glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu finančne institucije;

(d) nadrejena oseba ali osebe izpolnjujejo zahteve pristojnih organov glede skrbnega upravljanja finančne institucije in s soglasjem pristojnih organov zadevne matične države članice javno objavijo, da so skupno in solidarno odgovorne za obveznosti, ki jih je prevzela finančna institucija;

(e) finančna institucija je zlasti za zadevne dejavnosti dejansko vključena v konsolidirani nadzor nadrejene osebe ali vseh nadrejenih oseb v skladu s poglavjem 3 naslova VII te direktive in poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti za namene kapitalskih zahtev iz člena 92 navedene uredbe (EU) št. 575/2013, nadzora nad velikimi izpostavljenostmi iz dela 4 navedene uredbe ter omejitve naložb iz členov 89 in 90 navedene uredbe.

▼B

Pristojni organi matične države članice preverijo usklajenost s pogoji iz prvega pododstavka in finančni instituciji izdajo certifikat ustreznosti, ki je del uradnega obvestila iz členov 35 in 39.

2. Če finančna institucija iz prvega pododstavka odstavka 1 preneha izpolnjevati katerega koli od predpisanih pogojev, pristojni organi matične države članice o tem uradno obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, pri čemer se za dejavnosti, ki jih ta finančna institucija opravlja v državi članici gostiteljici, začne uporabljati pravo države članice gostiteljice.

3. Odstavka 1 in 2 se ustrezno uporabljata za podrejene družbe finančne institucije iz prvega pododstavka odstavka 1.

*POGLAVJE 2*

***Pravica do ustanavljanja kreditnih institucij***

*Člen 35*

**Zahteva glede uradnega obveščanja in vzajemno delovanje pristojnih organov**

1. Kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, o tem uradno obvesti pristojne organe matične države članice.

2. Države članice zahtevajo, da vsaka kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico v drugi državi članici, pri uradnem obvestilu iz odstavka 1 posreduje vse naslednje informacije:

(a) državo članico, na ozemlju katere načrtuje ustanovitev podružnice;

(b) poslovni načrt, ki med drugim določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo podružnice;

(c) naslov v državi članici gostiteljici, v kateri je mogoče pridobiti dokumente;

(d) imena oseb, ki bodo odgovorne za upravljanje podružnice.

3. Če pristojni organi matične države članice nimajo razloga, da bi dvomili o primernosti notranje-organizacijske strukture ali finančnega položaja kreditne institucije, ob upoštevanju predvidenih dejavnosti, v treh mesecih od prejema informacij iz odstavka 2 te informacije sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice in o tem obvestijo kreditno institucijo.

Pristojni organi matične države članice sporočijo tudi višino in sestavo kapitala ter vsoto kapitalskih zahtev kreditne institucije v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼B

Z odstopanjem od drugega pododstavka v primeru iz člena 34 pristojni organi matične države članice sporočijo višino in sestavo kapitala finančne institucije ter znesek skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanim v skladu s členom 92(3) in (4) Uredbe (EU) št. 575/2013, kreditne institucije, ki ji je nadrejena oseba.

4. Če pristojni organi matične države članice zavrnejo sporočanje informacij iz odstavka 2 pristojnim organom države članice gostiteljice, zadevni kreditni instituciji v treh mesecih od prejema vseh informacij predložijo razloge za zavrnitev.

Ob zavrnitvi ali opustitvi odgovora s strani pristojnih organov lahko zadevna institucija vloži pritožbo na sodiščih matične države članice.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov o določitvi informacij za namen uradnega obveščanja v skladu s tem členom.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o določitvi standardnih obrazcev, predlog in postopkov za takšno uradno obvestilo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 5 in 6 predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

*Člen 36*

**Začetek dejavnosti**

1. Preden podružnica kreditne institucije začne opravljati svoje dejavnosti, se pristojni organi države članice gostiteljice v dveh mesecih po prejemu informacij iz člena 35 pripravijo na nadzor kreditne institucije v skladu s poglavjem 4 in po potrebi navedejo pogoje, pod katerimi se v interesu splošnih koristi opravljajo te dejavnosti v državi članici gostiteljici.

2. Podružnica se lahko ustanovi in začne opravljati dejavnosti ob prejemu obvestila pristojnih organov države članice gostiteljice ali ob izteku obdobja iz odstavka 1 brez prejema kakršnega koli obvestila države članice gostiteljice.

3. V primeru spremembe vsebine ene od informacij, posredovanih v skladu s točkami (b), (c) ali (d) člena 35(2), kreditna institucija o zadevni spremembi pisno obvesti pristojne organe matične države članice in države članice gostiteljice vsaj en mesec pred spremembo, da pristojnim organom matične države članice omogoči sprejetje odločitve, ki sledi uradnemu obvestilu iz člena 35, pristojnim organom države članice gostiteljice pa sprejetje odločitve o pogojih za spremembo v skladu z odstavkom 1 tega člena.

▼B

4. Za podružnice, ki so začele opravljati svoje dejavnosti pred 1. januarjem 1993, se v skladu z določbami, ki veljajo v njihovih državah članicah gostiteljicah, predvideva, da je zanje veljal postopek iz člena 35 ter odstavkov 1 in 2 tega člena. Od 1. januarja 1993 za podružnice veljajo odstavek 3 tega člena, člena 33 in 52 ter poglavje 4.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov o določitvi informacij za namen uradnega obveščanja v skladu s tem členom.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o določitvi standardnih obrazcev, predlog in postopkov za takšno uradno obvestilo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 5 in 6 predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

*Člen 37*

**Obveščanje o zavrnitvah**

Države članice Komisijo in EBA obvestijo o številu in vrsti primerov zavrnitve posredovanja informacij na podlagi člena 35 in člena 36(3).

*Člen 38*

**Združevanje podružnic**

Poslovne enote, ki jih v eni sami državi članici ustanovi kreditna institucija s sedežem v drugi državi članici, se ne glede na število štejejo kot ena sama podružnica.

*POGLAVJE 3*

***Uveljavljanje svobode opravljanja storitev***

*Člen 39*

**Postopek uradnega obveščanja**

1. Vsaka kreditna institucija, ki želi prvič opravljati dejavnosti na ozemlju druge države članice in tako uveljavljati svobodo opravljanja storitev, pristojne organe matične države članice uradno obvesti o dejavnostih s seznama iz Priloge I, ki jih namerava opravljati.

▼B

2. Pristojni organi matične države članice v enem mesecu od prejema uradnega obvestila iz odstavka 1 to uradno obvestilo pošljejo pristojnim organom države članice gostiteljice.

3. Ta člen ne vpliva na pravice opravljanja storitev, ki so jih kreditne institucije pridobile pred 1. januarjem 1993.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov o določitvi informacij za namen uradnega obveščanja v skladu s tem členom.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o določitvi standardnih obrazcev, predlog in postopkov za takšno uradno obvestilo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 4 in 5 predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

*POGLAVJE 4*

***Pooblastila pristojnih organov države članice gostiteljice***

*Člen 40*

**Zahteve glede poročanja**

Pristojni organi držav članic gostiteljic lahko zahtevajo, da jim vse kreditne institucije, ki imajo podružnice na njihovem ozemlju, redno poročajo o svojih dejavnostih v teh državah članicah gostiteljicah.

Ta poročila se zahtevajo le za informativne ali statistične namene, za uporabo člena 51(1) ali za nadzorniške namene v skladu s tem poglavjem. Zanje veljajo zahteve glede varovanje poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna zahtevam iz člena 53(1) te direktive.

Pristojni organi držav članic gostiteljic lahko od kreditnih institucij iz prvega pododstavka zahtevajo zlasti informacije, na podlagi katerih lahko ocenijo, ali je podružnica pomembna v skladu s členom 51(1).

▼B

*Člen 41*

**Ukrepi pristojnih organov matične države članice v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v državi članici gostiteljici**

1. Če pristojni organi države članice gostiteljice na podlagi informacij, ki jih prejmejo od pristojnih organov matične države članice v skladu s členom 50, ugotovijo, da kreditna institucija, ki ima podružnico ali opravlja storitve na njihovem ozemlju, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v navedeni državi članici gostiteljici, o tem obvestijo pristojne organe matične države članice:

(a) kreditna institucija ne izpolnjuje nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali določb Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) obstaja pomembno tveganje, da kreditna institucija ne bo izpolnila nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali določb Uredbe (EU) št. 575/2013.

Pristojni organi matične države članice brez odlašanja sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevna kreditna institucija odpravi svojo neskladnost ali sprejme ukrepe za preprečevanje tveganja neizpolnjevanja zahtev. Pristojni organi matične države članice te ukrepe nemudoma sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice.

2. Če pristojni organi države članice gostiteljice menijo, da pristojni organi matične države članice niso izpolnili svojih obveznosti ali ne bodo izpolnili svojih obveznosti iz drugega pododstavka odstavka 1, lahko zadevo predložijo EBA in ga zaprosijo za pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Kadar EBA ukrepa v skladu z navedenim členom, odločitve na podlagi člena 19(3) navedene uredbe sprejme v 24 urah. EBA lahko pristojnim organom pomaga doseči dogovor tudi na lastno pobudo v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

*Člen 42*

**Utemeljitev in sporočanje**

Vsak ukrep, sprejet v skladu s členom 41(1), 43 ali 44, ki vključuje kazni ali omejitve uveljavljanja svobode opravljanja storitev ali svobode ustanavljanja, se ustrezno utemelji in sporoči zadevni kreditni instituciji.

*Člen 43*

**Previdnostni ukrepi**

1. Preden pristojni organi države članice gostiteljice ukrepajo v skladu s postopkom iz člena 41, lahko v nujnih primerih, preden pristojni organi matične države članice sprejmejo ukrepe ali preden se sprejmejo reorganizacijski ukrepi iz člena 3 Direktive 2001/24/ES, sprejmejo kakršne koli previdnostne ukrepe, potrebne za zaščito pred finančno nestabilnostjo, ki bi resno ogrozila skupne interese vlagateljev, investitorjev in strank v državi članici gostiteljici.

▼B

2. Vsi previdnostni ukrepi iz odstavka 1 so sorazmerni s svojim namenom zaščititi pred finančno nestabilnostjo, ki bi resno ogrozila skupne interese vlagateljev, investitorjev in strank v državi članici gostiteljici. Takšni previdnostni ukrepi lahko vključujejo ustavitev plačil. Zaradi teh ukrepov upniki kreditne institucije v državi članici gostiteljici ne bodo imeli prednosti pred upniki v drugih državah članicah.

3. Vsi previdnostni ukrepi, sprejeti na podlagi odstavka 1, prenehajo veljati, ko upravni ali sodni organi matične države članice sprejmejo reorganizacijske ukrepe v skladu s členom 3 Direktive 2001/24/ES.

4. Pristojni organi države članice gostiteljice odpravijo previdnostne ukrepe, če menijo, da so zastarali v skladu s členom 41, razen če prenehajo veljati v skladu z odstavkom 3 tega člena.

5. Komisija, EBA in pristojni organi drugih zadevnih držav članic se o previdnostnih ukrepih, sprejetih v skladu z odstavkom 1, obvestijo brez nepotrebnega odlašanja.

Če pristojni organi matične ali katere koli druge prizadete države članice nasprotujejo ukrepom pristojnih organov države članice gostiteljice, lahko zadevo predložijo EBA in ga zaprosijo za pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Kadar EBA ukrepa v skladu z navedenim členom, odločitve na podlagi člena 19(3) navedene uredbe sprejme v 24 urah. EBA lahko pristojnim organom pomaga doseči dogovor tudi na lastno pobudo v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

*Člen 44*

**Pooblastila držav članic gostiteljic**

Države članice gostiteljice lahko, ne glede na člena 40 in 41, izvajajo pooblastila, ki so jim bila podeljena s to direktivo, za sprejetje ustreznih ukrepov, s katerimi bi preprečile ali kaznovale na svojem ozemlju storjene kršitve predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, ali v interesu splošnih koristi. Ta pooblastila vključujejo možnost, da se kreditnim institucijam kršiteljicam prepreči nadaljnje poslovanje na njihovem ozemlju.

*Člen 45*

**Ukrepi po odvzemu dovoljenja**

Če se dovoljenje odvzame, pristojni organi matične države članice o tem nemudoma obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice. Slednji izvedejo ustrezne ukrepe za preprečitev nadaljnjega poslovanja zadevne kreditne institucije na svojem ozemlju in zaščito interesov vlagateljev.

▼B

*Člen 46*

**Oglaševanje**

Nobena določba tega poglavja kreditnim institucijam s sedeži v drugih državah članicah ne preprečuje oglaševanja storitev v državi članici gostiteljici z vsemi komunikacijskimi sredstvi, ki so jim na voljo, v skladu s katerimi koli predpisi o obliki in vsebini takega oglaševanja, sprejetimi v interesu splošnih koristi.

NASLOV VI

**ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI**

*Člen 47*

**Uradno obveščanje o podružnicah tretjih držav in pogoji dostopa za kreditne institucije, ki imajo takšne podružnice**

1. Države članice za podružnice kreditnih institucij s sedeži v tretji državi, ki začenjajo opravljati dejavnost ali izvajajo dejavnost, ne uporabljajo določb, ki te podružnice obravnavajo ugodneje od podružnic kreditnih institucij s sedeži v Uniji.

▼M5

1a. Država članica od podružnic kreditnih institucij, ki imajo sedež v tretji državi, zahteva, da pristojnim organom vsaj enkrat letno sporočijo naslednje informacije:

(a) skupna sredstva, ki se nanašajo na dejavnosti podružnice, ki je pridobila dovoljenje v zadevni državi članici;

(b) podatke o likvidnih sredstvih, s katerimi razpolaga podružnica, zlasti o razpoložljivosti likvidnih sredstev v valutah držav članic;

(c) kapital, ki je na voljo podružnici;

(d) ureditve v zvezi z jamstvi za vloge, ki so na voljo vlagateljem v podružnici;

(e) ureditve upravljanja tveganj;

(f) ureditve upravljanja, vključno z nosilci ključnih funkcij za dejavnosti podružnice;

(g) načrte za sanacijo, ki vključujejo podružnico, ter

(h) vse druge informacije, za katere pristojni organ meni, da so potrebne za celovito spremljanje dejavnosti podružnice.

2. Pristojni organi EBA uradno obvestijo o:

(a) vseh dovoljenjih za podružnice, izdanih kreditnim institucijam, ki imajo sedež v tretji državi, in vseh kasnejših spremembah takšnih dovoljenj;

▼M5

(b) skupnih sredstvih in obveznostih podružnic kreditnih institucij z dovoljenjem, ki imajo sedež v tretji državi, ki se redno poročajo;

(c) imenu skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica, ki ima dovoljenje.

EBA na svoji spletni strani objavi seznam vseh podružnic iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za poslovanje v Uniji, pri čemer navede državo članico, v kateri imajo dovoljenje za poslovanje.

2a. Pristojni organi, ki nadzirajo podružnice kreditnih institucij s sedežem v tretji državi, in pristojni organi institucij, ki so del iste skupine iz tretje države, tesno sodelujejo, da zagotovijo, da so vse dejavnosti te skupine iz tretje države v Uniji predmet celovitega nadzora, da se prepreči izogibanje zahtevam, ki se uporabljajo za skupine iz tretjih držav na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013, in da se preprečijo škodljive posledice za finančno stabilnost Unije.

EBA spodbuja sodelovanje med pristojnimi organi za namene prvega pododstavka tega odstavka, tudi pri preverjanju, ali je dosežen prag iz člena 21b(4).

▼B

3. Unija se lahko na podlagi sporazumov, sklenjenih z eno ali več tretjimi državami, dogovori, da uporablja določbe, v skladu s katerimi se podružnice kreditnih institucij s sedeži v tretji državi enako obravnavajo na celotnem ozemlju Unije.

*Člen 48*

**Sodelovanje z nadzornimi organi tretjih držav pri nadzoru na konsolidirani podlagi**

1. Komisija lahko na zahtevo države članice ali na lastno pobudo Svetu predloži predloge za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami o načinu izvajanja nadzora na konsolidirani podlagi nad:

(a) institucijami, katerih nadrejene osebe imajo sedeže v tretji državi;

(b) institucijami v tretjih državah, katerih nadrejene osebe, bodisi institucije bodisi finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, imajo sedeže v Uniji.

2. Sporazumi iz odstavka 1 zagotovijo zlasti, da:

▼B

(a) pristojni organi držav članic lahko pridobijo informacije, potrebne za nadzor na podlagi konsolidiranega finančnega položaja institucij, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki so v Uniji in imajo podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije v tretji državi, ali imajo v njih udeležbo;

(b) nadzorni organi tretjih držav lahko pridobijo informacije, potrebne za nadzor nadrejenih oseb, ki imajo sedeže na njihovih ozemljih in imajo podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije v eni ali več državah članicah, ali imajo v njih udeležbo; in

(c) EBA lahko pridobi informacije od pristojnih organov držav članic, ki so jih prejeli od nacionalnih organov tretjih držav v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Brez poseganja v člen 218 PDEU Komisija s pomočjo Evropskega odbora za bančništvo preuči izid pogajanj iz odstavka 1 in nastale razmere.

4. EBA za namene tega člena pomaga Komisiji v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

NASLOV VII

**BONITETNI NADZOR**

*POGLAVJE 1*

***Načela bonitetnega nadzora***

Oddelek I

**Pristojnost in dolžnosti matičnih držav članic in držav članic gostiteljic**

*Člen 49*

**Pristojnost pristojnih organov matične države članice in države članice gostiteljice**

1. Za bonitetni nadzor institucije, vključno z dejavnostmi, ki jih opravlja v skladu s členoma 33 in 34, so odgovorni pristojni organi matične države članice, brez poseganja v tiste določbe te direktive, ki to odgovornost nalagajo pristojnim organom države članice gostiteljice.

2. Odstavek 1 ne preprečuje nadzora na konsolidirani podlagi.

3. Ukrepi države članice gostiteljice ne določajo diskriminatorne ali omejevalne obravnave na podlagi dejstva, da je institucija pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

▼B

*Člen 50*

**Sodelovanje pri nadzoru**

1. Pristojni organi zadevnih držav članic tesno sodelujejo pri nadzoru dejavnosti kreditnih institucij, zlasti tistih, ki poslujejo prek podružnice v eni ali več drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža. Medsebojno si izmenjujejo vse informacije o upravljanju in lastništvu takih institucij, s katerimi bi se lahko olajšala njihov nadzor in preučitev pogojev za izdajo njihovega dovoljenja, ter vse informacije, ki lahko olajšajo spremljanje institucij, zlasti glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitve velikih izpostavljenosti, drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja institucija, administrativnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjih kontrol.

2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom držav članic gostiteljic nemudoma predložijo vse informacije in ugotovitve v zvezi z nadzorom likvidnosti v skladu z delom 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 in poglavjem 3 naslova VII te direktive za dejavnosti, ki jih institucija izvaja prek svojih podružnic, če so te informacije in ugotovitve pomembne za zaščito vlagateljev ali investitorjev v državi članici gostiteljici.

3. Pristojni organi matične države članice nemudoma obvestijo pristojne organe vseh držav članic gostiteljic, če se pojavijo likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo pojavile. Te informacije vključujejo tudi podrobnosti o načrtovanju in izvajanju načrta sanacije ter o kakršnih koli bonitetnih nadzornih ukrepih, sprejetih v tem okviru.

4. Pristojni organi matične države članice na zahtevo pristojnih organov države članice gostiteljice sporočijo in pojasnijo, kako so bile upoštevane informacije in ugotovitve, ki so jih predložili pristojni organi države članice gostiteljice. Če pristojni organi države članice gostiteljice po prejemu informacij in ugotovitev menijo, da pristojni organi matične države članice niso sprejeli ustreznih ukrepov, lahko pristojni organi države članice gostiteljice, potem ko obvestijo pristojne organe matične države članice in EBA, sprejmejo ustrezne ukrepe, da bi preprečili nadaljnje kršitve in zaščitili interese vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da zaščitijo stabilnost finančnega sistema.

Kadar pristojni organi matične države članice nasprotujejo ukrepom, ki jih nameravajo sprejeti pristojni organi države članice gostiteljice, lahko o tem obvestijo EBA in zahtevajo njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Kadar EBA ukrepa v skladu z navedenim členom, sprejme odločitev v enem mesecu.

5. Pristojni organi lahko EBA predložijo zadeve, v katerih je bila zahteva za sodelovanje, zlasti za izmenjavo informacij, zavrnjena ali ni bila obravnavana v razumnem roku. Brez poseganja v člen 258 PDEU lahko EBA v teh primerih ukrepa v skladu s pooblastili, ki so mu bila podeljena na podlagi člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA lahko pristojnim organom pomaga doseči dogovor o izmenjavi informacij na podlagi tega člena tudi na lastno pobudo, kar je v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

▼B

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo informacije iz tega člena.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo standardni obrazci, predloge in postopki za zahteve glede izmenjave informacij, ki bi lahko olajšale spremljanje poslovanja institucij.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 6 in 7 predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

*Člen 51*

**Pomembne podružnice**

▼M6

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko vložijo zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, kadar se uporablja člen 112(1), ali pri pristojnih organih matične države članice, da se podružnica kreditne institucije opredeli kot pomembna.

▼B

Ta zahteva vsebuje razloge, zakaj naj se podružnica opredeli kot pomembna, s posebnim poudarkom na naslednjem:

(a) ali tržni delež podružnice glede vlog v državi članici gostiteljici presega 2 %;

(b) verjeten vpliv prenehanja ali opustitve dejavnosti institucije na sistemsko likvidnost, plačilne, klirinške in poravnalne sisteme v državi članici gostiteljici;

(c) velikost in pomen podružnice v smislu števila strank v okviru bančnega ali finančnega sistema države članice gostiteljice.

Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ter, kadar se uporablja člen 112(1), konsolidacijski nadzornik, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o določitvi podružnice kot pomembne.

Če se v dveh mesecih od prejema zahteve v skladu s prvim pododstavkom ne sprejme skupna odločitev, pristojni organi države članice gostiteljice v naslednjih dveh mesecih sprejmejo svojo odločitev o tem, ali je podružnica pomembna. Pri sprejemanju odločitve pristojni organi države članice gostiteljice upoštevajo vsa stališča in pridržke konsolidacijskega nadzornika ali pristojnih organov matične države članice.

▼B

Odločitve iz tretjega in četrtega pododstavka se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno obrazložitev in se posredujejo zadevnim pristojnim organom in se priznavajo kot dokončne ter jih uporabljajo pristojni organi v zadevnih državah članicah.

Določitev podružnice kot pomembne ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice, kjer ima pomembna podružnica sedež, sporočijo informacije iz člena 117(1)(c) in (d) ter v sodelovanju s pristojnimi organi države članice gostiteljice izvedejo naloge iz člena 112(1)(c).

Če pristojni organ matične države članice izve za izredne razmere iz člena 114(1), o tem nemudoma obvesti organe iz členov 58(4) in 59(1).

Pristojni organi matične države članice pristojnim organom držav članic gostiteljic, v katerih imajo pomembne podružnice sedež, sporočijo rezultate ocenjevanja tveganj institucij s takimi podružnicami iz člena 97 in po potrebi člena 113(2). Sporočijo tudi odločitve, sprejete v skladu s členoma 104 in 105, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika navedenih podružnic.

Pristojni organi matičnih držav članic se posvetujejo s pristojnimi organi držav članic gostiteljic, v katerih imajo pomembne podružnice sedež, glede operativnih ukrepov, ki jih zahteva člen 86(11), kadar je to pomembno za likvidnostna tveganja v valuti države članice gostiteljice.

Kadar se pristojni organi matične države članice ne posvetujejo s pristojnimi organi države članice gostiteljice ali kadar pristojni organi države članice gostiteljice po tem posvetovanju menijo, da operativni ukrepi, zahtevani v skladu s členom 86(11) niso zadostni, lahko pristojni organi države članice gostiteljice zadevo predložijo EBA in zahtevajo njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Če se člen 116 ne uporablja, pristojni organi, ki nadzorujejo institucijo s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, zaradi lažjega sodelovanja na podlagi odstavka 2 tega člena in na podlagi člena 50 ustanovijo kolegij nadzornikov in mu predsedujejo. Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnih dogovorih, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice odloči, kateri pristojni organi sodelujejo na sestanku ali pri dejavnostih kolegija.

Pristojni organ matične države članice pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorna dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti morebitni vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 7 ter obveznosti iz odstavka 2 tega člena.

▼B

Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija vnaprej v celoti obvešča o organizaciji teh sestankov, glavnih vprašanjih in dejavnostih, ki bodo obravnavane. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija v celoti in pravočasno obvesti tudi o odločitvah, sprejetih na teh sestankih, ali o izvedenih ukrepih.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se podrobno določijo splošni pogoji delovanja kolegijev nadzornikov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o določiti operativnega delovanja kolegijev nadzornikov.

Na Komisiji se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 4 in 5 predloži Komisiji do 31. decembra 2014.

*Člen 52*

**Preverjanje na kraju samem in inšpekcijski pregled podružnic s sedežem v drugi državi članici**

1. Če institucija, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, opravlja svojo dejavnost prek podružnice, države članice gostiteljice zagotovijo, da lahko pristojni organi matične države članice ali osebe, ki jih ti pooblastijo za ta namen, opravijo preverjanje informacij iz člena 50 na kraju samem in inšpekcijski pregled takšnih podružnic, potem ko obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice.

2. Pristojni organi matične države članice lahko za inšpekcijski pregled podružnic uporabijo tudi druge postopke iz člena 118.

3. Pristojni organi države članice gostiteljice so pooblaščeni za izvajanje preverjanj na kraju samem in inšpekcijskih pregledov dejavnosti, ki jih izvajajo podružnice institucij na njihovem ozemlju, za vsak posamičen primer in od podružnice za namene nadzora zahtevajo informacije o njenih dejavnostih, če menijo, da so te informacije pomembne za stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici. Pred izvedbo takšnih preverjanj in inšpekcijskih pregledov se pristojni organi države članice gostiteljice posvetujejo s pristojnimi organi matične države članice. Pristojni organi države članice gostiteljice po takšnih preverjanjih in inšpekcijskih pregledih pristojnim organom matične države članice sporočijo pridobljene informacije in ugotovitve, ki so pomembne za oceno tveganja institucije ali stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici. Pristojni organi matične države članice te informacije in ugotovitve ustrezno upoštevajo pri določanju svojih načrtov nadzorniških pregledov iz člena 99, pri čemer upoštevajo tudi stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici.

▼B

4. Preverjanja na kraju samem in inšpekcijski pregledi podružnic se izvedejo v skladu s pravom države članice, kjer se izvaja preverjanje ali inšpekcijski pregled.

Oddelek II

**Izmenjava informacij in poklicna skrivnost**

*Člen 53*

**Poklicna skrivnost**

1. Države članice zagotovijo, da vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, in revizorje ali strokovnjake, ki delajo v imenu pristojnih organov, zavezuje obveznost varovanja poklicne skrivnosti.

Zaupne informacije, ki jih te osebe, revizorji ali strokovnjaki prejmejo med opravljanjem svojih nalog, se lahko razkrijejo le v obliki povzetka ali zbirnih informacij, tako da posameznih kreditnih institucij ni mogoče prepoznati, brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo.

Vendar je v primerih, ko je zoper kreditno institucijo uveden stečaj ali postopek prisilne likvidacije, v civilnem ali gospodarskem postopku dovoljeno razkriti zaupne informacije, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki poskušajo rešiti to kreditno institucijo.

▼M6

2. Odstavek 1 pristojnim organom ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij ali posredovanja informacij ESRB, EBA ali Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), v skladu s to direktivo, z Uredbo (EU) št. 575/2013, z Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), s členom 15 Uredbe (EU) št. 1092/2010, s členi 31, 35 in 36 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter s členoma 31 in 36 Uredbe (EU) št. 1095/2010, z Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) in z drugimi direktivami, ki se uporabljalo za kreditne institucije. Za te informacije se uporablja odstavek 1.

([1]) Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

([2]) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

([3]) Direktiva (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

▼B

3. Odstavek 1 pristojnim organom ne preprečuje objave izida stresnih testov, izvedenih v skladu s členom 100 te direktive ali členom 32 Uredbe (EU) št. 1093/2010, in posredovanja tega izida EBA z namenom, da EBA objavi izide stresnih testov, izvedenih v celotni Uniji.

*Člen 54*

**Uporaba zaupnih informacij**

Pristojni organi, ki prejmejo zaupne informacije iz člena 53, jih uporabijo le pri opravljanju svojih nalog in le za naslednje namene:

(a) pri preverjanju, ali so izpolnjeni pogoji za dostop do dejavnosti kreditnih institucij, in za lažje spremljanje dejavnosti na nekonsolidirani ali konsolidirani podlagi, zlasti pri spremljanju likvidnosti, kapitalske ustreznosti, velikih izpostavljenosti, administrativnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjih kontrol;

(b) naložitev kazni;

(c) pri pritožbi zoper odločitev pristojnega organa, vključno s sodnimi postopki v skladu s členom 72;

(d) pri sodnih postopkih, sproženih v skladu s posebnimi določbami prava Unije, sprejetimi v zvezi s kreditnimi institucijami.

▼M1

*Člen 54a*

Člena 53 in 54 ne posegata v preiskovalna pooblastila, dodeljena Evropskemu parlamentu v skladu s členom 226 PDEU.

▼B

*Člen 55*

**Sporazumi o sodelovanju**

V skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010 lahko države članice in EBA sklenejo sporazume o sodelovanju, ki določajo izmenjavo informacij, z nadzornimi organi tretjih držav ali organi ali subjekti tretjih držav v skladu s členoma 56 in členu 57(1) te direktive, le če se za razkrite informacije zagotovi, da so izpolnjene zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna zahtevam iz člena 53(1) te direktive. Taka izmenjava informacij je namenjena opravljanju nalog nadzora teh organov ali subjektov.

▼B

Kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in kjer je ustrezno, le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

*Člen 56*

**Izmenjava informacij med organi**

Člen 53(1) in člen 54 ne preprečujeta izmenjave informacij med pristojnimi organi znotraj države članice, med pristojnimi organi v različnih državah članicah ali med pristojnimi organi in naslednjimi subjekti pri opravljanju njihovih nadzorniških funkcij:

(a) organi, ki jim je zaupana javna naloga nadzora drugih subjektov finančnega sektorja, in organi, ki so odgovorni za nadzor finančnih trgov;

(b) organi ali subjekti, odgovorni za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo pravil o makrobonitetnem nadzoru;

(c) organi za reorganizacijo ali organi za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema;

(d) pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(e) subjekti, ki sodelujejo pri likvidaciji in stečaju institucij ter v drugih podobnih postopkih;

(f) osebami, odgovornimi za opravljanje obveznih revizij računovodskih izkazov institucij, zavarovalnic in finančnih institucij;

▼M5

(g) organi, pristojnimi za nadzor pooblaščenih subjektov iz točk 1 in 2 člena 2(1) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), glede skladnosti z navedeno direktivo, in finančnimi obveščevalnimi enotami;

(h) pristojnimi organi ali organi, odgovornimi za uporabo pravil glede strukturnega ločevanja v bančni skupini.

▼B

Člen 53(1) in člen 54 ne preprečujeta, da se organom, ki upravljajo sisteme zajamčenih vlog in odškodninske sheme za vlagatelje, razkrijejo informacije, ki so potrebne za izvajanje njihovih nalog.

([1]) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

▼B

V vseh primerih za prejete informacije veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1).

*Člen 57*

**Izmenjava informacij z nadzornimi organi**

▼M5

1. Ne glede na člene 53, 54 in 55 države članice zagotovijo, da lahko poteka izmenjava informacij med pristojnimi organi in organi, odgovornimi za nadzor:

▼B

(a) subjektov, ki sodelujejo pri likvidaciji in stečaju institucij ter v drugih podobnih postopkih;

(b) pogodbenih ali institucionalnih shem za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) oseb, zadolženih za izvajanje obveznih revizijskih pregledov računovodskih izkazov institucij, zavarovalnic in finančnih institucij.

2. V primerih iz odstavka 1 države članice zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) informacije so izmenjane z namenom opravljanja nalog iz odstavka 1;

(b) za prejete informacije veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1);

(c) kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in če je ustrezno, le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

3. Ne glede na člene 53, 54 in 55 lahko države članice z namenom krepitve stabilnosti in celovitosti finančnega sistema odobrijo izmenjavo informacij med pristojnimi organi in organi ali telesi, ki so po zakonu odgovorni za odkrivanje in preiskovanje kršitev prava gospodarskih družb.

V takih primerih države članice zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) informacije so izmenjane z namenom odkrivanja in preiskovanja kršitev prava gospodarskih družb;

(b) za prejete informacije veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1);

(c) kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in če je ustrezno, le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

▼B

4. Kadar organom ali telesom iz odstavka 1 pri opravljanju nalog odkrivanja ali preiskovanja zaradi njihove specifične usposobljenosti pomagajo osebe, ki so imenovane za ta namen in niso zaposlene v javnem sektorju, lahko država članica možnost izmenjave informacij iz prvega pododstavka odstavka 3 pod pogoji iz drugega pododstavka odstavka 3 razširi na te osebe.

5. Pristojni organi EBA sporočijo nazive organov ali teles, ki lahko prejmejo informacije v skladu s tem členom.

6. Za izvajanje odstavka 4 organi ali telesa iz odstavka 3 pristojnim organom, ki so razkrili informacije, sporočijo imena in natančne pristojnosti oseb, ki jim bodo informacije poslane.

*Člen 58*

**Posredovanje informacij o monetarnih vidikih, vidikih jamstva za vloge, sistemskih in plačilnih vidikih**

1. Nobena določba tega poglavja pristojnemu organu ne preprečuje, da bi posredoval informacije naslednjim subjektom za opravljanje njihovih nalog:

(a) centralnim bankam Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) in drugim subjektom s podobno funkcijo v vlogi monetarnih organov, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih nalog, predpisanih z zakonodajo, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;

(b) pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) po potrebi drugim javnim organom, odgovornim za nadzor plačilnih sistemov;

(d) ESRB, Evropskemu nadzornemu organu Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ustanovljenem z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in ESMA, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih nalog iz uredb (EU) št. 1092/2010, (EU) št. 1094/2010 oziroma (EU) št. 1095/2010.

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za odstranitev ovir, ki pristojnim organom preprečujejo posredovanje informacij v skladu s prvim pododstavkom.

2. Nobena določba tega poglavja organom ali telesom iz odstavka 1 ne preprečuje, da pristojnim organom posredujejo take informacije, ki jih bodo pristojni organi morda potrebovali za namene člena 54.

([1]) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

▼B

3. Za informacije, prejete v skladu z odstavkoma 1 in 2, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredne tistim iz člena 53(1).

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da v izrednih razmerah iz člena 114(1) pristojni organi nemudoma sporočijo informacije centralnim bankam ESCB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih nalog, predpisanih z zakonodajo vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema, in ESRB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog, predpisanih z zakonodajo.

▼M5

*Člen 58a*

**Posredovanje informacij mednarodnim organom**

1. Ne glede na člen 53(1) in člen 54 lahko pristojni organi, pod pogoji iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena, posredujejo ali izmenjajo nekatere informacije z:

(a) Mednarodnim denarnim skladom in Svetovno banko za namene ocenjevanja v okviru Programa za oceno finančnih sektorjev;

(b) Banko za mednarodne poravnave za namene kvantitativnih ocen učinka;

(c) Odborom za finančno stabilnost za namene funkcije nadzora.

2. Pristojni organi lahko izmenjajo zaupne podatke le na izrecno zahtevo ustreznega organa, če so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) zahteva je upravičena zaradi specifičnih nalog, ki jih organ prosilec opravlja v skladu s svojimi zakonitimi pooblastili;

(b) v zahtevi so dovolj natančno opredeljeni narava, obseg in oblika zahtevanih informacij ter način njihovega razkritja ali posredovanja;

(c) zahtevane informacije so potrebne zgolj za opravljanje specifičnih nalog organa prosilca in ne presegajo nalog, ki so z zakonodajo prenesena na organ prosilec;

(d) informacije se posredujejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem specifične naloge;

(e) za osebe, ki imajo dostop do informacij, veljajo zahteve glede poslovne skrivnosti, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz člena 53(1).

▼M5

3. Kadar zahtevo poda kateri koli od subjektov iz odstavka 1, lahko pristojni organi posredujejo le zbirne ali anonimizirane informacije, druge informacije pa lahko izmenjajo le v prostorih pristojnega organa.

4. Kolikor razkritje informacij vključuje obdelavo osebnih podatkov, organ prosilec pri vsaki obdelavi osebnih podatkov upošteva zahteve iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

▼B

*Člen 59*

**Posredovanje informacij drugim subjektom**

1. Ne glede na člen 53(1) in člen 54 lahko države članice na podlagi določb nacionalnega prava odobrijo razkritje nekaterih informacij drugim oddelkom uprave centralne ravni države, ki so odgovorni za zakonodajo glede nadzora institucij, finančnih institucij in zavarovalnic, ter inšpektorjem, ki delujejo v imenu teh oddelkov.

Vendar se sme take informacije razkriti le, če so potrebne zaradi bonitetnega nadzora ter preventive in reševanja institucij v težavah. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena za osebe, ki imajo dostop do informacij, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna zahtevam iz člena 53(1).

V izrednih razmerah iz člena 114(1) države članice pristojnim organom omogočijo, da razkrijejo informacije, pomembne za oddelke iz prvega pododstavka tega odstavka v vseh zadevnih državah članicah.

2. Države članice lahko odobrijo razkritje nekaterih informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom institucij, parlamentarnim preiskovalnim odborom v njihovi državi članici, računskim sodiščem v njihovi državi članici in drugim subjektom, pristojnim za preiskave v njihovi državi članici, ob upoštevanju naslednjih pogojev:

(a) subjekti imajo z nacionalnim pravom jasno določen mandat za preiskovanje ali pregledovanje ukrepov organov, odgovornih za nadzor institucij ali za zakonodajo o tem nadzoru;

(b) informacije so potrebne zgolj za izpolnjevanje mandata iz točke (a);

([1]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

▼B

(c) za osebe z dostopom do informacij veljajo zahteve glede poslovne skrivnosti iz nacionalne zakonodaje, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz člena 53(1);

(d) kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in če je ustrezno le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

Če razkritje informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom, vključuje obdelavo osebnih podatkov, navedeni subjekti pri vseh obdelavah iz prvega pododstavka upoštevajo veljavne določbe nacionalne zakonodaje, ki prenašajo Direktivo 95/46/ES.

*Člen 60*

**Razkritje informacij, pridobljenih s preverjanji na kraju samem in inšpekcijskimi pregledi**

Države članice zagotovijo, da se informacij, prejetih v skladu s členi 52(3), 53(2) in 56, ter informacij, pridobljenih s preverjanjem na kraju samem ali inšpekcijskimi pregledi v skladu s členom 52(1) in (2), ne razkrije v primerih iz člena 59, razen ob izrecnem soglasju pristojnih organov, ki so te informacije posredovali, ali pristojnih organov države članice, v kateri se je izvedlo preverjanje na kraju samem ali inšpekcijski pregled

*Člen 61*

**Razkritje informacij o klirinških in poravnalnih storitvah**

1. Nobena določba tega poglavja pristojnim organom države članice ne preprečuje, da informacije iz členov 53, 54 in 55 posredujejo klirinški hiši ali drugemu podobnemu organu, priznanemu po nacionalni zakonodaji za opravljanje klirinških ali poravnalnih storitev za enega od nacionalnih trgov, če menijo, da je treba informacije posredovati zaradi zagotovitve pravilnega delovanja teh organov v zvezi z neizpolnjevanjem ali morebitnim neizpolnjevanjem obveznosti s strani udeležencev na trgu. Za prejete informacije veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1).

2. Vendar države članice določijo, da se informacij, prejetih v skladu s členom 53(2), ne razkrije v primerih iz odstavka 1 brez izrecnega soglasja organov, ki so jih razkrili.

*Člen 62*

**Obdelava osebnih podatkov**

Obdelava osebnih podatkov za namene te direktive se izvaja v skladu z Direktivo 95/46/ES in kjer je ustrezno z Uredbo (ES) št. 45/2001.

▼B

Oddelek III

**Dolžnost oseb, odgovornih za zakonito preverjanje letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov**

*Člen 63*

**Dolžnost oseb, odgovornih za zakonito preverjanje letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov**

1. Države članice zagotovijo, da je dolžnost vsake osebe, pooblaščene v skladu z Direktivo 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze ([1]), in ki v instituciji opravlja naloge iz člena 51 Direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb ([2]), člena 37 Direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih ([3]) ali člena 73 Direktive 2009/65/ES ali kakršno koli drugo nalogo, predpisano z zakonodajo, vsaj takojšnje poročanje pristojnim organom o kakršnih koli dejstvih ali odločitvah glede te institucije, s katerimi se je seznanila med opravljanjem navedene naloge in ki bi lahko:

(a) pomenili resno kršitev zakonov in drugih predpisov, ki določajo pogoje za izdajo dovoljenj ali posebej urejajo izvajanje dejavnosti institucij;

(b) vplivali na neprekinjeno delovanje institucije;

(c) vodile v zavrnitev izdaje mnenja k računovodskim izkazom ali izražanje pridržkov.

Države članice zagotovijo vsaj, da je oseba iz prvega pododstavka prav tako dolžna poročati o kakršnih koli dejstvih ali odločitvah, za katere je izvedela med opravljanjem naloge iz prvega pododstavka v družbi, ki ima tesne povezave na podlagi razmerja obvladovanja z institucijo, v kateri opravlja navedeno nalogo.

▼M5

Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi zahtevajo zamenjavo osebe iz prvega pododstavka, če ta oseba krši svoje obveznosti iz prvega pododstavka.

▼B

2. Če osebe, pooblaščene v smislu Direktive 2006/43/ES, pristojnim organom v dobri veri razkrijejo kakršna koli dejstva ali odločitve iz odstavka 1, se ta razkritja ne štejejo za kršitev katere koli omejitve razkrivanja informacij, predpisane s pogodbo ali s katero koli določbo zakona ali drugega predpisa, in osebe za to nikakor niso odgovorne. Te informacije so razkrite istočasno tudi upravljalnemu organu institucije, razen če ni utemeljenega razloga proti tovrstnemu razkritju.

([1]) UL L 157, 9.6.2006, str. 87.
([2]) UL L 222, 14.8.1978, str. 11.
([3]) UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

▼B

Oddelek IV

**Pooblastila za nadzor, pooblastilo za naložitev kazni in pravica do pritožbe**

*Člen 64*

**Pooblastila za nadzor in pooblastila za naložitev kazni**

▼M5

1. Pristojnim organom se dodelijo vsa nadzorniška pooblastila, ki omogočajo poseg v dejavnosti institucij, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov in so potrebna za opravljanje njihovih funkcij, zlasti vključno s pravico do odvzema dovoljenja v skladu s členom 18, pooblastili iz členov 18, 102, 104 in 105 ter pooblastili za sprejemanje ukrepov iz člena 21a(6).

▼B

2. Pristojni organi svoja pooblastila za nadzor in pooblastila za naložitev kazni v skladu s to direktivo in nacionalnim pravom izvajajo na kateri koli od naslednjih načinov:

(a) neposredno;

(b) v sodelovanju z drugimi organi;

(c) pod njihovo pristojnostjo s prenosom pooblastil na te organe;

(d) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.

▼M5

3. V odločitvah, ki jih sprejmejo pristojni organi v okviru izvajanja svojih nadzorniških pooblastil in pooblastil za naložitev kazni, se navedejo razlogi, na katerih temeljijo.

▼B

*Člen 65*

**Upravne kazni in drugi upravni ukrepi**

1. Brez poseganja v pooblastila pristojnih organov za nadzor iz člena 64 in v pravico držav članic, da predpišejo in naložijo kazni po kazenskem pravu, države članice določijo pravila o upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih za kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, in Uredbe (EU) št. 575/2013, ter storijo vse potrebno za zagotovitev njihovega izvajanja. Kadar se države članice odločijo, da ne določijo pravil o upravnih kaznih za kršitve, za katere velja nacionalno kazensko pravo, Komisiji posredujejo zadevne določbe kazenskega prava. Upravne kazni in drugi upravni ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Kadar obveznosti iz odstavka 1 veljajo za institucije, finančne holdinge in mešane finančne holdinge, države članice zagotovijo, da se v primeru kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali Uredbe (EU) št. 575/2013, kazni lahko uporabijo pod pogoji iz nacionalnega prava za člane upravljalnega organa in druge fizične osebe, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorni za kršitev.

▼B

3. Pristojni organi imajo vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog. Brez poseganja v druge zadevne določbe te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ta pooblastila vključujejo:

(a) pooblastilo, da od naslednjih fizičnih ali pravnih oseb zahtevajo, naj predložijo vse informacije, potrebne za opravljanje nalog pristojnih organov, vključno z informacijami, ki jih je treba za namene nadzora in z njim povezane statistične namene predložiti v rednih časovnih presledkih in v posebnih oblikah:

(i) institucij s sedežem v zadevni državi članici;

(ii) finančnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;

(iii) mešanih finančnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;

(iv) mešanih poslovnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;

(v) oseb, ki pripadajo subjektom iz točk (i) do (iv);

(vi) tretjih oseb, ki so za subjekte iz točk (i) do (iv) prevzele zunanje izvajanje operativnih funkcij ali dejavnosti;

(b) pooblastilo, da opravijo vse potrebne preiskave katere koli osebe iz točke (a) (i) do (vi), ki ima sedež ali se nahaja v zadevni državi članici, če je to potrebno za opravljanje nalog pristojnih organov, vključno s:

(i) predložitvijo dokumentov;

(ii) pregledom knjig in evidenc oseb iz točke (a) (i) do (vi) ter pridobitvijo kopij takšnih knjig in evidenc oziroma izpiskov iz njih;

(iii) pridobitvijo pisne ali ustne obrazložitve od oseb iz točke (a) (i) do (vi) ali njihovih predstavnikov ali zaposlenih ter

(iv) izvedbo razgovora s katero koli drugo osebo, ki privoli v razgovor, da bi zbrali informacije o predmetu preiskave;

(c) pooblastilo, da pod drugimi pogoji iz prava Unije v poslovnih prostorih pravnih oseb iz točke (a) (i) do (vi) in katerih koli drugih podjetij, vključenih v konsolidirani nadzor, kadar je pristojni organ konsolidacijski nadzornik, opravijo vse potrebne inšpekcijske preglede, če o tem predhodno uradno obvestijo zadevne pristojne organe. Če je za inšpekcijski pregled v skladu z nacionalnim pravom potrebno dovoljenje pravosodnega organa, se za takšno dovoljenje zaprosi.

▼B

*Člen 66*

**Upravne kazni in drugi upravni ukrepi za kršitve zahtev glede dovoljenj in zahtev glede pridobitev kvalificiranih deležev**

1. Države članice zagotovijo, da njihovi zakoni in drugi predpisi določajo upravne kazni in druge upravne ukrepe vsaj v zvezi:

(a) s posli sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti v primeru podjetij, ki niso kreditne institucije, kar pomeni kršenje člena 9;

▼M6

(aa) z opravljanjem vsaj ene od dejavnosti iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in doseganjem praga iz navedenega člena brez pridobljenega dovoljenja kot kreditna institucija;

▼B

(b) z opravljanjem dejavnosti kot kreditna institucija brez pridobitve dovoljenja, kar pomeni kršenje člena 9;

(c) z neposredno ali posredno pridobitvijo ali dodatnim neposrednim ali posrednim povečanjem kvalificiranega deleža v kreditni instituciji, zaradi česar bi bil delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu enak ali večji od pragov iz člena 22(1) ali takšen, da bi kreditna institucija postala podrejena družba, brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom kreditne institucije, v kateri se poskuša pridobiti ali povečati kvalificirani delež, v ocenjevalnem obdobju ali ob nasprotovanju pristojnih organov, kar pomeni kršenje člena 22(1);

(d) z neposredno ali posredno odsvojitvijo kvalificiranega deleža v kreditni instituciji ali zmanjšanjem kvalificiranega deleža, tako da bi bilo razmerje glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu nižje od pragov iz člena 25 ali da kreditna institucija ne bi bila več podrejena družba, brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom;

▼M5

(e) z nevložitvijo vloge za odobritev, s čimer se krši člen 21a, ali v primeru vsake druge kršitve zahtev iz navedenega člena.

▼B

2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 upravne kazni in drugi upravni ukrepi, ki se lahko uporabijo, vključujejo vsaj:

(a) javno izjavo, v kateri sta navedena odgovorna fizična oseba, institucija, finančni holding ali mešani finančni holding in narava kršitve;

(b) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z ravnanjem in tega ravnanja več ne ponovi;

▼B

(c) v primeru pravne osebe upravne denarne kazni v višini 10 % skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom družbe v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij ali opravnin, v skladu s členom 316 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(d) v primeru fizične osebe upravne denarne kazni v višini 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro, na dan 17. julija 2013;

(e) upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je korist mogoče opredeliti;

(f) preklic glasovalnih pravic delničarja ali delničarjev, odgovornih za kršitve iz odstavka 1.

Kadar je družba iz točke (c) prvega pododstavka podrejena družba nadrejene osebe, je relevanten bruto dohodek bruto dohodek, določen na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov končne nadrejene osebe v predhodnem poslovnem letu.

*Člen 67*

**Druge določbe**

1. Ta člen se uporablja v kateri koli izmed naslednjih okoliščin:

(a) institucija je pridobila dovoljenje na podlagi neresničnih navedb ali na druge nepravilne načine;

(b) institucija ob prejemu informacij o kakršni koli pridobitvi ali odsvojitvi deležev v njihovem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo prage iz člena 22(1) ali člena 25 ali padejo pod te prage, o navedenih pridobitvah ali odsvojitvah ne obvesti pristojnih organov, kar pomeni kršenje prvega pododstavka člena 26(1);

(c) institucija, ki je uvrščena na reguliranem trgu, kot je navedeno na seznamu, ki ga v skladu s členom 47 Direktive 2004/39/ES objavi ESMA, pristojnim organom vsaj enkrat na leto ne posreduje imen delničarjev in družbenikov, ki imajo v lasti kvalificirane deleže, ter velikosti teh deležev, kar pomeni kršenje drugega pododstavka člena 26(1) te direktive;

(d) institucija nima ureditve upravljanja, ki jo zahtevajo pristojni organi v skladu z nacionalnimi določbami, s katerimi se prenaša člen 74;

(e) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije glede skladnosti z obveznostjo izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, kar predstavlja kršitev člena 99(1) navedene uredbe;

▼B

(f) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij v zvezi z podatki iz člena 101 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

(g) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti, kar predstavlja kršitev člena 394(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

(h) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij o likvidnosti, kar predstavlja kršitev člena 415(1) in (2) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

(i) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij o količniku finančnega vzvoda, kar predstavlja kršitev člena 430(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

(j) večkrat ali nenehno se dogaja, da institucija ne razpolaga z likvidnimi sredstvi, kar predstavlja kršitev člena 412 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(k) institucija doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz člena 395 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(l) institucija je izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju, ne da bi izpolnjevala pogoje iz člena 405 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(m) institucija ne razkrije informacij, kar predstavlja kršitev člena 431(1), (2) in (3) ali člena 451(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

(n) institucija izvede plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital institucije, kar predstavlja kršitev člena 141 te direktive, ►C2 ali v primerih, kadar so taka plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital, prepovedana na podlagi člena 28, 52 ali 63 Uredbe (EU) št. 575/2013; ◄

(o) institucija je spoznana za odgovorno za hudo kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi Direktive 2005/60/ES;

(p) institucija je eni ali več osebam, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 91, omogočila, da postanejo ali ostanejo člani upravljalnega organa;

▼M5

(q) nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding ne sprejme ukrepov, ki bi bili lahko potrebni za zagotovitev skladnosti z bonitetnimi zahtevami iz delov 3, 4, 6 ali 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali so naloženi na podlagi točke (a) člena 104(1) ali člena 105 te direktive, in sicer na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi.

▼B

2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 upravne kazni in drugi upravni ukrepi, ki se lahko uporabijo, vključujejo vsaj:

▼B

(a) javno izjavo, v kateri sta navedena odgovorna fizična oseba, institucija, finančni holding ali mešani finančni holding in narava kršitve;

(b) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z ravnanjem in tega ravnanja več ne ponovi;

(c) v primeru institucije odvzem dovoljenja instituciji v skladu s členom 18;

(d) ob upoštevanju člena 65(2), začasno prepoved opravljanja funkcij v instituciji za odgovornega člana upravljalnega organa institucije ali katero koli drugo odgovorno fizično osebo;

(e) v primeru pravne osebe upravne denarne kazni v višini do 10 % skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom družbe v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij/ali opravnin v skladu s členom 316 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(f) v primeru fizične osebe upravne denarne kazni v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro, na dan 17. julija 2013;

(g) upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti.

Kadar je družba iz točke (e) prvega pododstavka podrejena družba nadrejene osebe, je relevantne bruto dohodek bruto dohodek, določen na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov končne nadrejene osebe v predhodnem poslovnem letu.

*Člen 68*

**Objava upravnih kazni**

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi na svoji uradni spletni strani brez nepotrebnega odlašanja in potem, ko so zadevne osebe obveščene o takšnih kaznih, objavijo vsaj vse upravne kazni, zoper katere pritožba ni mogoča, in ki se naložijo zaradi kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z informacijami o vrsti in naravi kršitve ter identiteti fizične ali pravne osebe, kateri se kazen naloži.

Kadar države članice dovolijo objavo kazni, zoper katere je mogoča pritožba, pristojni organi na svoji uradni spletni strani brez nepotrebnega odlašanja objavijo tudi informacije o statusu pritožbe in njenem rezultatu.

2. Pristojni organi kazni objavijo na anonimni podlagi in na način, ki je v skladu z nacionalnim pravom, v katerem koli od naslednjih primerov:

▼B

(a) kadar se kazen naloži fizični osebi in se po obvezni predhodni oceni izkaže, da objava osebnih podatkov ni sorazmerna;

(b) kadar bi objava ogrozila stabilnost finančnih trgov ali kazensko preiskavo v teku;

(c) kadar bi objava vpletenim institucijam ali fizičnim osebam povzročila, kolikor je to mogoče ugotoviti, nesorazmerno škodo.

Druga možnost pa je, da kadar je mogoče predvideti, da bodo okoliščine iz prvega pododstavka prenehale obstajati v razumnem obdobju, se objava v skladu z odstavkom 1 lahko preloži za to obdobje.

3. Pristojni organi zagotovijo, da informacije, objavljene v sladu z odstavkom 1 ali 2 ostanejo na njihovi uradni spletni strani najmanj pet let. Osebni podatki ostanejo na uradni spletni strani pristojnega organa le tako dolgo, kot je potrebno v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu podatkov.

4. EBA do 18. julija 2015 Komisiji predloži poročilo o objavi kazni s strani držav članic na anonimni podlagi, kot je določeno v odstavku 2, zlasti če je med državami članicami v zvezi s tem prišlo do znatnih razlik. EBA poleg tega Komisiji predloži poročilo o vseh znatnih razlikah v trajanju objave kazni na podlagi nacionalnega prava.

*Člen 69*

**Izmenjava informacij o kaznih in vzdrževanje centralne baze podatkov s strani EBA**

1. Pristojni organi ob spoštovanju zahtev glede poklicne skrivnosti iz člena 53(1) EBA obveščajo o vseh upravnih kaznih, vključno z vsemi stalnimi prepovedmi, naloženimi v skladu s členi 65, 66 in 67, ter vključno s pritožbami zoper njih in njihovem izidu. EBA vzdržuje centralno bazo podatkov upravnih kazni, o katerih je bil obveščen, in sicer izključno za izmenjavo informacij med pristojnimi organi. Do te baze podatkov imajo dostop zgolj pristojni organi, posodablja pa se na podlagi informacij, ki jih posredujejo pristojni organi.

2. Če pristojni organ za namene členov 13(1), 16(3), 91(1) in 121 ocenjuje dobro ime, preveri vnose v bazi podatkov upravnih sankcij EBA. Če se status spremeni ali je pritožba uspešna, EBA na zahtevo pristojnih organov izbriše ali posodobi zadevne vnose v bazi podatkov.

3. Pristojni organi v skladu s svojim nacionalnim pravom preverijo, ali ima zadevna oseba v kazenski evidenci zabeleženo zadevno obsodbo. Izmenjava informacij v te namene poteka v skladu s Sklepom 2009/316/PNZ in Okvirnim sklepom 2009/315/PNZ, kakor sta prenesena v nacionalno pravo.

▼B

4. EBA vzdržuje spletno stran s povezavami na objave upravnih kazni s strani posameznih pristojnih organov v skladu s členom 68, na njej pa je prikazano tudi obdobje, za katerega posamezna država članica objavi upravne kazni.

*Člen 70*

**Učinkovita uporaba kazni in izvajanje pooblastil za naložitev kazni s strani pristojnih organov**

Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov in višine upravnih denarnih kazni upoštevajo vse ustrezne okoliščine, ter kjer je ustrezno, vključujejo:

(a) resnost in trajanje kršitve;

(b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;

(c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, kot je na primer prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom fizične osebe;

(d) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, če jih je mogoče opredeliti;

(e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;

(f) raven sodelovanja fizične ali pravne osebe ki je odgovorna za kršitev s pristojnim organom;

(g) predhodne kršitve fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;

(h) morebitne sistemske posledice kršitve.

*Člen 71*

**Poročanje o kršitvah**

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi vzpostavijo učinkovite in zanesljive mehanizme za spodbujanje poročanja o morebitnih ali dejanskih kršitvah nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojnim organom.

2. Mehanizmi iz odstavka 1 vključujejo vsaj:

(a) posebne postopke za prejem poročil o kršitvah in njihovo nadaljnjo obravnavo;

(b) ustrezno zaščito zaposlenih v institucijah, ki prijavijo kršitve v instituciji, vsaj pred povračilnimi ukrepi, diskriminacijo ali drugimi oblikami nepravičnega obravnavanja;

▼B

(c) varstvo osebnih podatkov osebe, ki prijavi kršitve, in fizične osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev v skladu z Direktivo 95/46/ES;

(d) jasna pravila, ki v vseh primerih zagotavljajo zaupnost osebe, ki prijavi kršitve v instituciji, razen če nacionalno pravo zahteva njeno razkritje zaradi nadaljnjih preiskav ali naknadnih sodnih postopkov.

3. Države članice od institucij zahtevajo, da imajo vzpostavljene ustrezne postopke, v skladu s katerimi zaposleni prek posebnega neodvisnega in avtonomnega kanala interno poročajo o kršitvah.

Takšen kanal se lahko zagotovi tudi v dogovoru s socialnimi partnerji. Pri tem velja enaka zaščita, kot je navedena v točkah (b), (c) in (d) odstavka 2.

*Člen 72*

**Pravica do pritožbe**

Države članice zagotovijo, da za odločitve in ukrepe, ki se sprejmejo v skladu z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi v skladu s to direktivo ali Uredbo (EU) št. 575/2013, velja pravica do pritožbe. Države članice zagotovijo tudi, da je pritožba mogoča tudi v primeru, ko odločitev v šestih mesecih po vložitvi prošnje za izdajo dovoljenja, ki vsebuje vse informacije, zahtevane v skladu z nacionalnimi določbami, s katerimi se prenaša ta direktiva, ni sprejeta.

*POGLAVJE 2*

***Procesi pregledovanja***

Oddelek I

**Proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala**

*Člen 73*

**Notranji kapital**

Institucije vzpostavijo zanesljive, učinkovite in celovite strategije in procese za redno ocenjevanje in zagotavljanje zneskov, vrst in razdelitve notranjega kapitala, za katerega menijo, da je ustrezen za kritje narave in stopnje tveganj, katerim so ali bi lahko bile izpostavljene.

Te strategije in procesi so predmet rednega notranjega pregledovanja zaradi zagotovitve, da ostanejo celoviti in sorazmerni z vrsto, obsegom in zapletenostjo dejavnosti zadevne institucije.

▼B

Oddelek II

**Ureditve, procesi in mehanizmi institucij**

Pododdelek 1

**Splošna načela**

▼M5

*Člen 74*

**Notranje upravljanje ter načrti za sanacijo in reševanje**

1. Institucije imajo stabilno ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi ravnmi odgovornostmi, učinkovitimi procesi za ugotavljanje, obvladovanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, katerim so ali bi lahko bile institucije izpostavljene, primerne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki, ter politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganja in ga tudi spodbujajo.

Politike in prakse prejemkov iz prvega pododstavka so nevtralne glede na spol.

2. Ureditve, procesi in mehanizmi iz odstavka 1 so celoviti in sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela in dejavnosti institucije. Pri tem se upoštevajo tehnična merila iz členov 76 do 95.

3. EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 v zvezi z ureditvami, procesi in mehanizmi iz odstavka 1 tega člena, ob upoštevanju odstavka 2 tega člena.

EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 v zvezi s politikami prejemkov, nevtralnimi glede na spol, za institucije.

V dveh letih po datumu objave smernic iz drugega pododstavka in na podlagi informacij, ki jih zberejo pristojni organi, EBA izda poročilo o izvajanju politik prejemkov, nevtralnih glede na spol, v institucijah.

▼B

*Člen 75*

**Nadzor nad politikami prejemkov**

▼M5

1. Pristojni organi zberejo informacije, razkrite v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h), (i) in (k) člena 450(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pa tudi informacije, ki jih posredujejo institucije, o razliki v plačilu med spoloma, ter te informacije uporabijo za primerjavo trendov in praks prejemkov. Pristojni organi te informacije posredujejo EBA.

▼B

2. EBA izda smernice o preudarnih politikah prejemkov, ki so v skladu z načeli iz členov 92 do 95. V smernicah so upoštevana načela preudarnih politik prejemkov iz Priporočila Komisije 2009/384/ES z dne 30. aprila 2009 o plačilnih politikah v sektorju finančnih storitev ([1]).

ESMA tesno sodeluje z EBA pri pripravi smernic o politikah prejemkov za kategorije zaposlenih, ki sodelujejo pri opravljanju investicijskih storitev in dejavnosti v smislu točke 2 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES.

EBA na podlagi informacij, ki jih pristojni organi zagotovijo v skladu z odstavkom 1, primerja trende in prakse prejemkov na ravni Unije.

3. Pristojni organi zbirajo informacije o številu fizičnih oseb na institucijo, ki imajo en milijon EUR ali več prejemkov na poslovno leto, v plačilnih razredih z enim milijonom EUR, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki. Te informacije se posredujejo EBA, ki jih združene po posamezni matični državi članici objavi v enotni obliki za poročanje. EBA lahko oblikuje smernice za poenostavitev izvajanja tega odstavka in zagotovitev usklajenosti zbranih informacij.

Pododdelek 2

**Tehnična merila za organizacijo in obravnavo tveganj**

*Člen 76*

**Obravnava tveganj**

1. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ odobri ter redno pregleduje strategije in politike za prevzemanje, upravljanje, spremljanje in zmanjševanje tveganj, katerim je ali bi lahko bila izpostavljena institucija, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem institucija posluje, glede na stanje poslovnega cikla.

2. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ nameni dovolj časa obravnavi vprašanj v zvezi s tveganji. Upravljalni organ aktivno sodeluje pri upravljanju vseh pomembnih tveganj, obravnavanih v tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013, ter pri vrednotenju sredstev, uporabi zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji in za ta namen zagotovi ustrezne vire. Institucija vzpostavi sistem poročanja upravljalnemu organu, ki zajema vsa pomembna tveganja ter politike upravljanja tveganj in njihove spremembe.

([1]) UL L 120, 15.5.2009, str. 22.

▼B

3. Države članice zagotovijo, da institucije, ki so pomembne glede na svojo velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in zapletenost svojih dejavnosti, ustanovijo odbor za tveganja, ki je sestavljen iz članov upravljalnega organa, ki v zadevni instituciji ne opravljajo nobene izvršilne funkcije. Člani odbora za tveganja imajo ustrezno znanje, veščine in izkušnje za popolno razumevanje in spremljanje strategije upravljanja tveganj in nagnjenosti institucije k prevzemanju tveganj.

Odbor za tveganja svetuje upravljalnemu organu glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti institucije k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj ter upravljalnemu organu pomaga pri nadzoru izvajanja te strategije s strani višjega vodstva. Upravljalni organ je še naprej v celoti odgovoren za tveganja.

Odbor za tveganja preverja, ali cene obveznosti in sredstev, ki so na voljo strankam, v celoti upoštevajo poslovni model in strategijo upravljanja tveganj institucije. Če cene ne odražajo tveganj ustrezno v skladu s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj, odbor za tveganja upravljalnemu organu predstavi načrt za izboljšanje.

Pristojni organi lahko instituciji, ki ne velja za pomembno v skladu s prvim pododstavkom, dovolijo, da združi odbor za tveganja in revizijsko komisijo iz člena 41 Direktive 2006/43/ES. Člani združenega odbora imajo znanje, veščine in izkušnje, potrebne za delo v odboru za tveganja in revizijski komisiji.

4. Države članice zagotovijo, da imata upravljalni organ v nadzorni funkciji in odbor za tveganja, kadar je ustanovljen, ustrezen dostop do informacij o profilu tveganosti institucije ter, če je to potrebno in ustrezno, do funkcije upravljanja tveganj in svetovanja zunanjih strokovnjakov.

Upravljalni organ v nadzorni funkciji in odbor za tveganja, kadar je ustanovljen, določita naravo, obseg, obliko in pogostost informacij o tveganju, ki jih prejmeta. Da bi odbor za tveganja, brez poseganja v naloge komisije za prejemke, lahko pomagal pri oblikovanju preudarnih politik in praks v zvezi s prejemki, preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevani tveganje, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni razpored prejemkov.

5. Države članice v skladu z zahtevo po sorazmernosti iz člena 7(2) Direktive Komisije 2006/73/ES ([1]) zagotovijo, da imajo institucije funkcijo upravljanja tveganj, ki je neodvisna od operativnih funkcij ter ima ustrezna pooblastila, ugled, sredstva in neposreden stik z upravljalnim organom.

([1]) Direktiva Komisije 2006/73/ES z dne 10. avgusta 2006 o izvajanju Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih družb ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL L 241, 2.9.2006, str. 26).

▼B

Države članice zagotovijo, da se v okviru funkcije upravljanja tveganj zagotovi, da so vsa pomembna tveganja ugotovljena, izmerjena in da se o njih ustrezno poroča. Zagotovijo, da se v okviru funkcije upravljanja tveganj dejavno sodeluje pri pripravi strategije upravljanja tveganj institucije in pri vseh pomembnih odločitvah glede upravljanja tveganj ter da se v njenem okviru lahko oblikuje celovit pregled nad celotnim obsegom tveganj institucije.

Po potrebi države članice zagotovijo, da je v okviru funkcije upravljanja tveganj mogoče poročati neposredno upravljalnemu organu v njegovi nadzorni funkciji, neodvisno od višjega vodstva, izražati pomisleke, in če je ustrezno, opozarjati ta organ v primeru specifičnega razvoja na področju tveganja, ki vpliva na institucijo ali bi nanjo lahko vplival, brez poseganja v pristojnosti upravljalnega organa v njegovi nadzorni funkciji in/ali funkciji upravljanja v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013.

Funkcijo za upravljanje tveganj vodi neodvisen višji vodja, ki je jasno odgovoren za to funkcijo. Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti institucije ne upravičujejo posebnega imenovanja osebe, lahko to funkcijo prevzame druga oseba na višjem položaju v instituciji, če ni nasprotja interesov.

Vodje funkcije upravljanja tveganj ni mogoče razrešiti brez predhodne odobritve upravljalnega organa v nadzorni funkciji, pri čemer ima vodja, kjer je ustrezno neposreden stik z upravljalnim organom v nadzorni funkciji.

▼M6

_____

▼B

*Člen 77*

**Notranji pristopi za izračunavanje kapitalskih zahtev**

1. Pristojni organi spodbujajo institucije, ki so pomembne z vidika njihove velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti njihovih dejavnosti, da razvijejo notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen, za izračunavanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, kadar so njihove izpostavljenosti pomembne v absolutnem smislu in kadar imajo hkrati veliko število pomembnih nasprotnih strank. Ta člen ne posega v izpolnitev meril iz oddelka 1 poglavja 3 naslova I, dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organi ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucije spremljajo, ali se institucija pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali finančnega instrumenta ne zanaša izključno ali mehanično na zunanje bonitetne ocene.

▼B

3. Pristojni organi, ob upoštevanju velikosti institucij, njihove notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucij, spodbujajo institucije, da razvijejo notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje dolžniških instrumentov v trgovalni knjigi skupaj z notranjimi modeli za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila in migracije, kadar je njihova izpostavljenost posebnemu tveganju pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev.

Ta člen ne posega v izpolnitev meril iz oddelkov 1 do 5 poglavja 5 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za dodatno opredelitev pojma "izpostavljenosti posebnemu tveganju, pomembne v absolutnem smislu" iz prvega pododstavka odstavka 3 ter pragov za veliko število pomembnih nasprotnih strank in pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev. EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

*Člen 78*

**Nadzorniško primerjanje notranjih pristopov pri izračunavanju kapitalskih zahtev**

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije, ki jim je dovoljeno uporabljati notranje pristope za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, razen za operativna tveganja, poročajo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje. Institucije rezultate svojih izračunov skupaj z razlago metodologij, ki so jih uporabile pri njihovi pripravi, v ustreznih časovnih presledkih oziroma vsaj enkrat letno predložijo pristojnim organom.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije rezultate izračunov iz odstavka 1 pristojnemu organu in EBA predložijo v skladu s predlogo, ki jo v skladu z odstavkom 8 pripravi EBA. Kadar se pristojni organi odločijo za oblikovanje posebnih portfeljev, to naredijo v posvetovanju z EBA in ob tem zagotovijo, da institucije o rezultatih izračunov poročajo ločeno od rezultatov izračunov za portfelje EBA.

3. Pristojni organi na podlagi informacij, ki jih predložijo institucije v skladu z odstavkom 1, po potrebi spremljajo obseg zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, razen za operativna tveganja, in sicer za izpostavljenosti ali transakcije v referenčnem portfelju, ki izhajajo iz notranjih pristopov teh institucij. Pristojni organi vsaj enkrat letno ocenijo kakovost teh pristopov, pri čemer posebno pozornost namenijo:

▼B

(a) pristopom, pri katerih pri enaki izpostavljenosti obstajajo velike razlike v kapitalskih zahtevah,

(b) pristopom, ki so izjemno raznoliki ali izjemno neraznoliki in pri katerih so kapitalske zahteve znatno in sistematično podcenjene.

EBA pripravi poročilo, ki je pristojnim organom v pomoč pri ocenjevanju kakovosti notranjih pristopov na podlagi informacij iz odstavka 2.

4. Če se posamezne institucije znatno razlikujejo od večine primerljivih subjektov ali če je pristop zelo neenoten, kar povzroča precej raznolike rezultate, pristojni organi preučijo razloge za to in, če je mogoče jasno ugotoviti, da pristop institucije vodi k podcenjenosti kapitalskih zahtev, ki je ni mogoče pripisati razlikam s tem povezanih tveganj za izpostavljenosti ali pozicije, sprejmejo popravne ukrepe.

5. Pristojni organi zagotovijo, da so njihove odločitve o primernosti popravnih ukrepov iz odstavka 4 skladni z načelom, da morajo takšni ukrepi podpirati cilje notranjega pristopa, in zato ne:

(a) privedejo do standardizacije ali uporabe prednostnih metod;

(b) ustvarjajo napačnih spodbud; ali

(c) povzročijo črednega obnašanja.

6. EBA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice in priporočila, če na podlagi informacij in ocen iz odstavkov 2 in 3 tega člena meni, da so potrebni za izboljšanje nadzornih praks ali praks institucij v zvezi z notranjimi pristopi.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) postopke za izmenjavo ocen, izvedenih v skladu z odstavkom 3, med pristojnimi organi in z EBA,

(b) standarde za ocenjevanje, ki ga izvedejo pristojni organi po odstavku 3.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) predlogo, opredelitve in rešitve s področja informacijske tehnologije, ki jih Unija uporabi za poročanje iz odstavka 2,

▼B

(b) referenčni portfelj ali portfelje iz odstavka 1.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. Komisija do 1. aprila 2015 in po posvetovanju z EBA Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o delovanju primerjalne analize notranjih modelov, vključno s področjem uporabe modela. Poročilu sledi zakonodajni predlog, če je to potrebno.

*Člen 79*

**Kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke**

Pristojni organi zagotovijo da:

(a) odobritev kreditov temelji na preudarnih in natančno opredeljenih merilih ter proces odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov je jasno določen;

(b) institucije razpolagajo z notranjimi metodologijami, na podlagi katerih lahko ocenijo kreditno tveganje zaradi izpostavljenosti posameznim dolžnikom, vrednostnim papirjem ali pozicijam v listinjenju in kreditno tveganje na ravni portfelja. Zlasti se ne smejo notranje metodologije izključno ali mehanično zanašati na zunanje bonitetne ocene. Kadar kapitalske zahteve temeljijo na oceni zunanje bonitetne agencije (External Credit Assessment Institution – ECAI) ali na dejstvu, da je izpostavljenost neocenjena, to institucij ne izvzema od zahteve, da preučijo tudi druge ustrezne informacije za oceno razporeditve notranjega kapitala;

(c) se stalno upravljanje in spremljanje različnih portfeljev, občutljivih na kreditno tveganje, in izpostavljenosti institucij, vključno z ugotavljanjem in upravljanjem problematičnih kreditov ter ustreznim oblikovanjem popravkov vrednosti in rezervacij, izvaja z učinkovitimi sistemi;

(d) je razpršenost kreditnih portfeljev ustrezna glede na ciljne trge in splošno strategijo institucije.

*Člen 80*

**Preostalo tveganje**

Pristojni organi zagotovijo, da se tveganje, pri katerem se priznane tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki jih uporabljajo institucije, izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano, obravnava in nadzoruje tudi v skladu s pisnimi politikami in postopki.

▼B

*Člen 81*

**Tveganje koncentracije**

Pristojni organi zagotovijo, da se tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti do vseh posameznih nasprotnih strank, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, skupinami povezanih nasprotnih strank in nasprotnimi strankami v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali na področju istega blaga, ali zaradi uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, vključno zlasti s tveganji, povezanimi z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo, na primer enemu samemu izdajatelju zavarovanja s premoženjem, obravnavajo in nadzorujejo tudi v skladu s pisnimi politikami in postopki.

*Člen 82*

**Tveganje listinjenja**

1. Pristojni organi zagotovijo, da se tveganja ki izhajajo iz poslov listinjenja, v okviru katerih so kreditne institucije v vlogi investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganji ugleda, kakršna nastanejo v povezavi z zapletenimi strukturami ali produkti, ovrednotijo in obravnavajo z ustreznimi politikami in postopki, s katerimi se zagotovi, da je ekonomska vsebina posla v celoti izražena v oceni tveganja in vodstvenih odločitvah.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije, ki so originatorji obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, vzpostavijo likvidnostne načrte za obravnavo vpliva načrtovanega in predčasnega odplačila.

*Člen 83*

**Tržno tveganje**

1. Pristojni organi zagotovijo, da se izvajajo politike in procesi za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih virov in vplivov tržnih tveganj.

2. Kadar kratka pozicija v blagu zapade v poravnavo pred dolgo pozicijo, pristojni organi zagotovijo, da institucije sprejmejo tudi ukrepe proti likvidnostnim tveganjem.

3. Notranji kapital je ustrezen za pomembna tržna tveganja, ki niso predmet kapitalskih zahtev.

Institucije, ki so pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje v skladu s poglavjem 2 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 pobotale svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, imajo ustrezen notranji kapital za kritje izgube iz naslova tveganja osnove v primeru, ko se vrednost terminske pogodbe ali drugega produkta ne giblje v skladu z vrednostjo osnovnih lastniških finančnih instrumentov. Institucije imajo takšen ustrezen notranji kapital tudi v primeru, kadar imajo nasprotne pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

▼B

Institucije pri uporabi postopka iz člena 345 Uredbe (EU) št. 575/2013 zagotovijo, da imajo zadosten notranji kapital za kritje tveganja izgube, ki obstaja v času od začetka prevzema obveznosti do naslednjega delovnega dne.

▼M5

*Člen 84*

**Tveganje spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige**

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije uvedejo notranje sisteme, uporabljajo standardizirano metodologijo ali poenostavljeno standardizirano metodologijo za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjšanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb obrestne mere, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih institucije iz netrgovalne knjige.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije uvedejo sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih institucije iz netrgovalne knjige.

3. Pristojni organ lahko od institucije zahteva, da uporabi standardizirano metodologijo iz odstavka 1, kadar notranji sistemi, ki jih je ta institucija uvedla za ovrednotenje tveganj iz navedenega odstavka, niso zadovoljivi.

4. Pristojni organ lahko od majhne in nekompleksne institucije, kot je opredeljena v točki 145 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, zahteva uporabo standardizirane metodologije, če meni, da poenostavljena standardizirana metodologija ne zadostuje za zajetje obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti zadevne institucije iz netrgovalne knjige.

5. EBA razvije osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih za namene tega člena določi standardizirano metodologijo, ki jo institucije lahko uporabijo za ovrednotenje tveganj iz odstavka 1 tega člena, in tudi poenostavljeno standardizirano metodologijo za majhne in nekompleksne institucije, kot so opredeljene v točki 145 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki je vsaj tako konzervativna kot standardizirana metodologija.

EBA Komisiji predloži osnutek navedenih regulativnih tehničnih standardov do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA izda smernice za določitev meril za:

▼M5

(a) ovrednotenje tveganj iz odstavka 1 v okviru notranjega sistema institucije;

(b) ugotavljanje, upravljanje in zmanjševanje tveganj iz odstavka 1 s strani institucij;

(c) ocenjevanje in spremljanje tveganj iz odstavka 2 s strani institucij;

(d) določitev, kateri notranji sistemi, ki so jih uvedle institucije za namene odstavka 1, niso zadovoljivi, kot je navedeno v odstavku 3.

EBA te smernice izda do 28. junija 2020.

▼B

*Člen 85*

**Operativno tveganje**

▼M5

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo politike in procese za ovrednotenje in upravljanje izpostavljenosti operativnemu tveganju, vključno z modelskim tveganjem in tveganji, ki izhajajo iz zunanjega izvajanja, in za dogodke vrste „majhna pogostost – velik vpliv“. Institucije določijo, kaj je operativno tveganje za namene navedenih politik in postopkov.

▼B

2. Pristojni organi zagotovijo, da se pripravijo krizni načrti in načrti neprekinjenega poslovanja, ki instituciji zagotovijo zmožnost neprekinjenega poslovanja in omejijo izgube v primeru resne motnje poslovanja.

*Člen 86*

**Likvidnostno tveganje**

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije vzpostavijo zanesljive strategije, politike, procese in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje likvidnostnega tveganja v ustreznem sklopu časovnih obdobij, tudi znotraj enega dne, za zagotovitev, da institucije ohranjajo ustrezne ravni likvidnostnih blažilnikov. Navedene strategije, politike, procesi in sistemi so prilagojeni poslovnim področjem, valutam, podružnicam in pravnim osebam ter vključujejo ustrezne mehanizme razporeditve likvidnostnih stroškov, koristi in tveganj.

2. Strategije, politike, procesi in sistemi iz odstavka 1 so sorazmerni z zapletenostjo, profilom tveganosti, obsegom poslovanja institucij in mejo dovoljenega tveganja, ki jo določi upravljalni organ, ter odražajo pomembnost institucije v vsaki državi članici, v kateri posluje. Institucije vsa zadevna poslovna področja seznanijo z dovoljenim tveganjem.

▼B

3. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije, ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti njihovih dejavnosti, profile likvidnostnega tveganja, ki so skladni s tem in ne presegajo tega, kar se zahteva za dobro delujoč in stabilen sistem.

Pristojni organi spremljajo razvoj dogodkov v zvezi s profili likvidnostnega tveganja, na primer zasnovo in obseg produktov, upravljanje tveganj, politike financiranja ter koncentracije financiranja.

Pristojni organi sprejmejo učinkovite ukrepe, če bi razvoj dogodkov iz drugega pododstavka lahko povzročil nestabilnost posamezne institucije ali sistemsko nestabilnost.

Pristojni organi EBA obvestijo o vseh ukrepih, izvedenih v skladu s tretjim pododstavkom.

EBA po potrebi izda priporočila v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

4. Pristojni organi zagotovijo, da institucije razvijejo metodologije za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja. Te metodologije vključujejo sedanje in načrtovane pomembne denarne tokove v in iz sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, vključno s pogojnimi obveznostmi in morebitnim učinkom tveganja ugleda.

5. Pristojni organi zagotovijo, da institucije razlikujejo med zastavljenimi in neobremenjenimi sredstvi, ki so vedno na voljo, zlasti v izrednih razmerah. Prav tako zagotovijo, da institucije upoštevajo pravno osebo, v kateri so sredstva, državo, kjer so sredstva zakonito vpisana v register ali na računu, in primernost teh sredstev, ter preverjajo, kako se lahko sredstva hitro aktivirajo.

6. Pristojni organi zagotovijo, da institucije upoštevajo tudi obstoječe pravne, regulativne in operativne omejitve morebitnih prenosov likvidnosti in neobremenjenih sredstev med subjekti znotraj Evropskega gospodarskega prostora in zunaj njega.

7. Pristojni organi zagotovijo, da institucije preučijo različna orodja za zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom limitov in likvidnostnimi blažilniki, da bi lahko vzdržale številne različne stresne dogodke, ter dovolj raznovrstno strukturo financiranja in dostop do virov financiranja. Navedene ureditve se redno pregledujejo.

8. Pristojni organi zagotovijo, da institucije preučijo različne scenarije pozicij likvidnosti in instrumentov zavarovanja ter da vsaj enkrat letno pregledajo predpostavke, na podlagi katerih se sprejemajo odločitve v zvezi s pozicijami sredstev. Za te namene različni scenariji obravnavajo zlasti zunajbilančne postavke in druge pogojne obveznosti, tudi od subjektov s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE) ali drugih subjektov s posebnim namenom iz Uredbe (EU) št. 575/2013, v odnosu do katerih institucija deluje kot sponzor ali zagotavlja pomembno likvidnostno podporo.

▼B

9. Pristojni organi zagotovijo, da institucije preučijo morebitni učinek različnih scenarijev za posamezno institucijo, za celoten trg ali kombiniranih scenarijev. Preučijo se različna časovna obdobja in različne stopnje stresnih pogojev.

10. Pristojni organi zagotovijo, da institucije prilagodijo svoje strategije, notranje politike in omejitve likvidnostnega tveganja ter razvijejo učinkovite krizne načrte, pri čemer upoštevajo izid različnih scenarijev iz odstavka 8.

▼M6

11. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije pripravljene načrte za ponovno vzpostavitev likvidnosti, ki določajo primerne strategije in ustrezne izvedbene ukrepe za obravnavanje morebitnih likvidnostnih primanjkljajev, vključno v povezavi s podružnicami, ustanovljenimi v drugi državi članici. Pristojni organi zagotovijo, da institucije vsaj enkrat letno preskušajo navedene načrte in jih posodabljajo na podlagi izidov različnih scenarijev iz odstavka 8 ter posredujejo višjemu vodstvu v odobritev, da se lahko notranje politike in procesi ustrezno prilagodijo. Institucije vnaprej sprejmejo potrebne operativne ukrepe za zagotovitev, da se lahko načrti za ponovno vzpostavitev likvidnosti začnejo takoj izvajati. Takšni operativni ukrepi vključujejo posedovanje zavarovanja s premoženjem, ki je takoj razpoložljivo za financiranje s strani centralnih bank. To vključuje, da je zavarovanje s premoženjem po potrebi v valuti druge države članice ali valuti tretje države, v kateri ima institucija izpostavljenosti, in kadar je potrebno za poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice ali tretje države, valuti katere je izpostavljena.

▼B

*Člen 87*

**Tveganje prevelikega finančnega vzvoda**

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo politike in procese za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda. Kazalniki tveganja prevelikega finančnega vzvoda vključujejo količnik vzvoda, ki se določi v skladu s členom 429 Uredbe (EU) št. 575/2013, ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije previdnostno obravnavajo tveganje prevelikega finančnega vzvoda, tako da ustrezno upoštevajo morebitna povečanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki so posledica zmanjšanja kapitala institucije zaradi pričakovanih ali dejanskih izgub, odvisno od veljavnih računovodskih pravil. Za ta namen morajo biti institucije sposobne vzdržati številne različne stresne dogodke v zvezi s tveganjem prevelikega finančnega vzvoda.

▼B

Pododdelek 3

**Upravljanje**

*Člen 88*

**Ureditve upravljanja**

1. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ opredeli in nadzoruje izvajanje ureditev upravljanja, ki zagotavljajo učinkovito in skrbno upravljanje institucije, vključno z razdelitvijo dolžnosti v organizaciji in preprečevanjem nasprotja interesov, ter da je za to izvajanje odgovoren.

Navedene ureditve so v skladu z naslednjimi načeli:

(a) upravljalni organ mora biti v celoti odgovoren za institucijo ter odobriti in nadzorovati izvajanje strateških ciljev, strategije upravljanja tveganj in notranjega upravljanja institucije;

(b) upravljalni organ mora zagotavljati celovitost sistemov računovodskega in finančnega poročanja, vključno s finančnim in operativnim nadzorom ter skladnostjo z zakonodajo in relevantnimi standardi;

(c) upravljalni organ mora nadzorovati postopek razkritja informacij in sporočanja;

(d) upravljalni organ mora biti odgovoren za zagotavljanje učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom;

(e) predsednik upravljalnega organa v nadzorni funkciji, ne sme hkrati izvajati funkcije glavnega izvršnega direktorja v isti instituciji, razen če to utemelji institucija in odobrijo pristojni organi.

Države članice zagotovijo, da upravljalni organ spremlja in redno ocenjuje učinkovitost ureditev upravljanja institucije ter sprejme ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

▼M5

Države članice zagotovijo, da se podatki o kreditih članom upravljalnega organa in njihovim povezanim osebam ustrezno dokumentirajo in dajo na voljo pristojnim organom na njihovo zahtevo.

Za namene tega člena pojem „povezana oseba“ pomeni:

(a) zakonca, registriranega partnerja ali partnerico v skladu z nacionalnim pravom, otroka ali starša člana upravljalnega organa;

(b) poslovni subjekt, v katerem ima član upravljalnega organa ali njegov ožji družinski član iz točke (a) kvalificirani delež v višini 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic ali v katerem lahko te osebe izvajajo pomemben vpliv ali v katerem imajo te osebe višji vodstveni položaj ali so člani upravljalnega organa.

▼B

2. Države članice zagotovijo, da institucije, ki so pomembne zaradi svoje velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti svojih dejavnosti, ustanovijo komisijo za imenovanja, ki ga sestavljajo člani upravljalnega organa, ki v zadevni instituciji ne opravljajo izvršne funkcije.

Komisija za imenovanja:

(a) opredeli in priporoči kandidate za zapolnitev prostih funkcij v upravljalnem organu, ki jih odobri upravljalni organ ali skupščina, upošteva ravnotežje med znanji, veščinami, raznolikostjo in izkušnjami upravljalnega organa inpripravi opis vlog in kvalifikacij za določeno imenovanje ter oceni predvidoma potreben čas za izvrševanje funkcije.

Komisija za imenovanja določi tudi cilj zastopanosti spola, ki je v upravljalnem organu premalo zastopan, in pripravi politiko glede tega, kako bi za dosego tega cilja povečali število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu. Cilj, politika in njeno izvajanje se objavijo v skladu s členom 435(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) redno in vsaj enkrat letno ocenjuje strukturo, velikost, sestavo in uspešnost upravljalnega organa ter za upravljalni organ pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;

(c) redno in vsaj enkrat letno ocenjuje znanje, veščine in izkušnje posameznih članov upravljalnega organa in upravljalnega organa kot celote ter o tem ustrezno poroča upravljalnemu organu;

(d) redno pregleduje politiko upravljalnega organa na področju izbire in imenovanja višjega vodstva ter za upravljalni organ pripravi priporočila.

Komisija za imenovanja pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri in redno upošteva potrebo po zagotovitvi, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali manjša skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom celotne institucije.

Komisija za imenovanja lahko uporabi vse oblike virov, ki so po njenem mnenju ustrezne, vključno z zunanjim svetovanjem, in v ta namen pridobi ustrezna finančna sredstva.

Ta odstavek se ne uporablja, kadar upravljalni organ v skladu z nacionalnim pravom nima nobene pristojnosti pri postopku izbire in imenovanja svojih članov.

▼B

*Člen 89*

**Poročanje po državah**

1. Države članice od 1. januarja 2015 dalje od vseh institucij zahtevajo, da letno razkrijejo naslednje informacije za poslovno leto na konsolidirani podlagi, pri čimer se informacije razvrstijo po državah članicah in tretjih državah, v katerih imajo institucije ustanovljene osebe:

(a) ime(na), narava dejavnosti in geografska lokacija;

(b) promet;

(c) število zaposlenih v ekvivalentu polnega delovnega časa;

(d) dobiček ali izguba pred obdavčitvijo;

(e) davek na dobiček ali izgubo;

(f) prejete javne subvencije.

2. Države članice ne glede na odstavek 1 od institucij zahtevajo, da informacije iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 prvič razkrijejo 1. julija 2014

3. Do 1. julija 2014 vse globalne sistemsko pomembne institucije z dovoljenjem v Uniji, kakor so mednarodno določene, Komisiji zaupno predložijo informacije iz točk (d), (e) in (f) odstavka 1. Komisija po posvetovanju z EBA, EIOPA in ESMA, kot je ustrezno, splošno ovrednoti morebitne negativne ekonomske posledice javnega razkritja tovrstnih informacij, vključno z vplivom na konkurenčnost, naložbe, razpoložljivost kreditov in stabilnost finančnega sistema. Komisija do 31. decembra 2014 poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

Če poročilo Komisije navaja pomembne negativne učinke, Komisija preuči, ali je treba predložiti ustrezni zakonodajni predlog za spremembo obveznosti razkritja iz odstavka 1 in lahko v skladu s točko (h) člena 145 odloči o odlogu te obveznosti. Komisija vsako leto preveri, če je treba ta odlog podaljšati.

4. Informacije iz odstavka 1 se revidirajo v skladu z Direktivo 2006/43/ES ter objavijo – če je to mogoče – kot priloga k letnim in konsolidiranim računovodskim izkazom zadevnih institucij, če je ustrezno.

5. V kolikor bodo obveznosti razkritja v prihodnjih zakonodajnih aktih Unije določene širše kot v tem členu, se bo ta člen prenehal uporabljati in se bo skladno s tem črtal.

▼M5

6. Komisija po posvetovanju z EBA, EIOPA in ESMA do 1. januarja 2021 preveri, ali so informacije iz točk (a) do (f) odstavka 1 še vedno ustrezne, pri čemer upošteva predhodne ocene učinka, mednarodne sporazume in zakonodajne spremembe v Uniji, ter ali bi bilo mogoče v odstavek 1 vključiti dodatne ustrezne zahteve za informacije.

Komisija na podlagi posvetovanja z EBA, EIOPA in ESMA do 30. junija 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o oceni iz tega odstavka in jima po potrebi predloži zakonodajni predlog.

▼B

*Člen 90*

**Javno razkritje donosa na sredstva**

Institucije v svojem letnem poročilu med ključnimi kazalniki razkrijejo svoj donos na sredstva, izračunan kot neto dobiček, deljen s celotno bilanco stanja.

*Člen 91*

**Upravljalni organ**

▼M5

1. Institucije, finančni holdingi in mešanimi finančnimi holdingi, so primarno odgovorne za zagotavljanje, da imajo člani upravljalnega organa vedno zadosten ugled ter ustrezno znanje, veščine in izkušnje za opravljanje svojih nalog. Člani upravljalnega organa izpolnjujejo zlasti zahteve iz odstavkov 2 do 8.

Če člani upravljalnega organa ne izpolnjujejo zahtev iz tega odstavka, so pristojni organi pooblaščeni, da te člane odstavijo iz upravljalnega organa. Pristojni organi zlasti preverijo, ali so zahteve iz tega odstavka še vedno izpolnjene, kadar upravičeno domnevajo, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma ali pa da obstaja večje tveganje tega v povezavi z zadevno institucijo.

▼B

2. Vsi člani upravljalnega organa opravljanju svojih funkcij v instituciji namenijo dovolj časa.

3. Pri določitvi števila direktorskih funkcij, ki jih član upravljalnega organa lahko opravlja istočasno, se upoštevajo individualne okoliščine ter narava, obseg in zapletenost dejavnosti institucije. Člani upravljalnega organa institucije, ki je pomembna zaradi svoje velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti svojih dejavnosti, bodo, razen če so predstavniki države članice, od 1. julija 2014 opravljali istočasno le eno od naslednjih kombinacij direktorskih funkcij:

▼B

(a) izvršna direktorska funkcija z dvema neizvršnima direktorskima funkcijama;

(b) štiri neizvršne direktorske funkcije.

4. Za namene odstavka 3 se kot ena direktorska funkcija šteje:

(a) izvršna ali neizvršna direktorska funkcija znotraj iste skupine;

(b) izvršna ali neizvršna direktorska funkcija v:

(i) institucijah, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali

(ii) družbah (vključno z nefinančnimi subjekti), v katerih ima institucija kvalificiran delež.

5. Direktorske funkcije v organizacijah, katerih glavni cilji niso predvsem komercialne narave ter direktorska funkcija kot predstavnika države članice, ne štejejo za namene odstavka 3.

6. Pristojni organi lahko članom upravljalnega organa dovolijo opravljati dodatno funkcijo neizvršnega direktorja. Pristojni organi redno poročajo EBA o teh dovoljenjih.

▼M5

7. Upravljalni organ ima ustrezno kolektivno znanje, veščine in izkušnje, da lahko razume dejavnosti institucije, vključno z glavnimi tveganji. Upravljalni organ je v splošnem sestavljen tako, da ima ustrezno širok nabor izkušenj.

8. Vsak član upravljalnega organa ravna odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko po potrebi učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem. Dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje.

▼B

9. Institucije namenijo ustrezne človeške vire in finančna sredstva za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa.

10. Države članice ali pristojni organi od institucij in njihovih komisij za imenovanja zahtevajo, naj pri imenovanju članov upravljalnega organa upoštevajo širok nabor odlik in sposobnosti ter v ta namen vzpostavijo politiko spodbujanja raznolikosti v okviru upravljalnega organa.

11. Pristojni organi zbirajo informacije, razkrite v skladu s členom 435(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013, in jih uporabijo za primerjavo praks v zvezi z raznolikostjo. Te informacije posredujejo EBA. Ta na podlagi prejetih informacij primerja prakse v zvezi z raznolikostjo na ravni Unije.

▼B

12. EBA izda smernice za opredelitev:

(a) pojma zadostnega časa, ki ga mora član upravljalnega organa nameniti opravljanju nalog v povezavi z individualnimi okoliščinami, naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucije;

(b) pojma ustreznega kolektivnega znanja, veščin in izkušenj upravljalnega organa iz odstavka 7;

(c) pojmov odkritosti, poštenosti in neodvisnosti člana upravljalnega organa iz odstavka 8;

(d) pojma ustreznih človeških virov in finančnih sredstev, namenjenih uvajanju in usposabljanju članov upravljalnega organa, iz odstavka 9;

(e) pojma raznolikosti, ki jo je treba upoštevati pri izboru članov upravljalnega organa, iz odstavka 10;

▼M5

(f) doslednega izvajanja pooblastila iz drugega pododstavka odstavka 1.

▼B

EBA te smernice izda do 31. decembra 2015.

13. Ta člen ne posega v določbe o zastopanosti zaposlenih v upravljalnem organu, kot je določeno v nacionalnem pravu.

*Člen 92*

**Politike prejemkov**

▼M5

_____

▼B

2. ►M5 Države članice zagotovijo, da institucije pri pripravi in uporabi politik celotnih prejemkov, vključno s plačami in diskrecijskimi pokojninskimi ugodnostmi, za kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, izpolnjujejo naslednje zahteve na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti: ◄

(a) politika prejemkov je v skladu s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in ga spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za institucijo;

▼M5

(aa) politika prejemkov je politika prejemkov, nevtralna glede na spol;

▼B

(b) politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi institucije ter vključuje ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov;

▼B

(c) upravljalni organ institucije v nadzorni funkciji sprejme in redno pregleduje splošna načela politike prejemkov in je odgovoren za nadzor izvajanja te politike;

(d) izvajanje politike prejemkov je najmanj enkrat letno predmet centralnega in neodvisnega notranjega pregleda skladnosti s politikami in postopki za prejemke, ki jih sprejme upravljalni organ v nadzorni funkciji;

(e) zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, imajo ustrezno pristojnost in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, katera kontrolirajo;

(f) prejemke visokih uradnikov, ki opravljajo funkcije upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti, neposredno nadzoruje komisija za prejemke iz člena 95 ali, če takšna komisija ni ustanovljena, upravljalni organ;

(g) politika prejemkov ob upoštevanju nacionalnih meril za določanje plač jasno razlikuje med merili za določanje:

(i) osnovnega fiksnega prejemka, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v organizaciji, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter

(ii) variabilnega prejemka, ki bi moral odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, zahtevane v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev.

▼M5

3. Za namene odstavka 2 so med kategorijami zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, vsaj:

(a) vsi člani upravljalnega odbora in višje vodstvo;

(b) zaposleni z vodstveno odgovornostjo za kontrolne funkcije institucije ali pomembne poslovne enote;

(c) zaposleni, ki so bili v prejšnjem finančnem letu upravičeni do znatnega prejemka, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) prejemek zaposlenega je enak ali višji od 500 000 EUR in je enak ali višji od povprečnega prejemka, izplačanega članom upravljalnega odbora in višjemu vodstvu institucije iz točke (a);

(ii) zaposleni poklicno dejavnost opravlja v pomembni poslovni enoti in njegova poklicna dejavnost pomembno vpliva na profil tveganosti zadevne poslovne enote.

▼B

*Člen 93*

**Institucije, ki jim je dodeljena državna pomoč**

Za institucije, ki jim je dodeljena izredna državna pomoč, se poleg načel iz člena 92(2) uporabljajo naslednja načela:

(a) variabilni prejemki se strogo omejijo z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, če niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove in pravočasnim prenehanjem uporabe državne podpore;

(b) ustrezni pristojni organi od institucij zahtevajo, naj prejemke prestrukturirajo na način, ki je v skladu s preudarnim upravljanjem tveganj in dolgoročno rastjo, vključno s tem, da po potrebi določijo omejitve za prejemke članov upravljalnega organa institucije;

(c) člani upravljalnega organa institucije ne prejemajo variabilnega prejemka, razen če je to upravičeno.

*Člen 94*

**Variabilni elementi prejemkov**

1. Za variabilne elemente prejemkov se poleg načel iz člena 92(2) in pod enakimi pogoji uporabljajo naslednja načela:

(a) če so prejemki odvisni od uspešnosti, celoten znesek prejemka temelji na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovne enote ter splošnih rezultatov institucije, pri čemer se pri ocenjevanju uspešnosti posameznika upoštevajo finančna in nefinančna merila;

(b) ocenjevanje uspešnosti se izvaja v večletnem obdobju, da se zagotovi, da proces ocenjevanja temelji na dolgoročni uspešnosti in da je dejansko plačilo sestavin prejemka, ki temeljijo na uspešnosti, porazdeljeno čez obdobje, ki se določi glede na osnovni poslovni cikel kreditne institucije in njena poslovna tveganja;

(c) celotni variabilni prejemki ne omejujejo sposobnosti institucije za okrepitev njene kapitalske osnove;

(d) zajamčeni variabilni prejemki niso skladni s preudarnim upravljanjem tveganj ali načelom plačila na podlagi uspešnosti ter niso del morebitnih načrtovanih prejemkov;

(e) zajamčeni variabilni prejemki so izjema, se izplačujejo le ob zaposlovanju novih zaposlenih in če institucija razpolaga s trdno in močno kapitalsko osnovo ter so omejeni na prvo leto zaposlitve;

(f) fiksne in variabilne sestavine celotnega prejemka so ustrezno uravnotežene; fiksna sestavina je dovolj visok delež celotnega prejemka, da omogoča izvedbo popolnoma prožne politike glede variabilnih sestavin prejemka, vključno z možnostjo, da se variabilne sestavine prejemka ne izplačajo;

▼B

(g) institucije določijo ustrezno razmerje med fiksno in variabilno sestavino celotnega prejemka, pri čemer se uporabljajo naslednja načela:

(i) v skupnem prejemku za vsakega posameznika variabilna sestavina ne presega 100 % fiksne sestavine. Države članice lahko določijo nižji zgornji odstotkovni prag;

(ii) države članice lahko delničarjem, lastnikom ali družbenikom institucij dovolijo, da odobrijo višje zgornje razmerje med fiksnimi in variabilnimi sestavinami prejemkov, če skupni odstotek variabilne sestavine ne presega 200 % fiksne sestavine skupnega prejemka vsakega posameznika. Države članice lahko določijo nižji zgornji odstotkovni prag.

Vse odobritve višjega razmerja v skladu s prvim pododstavkom te točke se izvedejo v skladu z naslednjim postopkom:

— delničarji, lastniki ali družbeniki institucij ravnajo v skladu s podrobnimi priporočili institucije, ki navedejo razloge in obseg zahtevanega dovoljenja, vključno s številom vključenih zaposlenih, njihovimi nalogami ter pričakovanim vplivom na zahtevo po ohranjanju trdne kapitalske osnove;

— delničarji, lastniki ali družbeniki institucij odločajo z najmanj 66-odstotno večino, pri čemer mora biti zastopanih najmanj 50 % delnic ali enakovrednih lastniških pravic, ali, če to ni mogoče, odločajo s 75-odstotno večino zastopanih lastniških pravic;

— institucija vse delničarje, lastnike ali družbenike institucije uradno obvesti, da bo zaprosila za dovoljenje iz prvega pododstavka te točke, kar stori vnaprej v razumnem roku;

— institucija pristojni organ nemudoma obvesti o priporočilu svojim delničarjem, lastnikom ali družbenikom, vključno s predlaganim višjim zgornjim razmerjem in razlogi zanj, ter pristojnemu organu dokaže, da predlagano zgornje razmerje ni v nasprotju z obveznostmi institucije v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013, zlasti kar zadeva kapitalske obveznosti institucije;

— institucija pristojni organ nemudoma obvesti o navedeni odločitvi svojih delničarjev, lastnikov ali družbenikov, vključno z odobrenim višjim zgornjim razmerjem v skladu s prvim pododstavkom te točke, pristojni organi pa prejete informacije uporabijo za primerjavo tovrstnih praks institucij. Pristojni organi te informacije posredujejo EBA, ki jih združene po posamezni matični državi članici objavi v enotni obliki za poročanje. EBA lahko oblikuje smernice za poenostavitev izvajanja te alineje in zagotovitev doslednosti zbranih informacij;.

▼B

— zaposleni, ki jih navedene višje zgornje ravni variabilnih prejemkov neposredno zadevajo, ne smejo neposredno ali posredno uveljavljati glasovalnih pravic, ki jih morebiti imajo v vlogi delničarjev, lastnikov ali družbenikov institucije;

(iii) države članice lahko institucijam dovolijo, da uporabijo diskontno stopnjo iz drugega pododstavka te točke, ki znaša največ 25 % skupnih variabilnih prejemkov, če se izplačajo v instrumentih, ki se odložijo za vsaj pet let. Države članice lahko določijo nižji zgornji odstotkovni prag.

EBA pripravi in do 31. marca 2014 objavi smernice glede nacionalne diskontne stopnje, ki se uporablja, ob upoštevanju vseh ustreznih dejavnikov, vključno s stopnjo inflacije in tveganjem, kar zajema tudi trajanje odloga. V smernicah EBA za diskontno stopnjo se zlasti preuči, kako bi spodbudili uporabo instrumentov, ki se odložijo za najmanj pet let;

(h) plačila, vezana na predčasno prekinitev pogodbe, izražajo doseženo uspešnost v določenem obdobju in ne nagrajujejo neuspešnosti ali kršitev;

(i) skupki prejemkov, povezani z nadomestili ali odkupi iz pogodb iz prejšnje zaposlitve, morajo biti v skladu z dolgoročnimi interesi institucije, vključno z dogovori o zadržanju, odlogu, uspešnosti in vračilu sredstev;

(j) merjenje uspešnosti, na podlagi katere se izračunajo variabilne sestavine prejemka ali masa variabilnih sestavin prejemka, vključuje prilagoditev za vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj ter upošteva stroške kapitala in potrebno likvidnost;

(k) pri razporejanju variabilnih sestavin prejemka v instituciji se upoštevajo tudi vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj;

(l) znaten delež, kar je v vsakem primeru vsaj 50 % katerega koli variabilnega prejemka, je sestavljen iz ravnotežja med naslednjim:

▼M5

(i) delnicami ali, enakovrednimi lastniškimi deleži, odvisno od pravne strukture zadevne institucije, ali z delnicami povezanimi instrumenti ali enakovrednimi nedenarnimi instrumenti, odvisno od pravne strukture zadevne institucije,

▼B

(ii) če je možno, z drugimi instrumenti v smislu člena 53 ali člena 63 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali drugimi instrumenti, ki se lahko v celoti pretvorijo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali se odpišejo, ki pa v vsakem primeru ustrezno odražajo kreditno kvaliteto institucije v okviru rednega poslovanja in so primerni za uporabo za namen variabilnih prejemkov.

▼B

Za instrumente iz te točke velja ustrezna politika zadržanja, katere namen je uskladiti spodbude z dolgoročnimi interesi institucije. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko omejijo vrste in oblike teh instrumentov ali po potrebi prepovejo določene instrumente. Ta točka se uporablja za delež sestavine variabilnega prejemka, za katerega se izplačilo odloži v skladu s točko (m), in delež sestavine variabilnega prejemka, za katerega se izplačilo ne odloži;

▼M5

(m) znaten delež, in v vsakem primeru vsaj 40 % variabilne sestavine prejemka, se odloži za obdobje, ki ni krajše od štirih do petih let, in se ustrezno uskladi z naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega. Za člane upravljalnega organa in višje vodstvo institucij, ki so pomembne zaradi svoje velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti svojih dejavnosti, obdobje odložitve ne bi smelo biti krajše od petih let.

Prejemki, za katere velja odlog, dospejo v izplačilo po načelu sorazmernosti. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, se odloži vsaj 60 % zneska. Trajanje obdobja odložitve se določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, njegovimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega;

▼B

(n) variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje institucije kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne institucije, poslovne enote in posameznika.

Brez poseganja v splošna načela nacionalnega pogodbenega in delovnega prava so celotni variabilni prejemki na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost institucije slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev.

Za do 100 % celotnih variabilnih prejemkov veljajo dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev. Institucije določijo posebna merila za uporabo malusa in vračila sredstev. Taka merila zajemajo zlasti primere, v katerih zaposleni:

(i) je sodeloval ali bil odgovoren za ravnanje, ki je vodilo do znatnih izgub za institucijo,

(ii) ni izpolnil primernih standardov primernosti;

(o) politika pokojnin je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi institucije.

▼B

Če zaposleni zapusti institucijo pred upokojitvijo, institucija zadrži diskrecijske pokojninske ugodnosti za obdobje pet let v obliki instrumentov iz točke (l). Če zaposleni doseže pogoje za upokojitev, se diskrecijske pokojninske ugodnosti izplačajo v obliki instrumentov iz točke (l), pri čemer zanje velja petletno obdobje zadržanja;

(p) zaposleni se morajo zavezati, da ne bodo uporabljali osebnih strategij zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo ter s tem posegali v učinke usklajevanj tveganj iz njihovih dogovorov glede prejemkov;

(q) variabilni prejemki se ne izplačajo z instrumenti ali metodami, ki bi spodbujali neusklajenost s to direktivo ali Uredbo (EU) št. 575/2013.

▼M5

2. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, s katerimi opredeli razrede instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (l)(ii) odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. marca 2014.

▼M7

Za opredelitev zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja institucije iz člena 92(3), razen v zvezi z zaposlenimi v investicijskih podjetjih, EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi merila za opredelitev naslednjega:

(a) vodstvene odgovornosti in kontrolnih funkcij;

(b) pomembne poslovne enote in pomembnega vpliva na profil tveganja zadevne poslovne enote in

(c) drugih kategorij zaposlenih, ki niso izrecno omenjene v členu 92(3), katerih poklicne dejavnosti podobno pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije kot dejavnosti kategorij zaposlenih iz navedenega člena.

EBA Komisiji predloži osnutke navedenih regulativnih tehničnih standardov do 28. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Kar zadeva regulativne tehnične standarde, ki se uporabljajo za investicijska podjetja, se pooblastilo iz člena 94(2) te direktive, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), še naprej uporablja do 26. junija 2021.

([1]) Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 43).

▼M5

3. Z odstopanjem od odstavka 1 se zahteve iz točk (l) in (m) ter drugega odstavka točke (o) navedenega odstavka ne uporabljajo za:

(a) institucijo, ki ni velika institucija, kot je opredeljena v točki 146 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični podlagi v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013 enaka ali nižja kot 5 milijard EUR;

(b) zaposlenega, čigar letni variabilni prejemki ne presegajo 50 000 EUR in ne predstavljajo več kot tretjine celotnih letnih prejemkov tega zaposlenega.

4. Z odstopanjem od točke (a) odstavka 3 lahko država članica zniža ali zviša zadevni prag, pod pogojem, da:

(a) institucija, v zvezi s katero država članica uporabi to določbo, ni velika institucija, kot je opredeljena v točki 146 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, in, če je prag zvišan:

(i) institucija izpolnjuje merila iz točk 145(c), (d) in (e) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013; ter

(ii) prag ne presega 15 milijard EUR;

(b) je ustrezno spremeniti prag v skladu s tem odstavkom ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucije, njene notranje organizacije ali, če je ustrezno, značilnosti skupine, ki ji pripada.

5. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 3 lahko država članica odloči, da se za zaposlene, ki so upravičeni do letnih variabilnih prejemkov, nižjih od praga in deleža iz zadevne točke, zadevno izvzetje ne uporablja zaradi posebnosti nacionalnih trgov v smislu praks pri prejemkih ali zaradi narave odgovornosti in profila delovnih mest teh zaposlenih.

6. Komisija do 28. junija 2023 v tesnem sodelovanju z EBA pregleda uporabo odstavkov 3 do 5 ter o tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z morebitnim zakonodajnim predlogom.

7. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, ki olajšujejo izvajanje odstavkov 3, 4 in 5 ter zagotavljajo njihovo dosledno uporabo.

▼B

*Člen 95*

**Komisija za prejemke**

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije, ki so pomembne zaradi svoje velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti svojih dejavnosti, ustanovijo komisijo za prejemke. Komisija za prejemke se ustanovi na način, ki ji omogoča izvajanje kompetentnega in neodvisnega presojanja politik in praks prejemkov ter spodbud, oblikovanih za upravljanje tveganj, kapitala in likvidnosti.

▼B

2. Pristojni organi zagotovijo, da je komisija za prejemke odgovorna za pripravo odločitev v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj zadevne institucije in jih sprejme upravljalni organ. Predsednik in člani komisije za prejemke so člani upravljalnega organa, ki v zadevni instituciji ne opravljajo nobene izvršilne funkcije. Če nacionalno pravo predvideva zastopanost zaposlenih v upravljalnem organu, je član komisije za prejemke tudi najmanj en predstavnik zaposlenih. Pri pripravi takih odločitev komisija za prejemke upošteva dolgoročne interese delničarjev, investitorjev in drugih zainteresiranih strani v instituciji ter javni interes.

*Člen 96*

**Vzdrževanje spletne strani o korporativnem upravljanju in prejemkih**

Institucije, ki vzdržujejo spletno stran, tam pojasnijo, na kakšen način izpolnjujejo zahteve iz členov 88 do 95.

Oddelek III

**Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja**

*Člen 97*

**Nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje**

1. Ob upoštevanju tehničnih meril iz člena 98 pristojni organi pregledajo ureditve, strategije, procese in mehanizme, ki jih izvajajo institucije za uskladitev s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013, ter ovrednotijo:

(a) tveganja, katerim so ali bi lahko bile izpostavljene institucije,

▼M5

———————

▼B

(c) tveganja, ki so jih razkrila stresna testiranja, ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucij.

2. Področje uporabe pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 zajema vse zahteve te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Na podlagi pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 pristojni organi določijo, ali ureditve, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih izvajajo institucije, ter kapital in likvidnost teh institucij zagotavljajo preudarno upravljanje in kritje njihovih tveganj.

4. Pristojni organi določijo pogostost in intenzivnost pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 glede na velikost, sistemski pomen, vrsto, obseg in zapletenost dejavnosti zadevne institucije ter pri tem upoštevajo načelo sorazmernosti. Pregledovanja in ovrednotenje se posodabljata vsaj vsako leto za institucije, zajete v programu nadzorniških pregledov iz člena 99(2).

▼M5

Pristojni organi pri pregledovanju in ovrednotenju iz odstavka 1 tega člena uporabijo načelo sorazmernosti v skladu z merili, objavljenimi na podlagi točke (c) člena 143(1).

4a. Pristojni organi lahko prilagodijo metodologije za izvajanje pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 tega člena, da se upoštevajo institucije s podobnim profilom tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Takšne prilagojene metodologije lahko vključujejo referenčne vrednosti na podlagi tveganj in kvantitativne kazalnike ter omogočajo upoštevanje posebnih tveganj, ki jim je lahko izpostavljena posamezna institucija, in ne vplivajo na specifično naravo ukrepov, ki so naloženi posamezni instituciji v skladu s členom 104.

Če pristojni organi uporabljajo prilagojene metodologije na podlagi tega odstavka, o tem uradno obvestijo EBA. EBA spremlja nadzorne prakse in izdaja smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih določi, kako naj se podobni profili tveganosti ovrednotijo za namene tega odstavka, ter da zagotovi dosledno in sorazmerno uporabo metodologij, prilagojenih podobnim institucijam po vsej Uniji.

▼B

5. Države članice zagotovijo, da pristojni organi brez odlašanja obvestijo EBA o rezultatih pregledovanja, kadar pregledovanje pokaže, da institucija lahko pomeni sistemsko tveganje v skladu s členom 23 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼M5

6. Kadar pristojni organi na podlagi pregledovanja, zlasti ovrednotenja ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti institucije, upravičeno domnevajo, da v povezavi z zadevno institucijo poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma ali pa da obstaja večje tveganje tega, takoj uradno obvestijo EBA in organ, ki nadzoruje institucijo v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 in je pristojno za zagotavljanje skladnosti z navedeno direktivo. V primeru morebitnega večjega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma se pristojni organ in organ ali telo, ki nadzoruje institucijo v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 in je pristojno za zagotavljanje skladnosti z navedeno direktivo, povežeta z EBA in ga takoj uradno obvestita o svoji skupni oceni. Pristojni organ po potrebi sprejme ukrepe v skladu s to direktivo.

▼B

*Člen 98*

**Tehnična merila za nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje**

1. Poleg pregledovanja in ovrednotenja kreditnega, tržnega in operativnega tveganja pregledovanje in ovrednotenje s strani pristojnih organov na podlagi člena 97 vključuje vsaj:

(a) rezultate stresnih testov, ki jih v skladu s členom 177 Uredbe (EU) št. 575/2013 izvedejo institucije, ki uporabljajo pristop temelječ na notranjih bonitetnih ocenah;

▼B

(b) izpostavljenost tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja s strani institucij, vključno z njihovim spoštovanjem zahtev iz dela 4 Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 81 te direktive;

(c) stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvajajo institucije za upravljanje preostalega tveganja, povezanega z uporabo priznanih tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja;

(d) ustrezen obseg kapitala institucije glede na sredstva, ki jih je institucija olistinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja;

(e) izpostavljenost institucij likvidnostnemu tveganju ter merjenje in upravljanje tega tveganja s strani institucij, vključno z razvojem analiz alternativnih scenarijev, upravljanjem instrumentov za zmanjševanje tveganja (zlasti ravni, sestave in kakovosti likvidnostnih blažilnikov) ter učinkovitimi načrti neprekinjenega poslovanja;

(f) vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja;

(g) rezultate stresnih testov, ki jih izvajajo institucije, ki uporabljajo notranji model za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s poglavjem 5 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(h) geografsko lokacijo izpostavljenosti institucij;

(i) poslovni model institucije.

▼M5

_____

▼B

2. Za namene točke (e) odstavka 1 pristojni organi redno izvajajo celovito presojo celotnega upravljanja likvidnostnega tveganja s strani institucij in spodbujajo razvoj zanesljivih notranjih metodologij. Pristojni organi med opravljanjem navedenih pregledov upoštevajo vlogo institucij na finančnih trgih. Pristojni organi v eni državi članici ustrezno upoštevajo morebitni učinek svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah.

3. Pristojni organi spremljajo, ali je institucija zagotavljala posredno podporo pri listinjenju. Če se izkaže, da je institucija zagotavljala posredno podporo v več kot enem primeru, pristojni organ sprejme ustrezne ukrepe, ki odražajo povečana pričakovanja, da bo zagotavljala nadaljnjo podporo pri listinjenju, zaradi česar ji ne uspe doseči prenosa pomembnega deleža tveganja.

4. Za namene določitve, ki jo je treba opraviti v skladu s členom 97(3) te direktive, pristojni organi ocenijo, ali prilagoditve iz vrednotenja za pozicije/portfelje v trgovalni knjigi, kot so določeni v členu 105 Uredbe (EU) št. 575/2013, institucijo omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih.

▼M5

5. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju opravljajo pristojni organi, vključujeta izpostavljenost institucij tveganju spremembe obrestne mere, ki izhajajo iz dejavnosti iz netrgovalne knjige.

Nadzorniška pooblastila se izvajajo vsaj v naslednjih primerih:

(a) če se ekonomska vrednost lastniškega kapitala institucije iz člena 84(1) zmanjša za več kot 15 % njenega temeljnega kapitala zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v katerem koli od šestih nadzorniških stresnih scenarijev, ki veljajo za obrestne mere;

(b) če se neto prihodki od obresti institucije iz člena 84(1) znatno zmanjšajo zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v enem izmed dveh nadzorniških stresnih scenarijev, ki veljajo za obrestne mere.

Ne glede na drugi pododstavek pristojnim organom ni treba izvajati nadzorniških pooblastil, če na podlagi pregledovanja in ovrednotenja iz tega odstavka menijo, da institucija ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da institucija ni prekomerno izpostavljena tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige.

V tem odstavku pojem „nadzorniška pooblastila“ pomeni pooblastila iz člena 104(1) ali pooblastilo za določitev predpostavk glede modeliranja in parametrov, ki niso predpostavke, ki jih je EBA določila na podlagi točke (b) odstavka 5a tega člena, in ki jih institucije upoštevajo pri izračunu ekonomske vrednosti lastniškega kapitala na podlagi člena 84(1).

5a. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, da za namene odstavka 5 določi:

(a) šest nadzorniških stresnih scenarijev iz točke (a) drugega pododstavka odstavka 5 in dva nadzorniška stresna scenarija iz točke (b) drugega pododstavka odstavka 5, ki se uporabljajo za obrestne mere za vsako valuto;

(b) z vidika mednarodno dogovorjenih bonitetnih standardov skupne predpostavke glede modeliranja in parametrov, z izjemo vedenjskih predpostavk, ki jih institucije upoštevajo pri svojem izračunu ekonomske vrednosti lastniškega kapitala iz točke (a) drugega pododstavka odstavka 5 in so omejene na:

(i) obravnavo lastniškega kapitala institucije;

(ii) vključitev, sestavo in diskontiranje denarnih tokov, občutljivih na obrestne mere, ki izhajajo iz sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk institucije, vključno z obravnavo komercialnih marž in drugih sestavin razmika;

(iii) uporabo dinamičnih ali statičnih bilančnih modelov in iz tega izhajajočo obravnavo amortiziranih pozicij in zapadlih pozicij;

▼M5

(c) z vidika mednarodno dogovorjenih standardov skupne predpostavke glede modeliranja in parametrov, z izjemo vedenjskih predpostavk, ki jih institucije upoštevajo pri svojem izračunu neto prihodkov od obresti iz točke (b) drugega pododstavka odstavka 5 in so omejene na:

(i) vključitev in sestavo denarnih tokov, občutljivih na obrestne mere, ki izhajajo iz sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk institucije, vključno z obravnavo tržnih marž in drugih sestavin razmika;

(ii) uporabo dinamičnih ali statičnih bilančnih modelov in iz tega izhajajočo obravnavo amortiziranih pozicij in zapadlih pozicij;

(iii) obdobje, v katerem se merijo prihodnji neto prihodki od obresti;

(d) pomen pojma znatno zmanjšanje iz točke (b) drugega pododstavka odstavka 5.

EBA Komisiji predloži osnutek navedenih regulativnih tehničnih standardov do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

6. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju opravljajo pristojni organi, vključujeta izpostavljenost institucij tveganju prevelikega finančnega vzvoda, kot je razvidno na podlagi kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda, vključno s količnikom finančnega vzvoda, ki se določi v skladu s členom 429 Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri določitvi ustreznosti količnika finančnega vzvoda institucij ter ureditev, strategij, procesov in mehanizmov, ki jih izvajajo institucije za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, pristojni organi upoštevajo poslovni model teh institucij.

7. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju izvajajo pristojni organi, vključujeta ureditve upravljanja institucij, njihovo korporativno kulturo in vrednote ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog. Pristojni organi imajo v okviru tega pregledovanja in ovrednotenja dostop vsaj do dnevnih redov in spremnih dokumentov za sestanke upravljalnega organa in njegovih komisij ter rezultatov notranjega ali zunanjega ovrednotenja uspešnosti upravljalnega organa.

▼M5

8. EBA oceni, ali bi bilo treba okoljska, socialna in upravljavska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESG tveganja) vključiti v pregledovanje in ovrednotenje, ki ju izvajajo pristojni organi.

Za namene prvega pododstavka ocena EBA vsebuje vsaj naslednje:

(a) oblikovanje enotne opredelitve ESG tveganj, vključno s fizičnimi in tranzicijskimi tveganji; slednja zajemajo tveganja, povezana z znižanjem vrednosti sredstev zaradi regulativnih sprememb;

▼M5

(b) oblikovanje ustreznih kvalitativnih in kvantitativnih meril za oceno vpliva ESG tveganj na kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno finančno stabilnost institucij; ta merila vključujejo procese stresnih testov in analize scenarijev, da bi ocenili vplive ESG tveganj v okviru različnih neugodnih scenarijev;

(c) ureditve, procese, mehanizme in strategije, ki jih morajo institucije izvesti, da bi ugotovile, ocenile in obvladale ESG tveganja;

(d) analitične metode in orodja za presojo vpliva ESG tveganj na dejavnosti kreditiranja in finančne posredniške dejavnosti institucij.

EBA Komisiji, Evropskemu parlamentu in Svetu do 28. junija 2021 predloži poročilo o svojih ugotovitvah.

EBA lahko na podlagi izidov tega poročila po potrebi izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 v zvezi z enotno vključitvijo ESG tveganj v proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, ki ga izvajajo pristojni organi.

▼B

*Člen 99*

**Načrt nadzorniških pregledov**

1. Pristojni organi za institucije, ki jih nadzorujejo, vsaj enkrat letno sprejmejo načrt nadzorniških pregledov. Ta načrt vključuje procese nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s členom 97. Vsebovati mora naslednje:

(a) opis, kako nameravajo pristojni organi izvajati svoje naloge in razporediti svoje vire;

(b) opredelitev institucij, za katere naj bi se izvajal okrepljen nadzor, in ukrepe, sprejete za zagotovitev takega nadzora v skladu z odstavkom 3;

(c) načrt inšpekcijskih pregledov v prostorih, ki jih uporablja institucija, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah članicah, v skladu s členi 52, 119 in 122.

2. Načrti nadzorniških pregledov zajemajo naslednje institucije:

(a) institucije, za katere je bilo na podlagi rezultatov stresnih testov iz točk (a) in (g) člena 98(1) in člena 100 ali rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97 ugotovljeno pomembno tveganje za njihovo trenutno finančno trdnost ali kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, in Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼M5

———————

▼B

(c) katere koli druge institucije, ki jih je po mnenju pristojnih organov treba vključiti v načrt.

▼B

3. Kadar je to potrebno v skladu s členom 97, se sprejmejo zlasti naslednji ukrepi:

(a) večje število inšpekcijskih pregledov na kraju samem v instituciji ali pogostejše izvajanje teh pregledov;

(b) stalna prisotnost pristojnega organa v instituciji;

(c) dodatno ali pogostejše poročanje institucije;

(d) dodatni ali pogostejši pregledi operativnih, strateških ali poslovnih načrtov institucije;

(e) tematski pregledi za spremljanje posebnih tveganj, za katere je verjetno, da se bodo uresničila.

4. Načrt nadzorniških pregledov, ki ga sprejme pristojni organ matične države članice, ne pomeni, da pristojni organi države članice gostiteljice ne morejo za vsak primer posebej izvajati preverjanj na kraju samem in inšpekcijskih pregledov dejavnosti, ki jih v skladu s členom 52(3) izvajajo podružnice institucij na njihovem ozemlju.

*Člen 100*

**Nadzorniško stresno testiranje**

1. Pristojni organi v institucijah, ki jih nadzorujejo, izvajajo po potrebi, vendar vsaj enkrat letno, nadzorniške stresne teste v podporo procesu pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97.

2. EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in tako zagotovi, da pristojni organi pri izvajanju letnih nadzorniških stresnih testov uporabljajo skupne metodologije.

*Člen 101*

**Redno pregledovanje dovoljenja za uporabo notranjih pristopov**

1. Pristojni organi redno, in vsaj vsaka tri leta, pregledujejo, ali institucije spoštujejo zahteve glede pristopov, pri katerih je potrebno dovoljenje pristojnih organov, preden se ti pristopi uporabijo za izračun kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri tem so zlasti pozorni na spremembe v poslovanju institucij in izvajanje navedenih pristopov pri novih produktih. Če so pri zajetju tveganj z notranjim pristopom institucije ugotovljene pomembne pomanjkljivosti, pristojni organi zagotovijo, da se odpravijo, oziroma sprejmejo ustrezne ukrepe za ublažitev njihovih posledic, vključno z uvedbo višjih multiplikatorjev ali zahtevo po kapitalskih pribitkih ali sprejetjem drugih ustreznih in učinkovitih ukrepov.

2. Pristojni organi pregledajo in ocenijo zlasti, ali institucija pri teh pristopih uporablja dobro razvite in posodobljene tehnike ter prakse.

3. Če veliko število preseganj iz člena 366 Uredbe (EU) št. 575/2013 za notranji model za tržna tveganja kaže, da model ni ali ni več dovolj natančen, pristojni organi prekličejo dovoljenje za uporabo notranjega modela ali uvedejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo takojšnje izboljšanje modela.

▼B

4. Če je institucija dobila dovoljenje za uporabo pristopa, pri katerem je potrebno dovoljenje pristojnih organov, preden se uporabi ta pristop za izračun kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, vendar ni več skladna z zahtevami za uporabo tega pristopa, pristojni organi od institucije zahtevajo, naj bodisi zadovoljivo dokaže pristojnim organom, da učinek neskladnosti ni pomemben, kadar je to potrebno v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, bodisi predloži načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami in določi rok za izvedbo načrta. Če ni gotovo, da se bo z načrtom zagotovila popolna skladnost, ali če rok ni ustrezen, pristojni organi zahtevajo izboljšanje načrta. Če je malo verjetno, da bo lahko institucija vzpostavila skladnost v ustreznem roku in če ni zadovoljivo dokazala, kadar je to potrebno, da učinek neskladnosti ni pomemben, se dovoljenje za uporabo pristopa razveljavi ali omeji na področja, ki izpolnjujejo zahteve, oziroma področja, na katerih je skladnost mogoče doseči v ustreznem roku.

5. EBA zaradi spodbujanja stabilnosti notranjih pristopov v Uniji analizira notranje pristope institucij, vključno z doslednim izvajanjem opredelitve neplačila, in dejstvo, kako te institucije obravnavajo podobna tveganja ali izpostavljenosti.

EBA pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ki vključujejo merila uspešnosti na podlagi navedene analize.

Pri pregledu dovoljenj, ki se institucijam izdajo za uporabo notranjih pristopov, pristojni organi upoštevajo navedeno analizo in merila uspešnosti.

## Oddelek IV

## **Nadzorniški ukrepi in pooblastila**

### *Člen 102*

### **Nadzorniški ukrepi**

1. Pristojni organi od institucije zahtevajo, da dovolj zgodaj sprejme potrebne ukrepe za odpravo relevantnih težav v naslednjih okoliščinah:

(a) institucija ne izpolnjuje zahtev te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) pristojni organi imajo dokaz, da bi lahko institucija v naslednjih 12 mesecih kršila zahteve iz te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013;

2. Za namene odstavka 1 pooblastila pristojnih organov vključujejo pooblastila iz člena 104.

▼M5

———————

▼B

*Člen 104*

**Nadzorniška pooblastila**

▼M5

1. Za namene člena 97, člena 98(4) in (5), člena 101(4) ter člena 102 te direktive ter uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 imajo pristojni organi vsaj pooblastila, da:

(a) od institucij zahtevajo dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013, in sicer pod pogoji iz člena 104a te direktive;

(b) zahtevajo okrepitev ureditev, procesov, mehanizmov in strategij, ki se izvajajo v skladu s členoma 73 in 74;

(c) od institucij zahtevajo, da predložijo načrt za ponovno zagotovitev skladnosti z nadzorniškimi zahtevami na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter določijo rok za njegovo izvedbo, vključno z izboljšavami načrta v zvezi z obsegom in rokom;

(d) od institucij zahtevajo uporabo posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika kapitalskih zahtev;

(e) omejijo poslovanje, dejavnosti ali poslovno mrežo institucij ali zahtevajo opustitev dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za stabilnost institucije;

(f) zahtevajo zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi institucij, vključno z dejavnostmi zunanjega izvajanja;

(g) od institucij zahtevajo, da omejijo variabilne prejemke z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, kadar niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove;

(h) od institucij zahtevajo, da za povečanje kapitala uporabijo čisti dobiček;

(i) institucijam omejijo ali prepovejo razdelitev dobička ali plačila obresti delničarjem, družbenikom ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar prepoved ne pomeni nastopa dogodka neplačila institucije;

(j) naložijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja, vključno s poročanjem o kapitalu, likvidnosti in finančnem vzvodu;

(k) naložijo posebne likvidnostne zahteve, vključno z omejitvami glede neusklajenosti zapadlosti med sredstvi in obveznostmi;

(l) zahtevajo dodatna razkritja.

▼M5

2. Za namene točke (j) odstavka 1 lahko pristojni organi naložijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja za institucije le, če je relevantna zahteva primerna in sorazmerna glede na namen, za katerega se informacije zahtevajo, in se zahtevane informacije ne podvajajo.

Za namene členov 97 do 102 se vse dodatne informacije, ki se lahko zahtevajo od institucij, štejejo za podvojene, kadar je bila ista ali bistveno ista informacija že kako drugače sporočena pristojnemu organu ali pa jo pristojni organ lahko sam pripravi.

Pristojni organ od institucije ne zahteva, da sporoči dodatne informacije, če jih je že prej prejel v drugačni obliki ali drugače razdrobljene in ta drugačna oblika ali razdrobljenost ne preprečuje pristojnemu organu, da pripravi informacije enake kakovosti in zanesljivosti, kot so informacije, pripravljene na podlagi dodatnih informacij, ki bi bile sicer sporočene.

_____

*Člen 104a*

**Dodatna kapitalska zahteva**

1. Pristojni organi naložijo dodatno kapitalsko zahtevo iz točke (a) člena 104(1), kadar na podlagi pregledov, opravljenih v skladu s členoma 97 in 101, ugotovijo, da je posamezna institucija v katerem koli od naslednjih položajev:

(a) institucija je izpostavljena tveganjem ali elementom tveganja, ki niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti, kot je določeno v odstavku 2 tega člena, s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(b) institucija ne izpolnjuje zahtev iz členov 73 in 74 te direktive ali iz člena 393 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter drugi nadzorniški ukrepi verjetno ne bi zadostovali za pravočasno zagotovitev skladnosti s temi zahtevami;

(c) prilagoditve iz člena 98(4) veljajo za nezadostne, da bi instituciji omogočile, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali jih zavaruje, ne da bi pri tem v običajnih tržnih pogojih utrpela večje izgube;

(d) ovrednotenje, opravljeno v skladu s členom 101(4), pokaže, da bo neskladnost z zahtevami za uporabo dovoljenega pristopa verjetno vodila do neustreznih kapitalskih zahtev;

([1]) Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

▼M5

(e) institucija večkrat zapored ne vzpostavi ali vzdržuje ustrezne ravni dodatno potrebnega kapitala za kritje napotka, sporočenega v skladu s členom 104b(3);

(f) drugi specifični položaj, vezan na institucijo, zaradi katerega pristojni organ meni, da obstajajo pomembni pomisleki z vidika nadzora.

Pristojni organi dodatne kapitalske zahteve iz točke (a) člena 104(1) naložijo le za pokrivanje tveganj, ki jih imajo posamezne institucije zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne institucije.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 tega člena se za tveganja ali elemente tveganja šteje, da niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402 le, kadar so zneski, vrste in razdelitev kapitala, za katere pristojni organi menijo, da so ustrezni ob upoštevanju nadzorniškega pregleda ocene, ki so jo opravile institucije v skladu s prvim odstavkom člena 73 te direktive, višji kot kapitalske zahteve iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

Za namene prvega pododstavka pristojni organi ob upoštevanju profila tveganosti vsake posamezne institucije ocenijo tveganja, ki jim je izpostavljena institucija, vključno s:

(a) tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za posamezno institucijo in so izrecno izključeni ali niso izrecno pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(b) tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za posamezno institucijo in so verjetno podcenjeni, kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

Kolikor za tveganja ali elemente tveganja veljajo prehodne ureditve ali predhodno veljavne določbe iz te direktive ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013, ti ne štejejo za tveganja ali elemente takšnih tveganj, ki so verjetno podcenjeni, kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

Za namene prvega pododstavka kapital, ki šteje za ustreznega, krije vsa tveganja ali elemente tveganj, ki štejejo za pomembne na podlagi ocene iz drugega pododstavka tega odstavka ter niso pokriti ali niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

▼M5

Tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz pozicij iz netrgovalne knjige, lahko šteje za pomembno vsaj v primerih iz člena 98(5), razen če pristojni organi pri pregledovanju in ovrednotenju ugotovijo, da institucija ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da institucija ni prekomerno izpostavljena tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige.

3. Kadar se zahteva dodatno potrebni kapital za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi določijo raven dodatno potrebnega kapitala, ki se zahteva na podlagi točke (a) odstavka 1 tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi odstavka 2 tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz delov tri in štiri Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

Kadar se zahteva dodatno potrebni kapital za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi določijo raven dodatno potrebnega kapitala, ki se zahteva v skladu s točko (a) odstavka 1 tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi odstavka 2 tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz delov tri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼C4

4. Institucija dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo naloži pristojni organ na podlagi točke (a) člena 104(1) za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, izpolni s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krije s temeljnim kapitalom;

(b) najmanj tri četrtine temeljnega kapitala iz točke (a) sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

Institucija zahtevo po dodatno potrebnem kapitalu, ki jo naloži pristojni organ na podlagi točke (a) člena 104(1) za obravnavanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda, izpolni s temeljnim kapitalom.

Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka lahko pristojni organ od institucije zahteva, da po potrebi izpolni dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala, pri čemer upošteva posebne okoliščine institucije.

▼M5

Kapital, ki se uporabi za izpolnjevanje dodatne kapitalske zahteve iz točke (a) člena 104(1) te direktive, ki so jo pristojni organi naložili za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, se ne uporabi za izpolnitev česar koli od naslednjega:

▼M5

(a) kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) zahteve po skupnem blažilniku;

(c) napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz člena 104b(3) te direktive, če se ta napotek nanaša na tveganja, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

Kapital, ki se uporabi za izpolnitev dodatne kapitalske zahteve iz točke (a) člena 104(1) te direktive, ki so jo pristojni organi naložili za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, se ne uporabi za izpolnitev česar koli od naslednjega:

(a) kapitalske zahteve iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz člena 104b(3) te direktive, če se ta napotek nanaša na tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

5. Pristojni organ vsaki instituciji ustrezno in v pisni obliki utemelji odločitev o naložitvi dodatne kapitalske zahteve na podlagi točke (a) člena 104(1), in sicer vsaj z jasno obrazložitvijo celotne ocene elementov iz odstavkov 1 do 4 tega člena. Navedena utemeljitev v primeru iz točke (e) odstavka 1 tega člena vključuje posebno izjavo o razlogih, zaradi katerih naložitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu ne šteje več za zadostno.

*Člen 104b*

**Napotek o dodatno potrebnem kapitalu**

1. Institucije v skladu s strategijami in postopki iz člena 73 določijo svoj notranji kapital na ustrezno raven glede na kapital, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je institucija izpostavljena, in za zagotovitev, da lahko kapital institucije pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškim stresnim testom iz člena 100.

2. Pristojni organi v okviru pregledovanja in ovrednotenja, opravljenih v skladu s členoma 97 in 101, vključno z rezultati stresnih testov iz člena 100 redno pregledujejo raven notranjega kapitala, ki jo določi vsaka institucija v skladu z odstavkom 1 tega člena.

Na podlagi teh pregledov pristojni organi za vsako institucijo določijo skupno raven kapitala, za katero menijo, da je primerna.

▼M5

3. Pristojni organi institucijam sporočijo svoje napotke o dodatno potrebnem kapitalu.

Napotek o dodatno potrebnem kapitalu predstavlja kapital, ki presega relevanten znesek kapitala, zahtevan na podlagi delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013, poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, točke (a) člena 104(1) in točke 6 člena 128 te direktive ali na podlagi člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je ustrezno, in ki je potreben, da se doseže skupna raven kapitala, za katero pristojni organi štejejo, da je primerna na podlagi odstavka 2 tega člena.

4. Napotki pristojnih organov o dodatno potrebnem kapitalu v skladu z odstavkom 3 tega člena so specifični za vsako posamezno institucijo. Napotki lahko obravnavajo tveganja, ki se pokrijejo z dodatnimi kapitalskimi zahtevami, naloženimi na podlagi točke (a) člena 104(1), vendar le v obsegu, v katerem napotki obravnavajo vidike tveganj, ki še niso pokriti z zadevno zahtevo.

5. Kapital, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu, sporočenega v skladu z odstavkom 3 tega člena, za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, se ne uporabi za izpolnitev česar koli od naslednjega:

(a) kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) zahteve iz člena 104a te direktive, ki jo pristojni organi naložijo za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ter zahteve po skupnem blažilniku.

Kapital, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu, sporočenega v skladu z odstavkom 3 tega člena, za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, se ne uporabi za izpolnitev kapitalske zahteve iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, zahteve iz člena 104a te direktive, ki jo pristojni organi naložijo za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ter zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013.

6. Neizpolnjevanje napotka iz odstavka 3 tega člena ne sproži omejitev iz člena 141 ali člena 141b te direktive, kadar institucija izpolnjuje relevantne kapitalske zahteve iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 ter poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, relevantno dodatno kapitalsko zahtevo iz točke (a) člena 104(1) te direktive in, če je ustrezno, zahtevo glede skupnega blažilnika iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼M5

*Člen 104c*

**Sodelovanje z organi za reševanje**

Pristojni organi uradno obvestijo zadevne organe za reševanje o dodatni kapitalski zahtevi, ki je naložena institucijam na podlagi točke (a) člena 104(1), ter o kakršnih koli napotkih o dodatno potrebnem kapitalu, sporočenih institucijam v skladu s členom 104b(3).

▼B

*Člen 105*

**Posebne zahteve glede likvidnosti**

Za namene določitve ustrezne stopnje likvidnostnih zahtev na podlagi pregledovanja in ovrednotenja, ki se izvedeta v skladu z oddelkom III, pristojni organi ocenijo, ali je treba za zajetje likvidnostnih tveganj, ki jim je ali jim utegne biti izpostavljena institucija, določiti posebne likvidnostne zahteve, pri čemer upoštevajo:

(a) lastni poslovni model institucije;

(b) ureditev, procese in mehanizme institucije iz oddelka II in zlasti člena 86;

(c) rezultat pregledovanja in ovrednotenja, izvedenega v skladu s členom 97.

▼M5

_____

▼B

Pristojni organi bi morali brez poseganja v člen 67 zlasti preučiti potrebo po uporabi upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov, vključno z dodatnimi bonitetnimi ukrepi, raven katerih je povezana z neskladjem med dejanskim likvidnostnim položajem bančne institucije ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja, določenih na nacionalni ravni ali na ravni Unije.

*Člen 106*

**Posebne zahteve glede objave**

1. Države članice pooblastijo pristojne organe, da od institucij zahtevajo:

(a) objavo informacij iz dela 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 več kot enkrat letno in določitev rokov za objavo;

(b) uporabo posebnih medijev in mest za objave, ki niso finančni izkazi.

2. Države članice pooblastijo pristojne organe, da od nadrejenih oseb zahtevajo, naj vsako leto v celoti ali s sklici na ustrezne informacije objavijo opis svoje pravne strukture ter strukture upravljanja in organizacijske strukture skupine institucij v skladu s členi 14(3), 74(1) in 109(2).

▼B

*Člen 107*

**Skladnost nadzorniških pregledovanj, ovrednotenj in nadzorniških ukrepov**

1. Pristojni organi EBA obvestijo o:

(a) delovanju svojega procesa pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97;

(b) metodologiji, ki se uporablja za utemeljitev odločitev iz členov 98, 100, 101, 102, 104 in 105 o procesih iz točke (a).

EBA oceni informacije, ki jih predložijo pristojni organi, za zagotovitev skladnosti procesov nadzorniških pregledovanj in ovrednotenj. Za dokončanje ocene lahko od pristojnih organov zahteva dodatne informacije na sorazmeren način v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. EBA letno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o stopnji konvergence uporabe tega poglavja med državami članicami.

EBA za povečanje stopnje te konvergence izvaja medsebojne strokovne preglede v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za pristojne organe, da se na ustrezen način glede na velikost, strukturo in notranjo organiziranost institucij ter naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti podrobneje določijo skupni postopki in metodologije za procese nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 tega člena in člena 97 in za oceno organizacije in obravnave tveganj iz členov 76 do 87, zlasti glede tveganja koncentracije v skladu s členom 81.

Oddelek V

**Raven uporabe**

*Člen 108*

**Proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala**

1. Pristojni organi od vsake institucije, ki ni podrejena družba v državi članici, v kateri je pridobila dovoljenje in je nadzorovana, ali nadrejena oseba, ter od vsake institucije, ki ni vključena v konsolidacijo v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 575/2013, zahtevajo izpolnjevanje obveznosti na posamični podlagi iz člena 73 te direktive.

Pristojni organi lahko kreditno institucijo izvzamejo iz zahtev člena 73 te direktive v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Če pristojni organi odstopijo od zahteve po uporabi kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi iz člena 15 Uredbe (EU) št. 575/2013, se zahteve iz člena 73 te direktive uporabljajo na posamični podlagi.

▼B

2. Pristojni organi zahtevajo, da nadrejene institucije v državi članici izpolnjujejo obveznosti iz člena 73 te direktive na konsolidirani podlagi v obsegu in na način, ki sta določena v oddelkih 2 in 3 poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼M5

_____

▼B

4. Pristojni organi zahtevajo, da podrejene institucije izpolnjujejo zahteve iz člena 73 na subkonsolidirani podlagi, če imajo navedene institucije ali nadrejena oseba, kadar gre za finančni holding ali mešani finančni holding, v tretji državi podrejeno družbo, ki je institucija ali finančna institucija ali družba za upravljanje, kot je opredeljena v členu 2(5) Direktive 2002/87/ES, ali če so udeležene v taki družbi.

*Člen 109*

**Ureditve, procesi in mehanizmi institucij**

1. Pristojni organi zahtevajo, da institucije na posamični podlagi izpolnjujejo obveznosti iz oddelka II tega poglavja, razen če pristojni organi uveljavijo odstopanje, opredeljeno v členu 7 Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼M5

2. Pristojni organi zahtevajo, da nadrejene osebe in podrejene družbe, za katere se uporablja ta direktiva, izpolnjujejo obveznosti iz oddelka II tega poglavja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi za zagotovitev, da so ureditve, postopki in mehanizmi, ki se zahtevajo na podlagi oddelka II tega poglavja, dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor. Pristojni organi zlasti zagotovijo, da nadrejene osebe in podrejene družbe, za katere se uporablja ta direktiva, izvajajo te ureditve, postopke in mehanizme v svojih podrejenih družbah, za katere se ta direktiva ne uporablja, vključno s tistimi, ki imajo sedež v *offshore* finančnih središčih. Navedene ureditve, procesi in mehanizmi so tudi dosledni in dobro integrirani, te podrejene družbe pa so prav tako zmožne pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembne za nadzor. Podrejene družbe, za katere se ta direktiva ne uporablja, svoje sektorske zahteve izpolnjujejo na posamični podlagi.

3. Obveznosti iz oddelka II tega poglavja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta direktiva ne uporablja, se ne uporabljajo, če lahko EU nadrejena institucija pristojnim organom dokaže, da je uporaba oddelka II nezakonita na podlagi zakonodaje tretje države, v kateri ima podrejena družba sedež.

4. Zahteve glede prejemkov iz členov 92, 94 in 95 se za nobeno od naslednjih družb ne uporabljajo na konsolidirani podlagi:

(a) podrejene družbe s sedežem v Uniji, kadar zanje veljajo posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Unije;

▼M5

(b) podrejene družbe s sedežem v tretji državi, kadar bi zanje veljale posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Unije, če bi imele sedež v Uniji.

5. Z odstopanjem od odstavka 4 tega člena in da se prepreči izogibanje pravilom iz členov 92, 94 in 95, države članice zagotovijo, da se zahteve iz členov 92, 94 in 95 uporabljajo na posamični podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, za katere se ta direktiva ne uporablja, če:

(a) je podrejena družba bodisi družba za upravljanje bodisi podjetje, ki opravlja investicijske storitve in posle, navedene v točkah 2, 3, 4, 6 in 7 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, ter

(b) so bili zadevni zaposleni pooblaščeni za opravljanje poklicnih dejavnosti, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti ali posle institucij znotraj skupine.

6. Države članice lahko ne glede na odstavka 4 in 5 tega člena na konsolidirani podlagi uporabijo člene 92, 94 in 95 za širši nabor podrejenih družb in njihovih zaposlenih.

▼B

*Člen 110*

**Pregledovanje in ovrednotenje ter nadzorniški ukrepi**

1. Pristojni organi uporabijo proces pregledovanja in ovrednotenja iz oddelka III tega poglavja ter nadzorniške ukrepe iz oddelka IV tega poglavja v skladu z ravnjo uporabe zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 iz naslova II dela 1 navedene Uredbe.

▼M6

_____

▼B

*POGLAVJE 3*

***Nadzor na konsolidirani podlagi***

Oddelek I

**Načela za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi**

▼M6

*Člen 111*

**Določitev konsolidacijskega nadzornika**

1. Kadar je nadrejena oseba nadrejena kreditna institucija v državi članici ali EU nadrejena kreditna institucija, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ, ki nadzira to nadrejeno kreditno institucijo v državi članici ali to EU nadrejeno kreditno institucijo na posamični podlagi.

▼M6

Kadar je nadrejena oseba nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali EU nadrejeno investicijsko podjetje in nobena od njenih podrejenih družb ni kreditna institucija, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ, ki nadzira navedeno nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali EU nadrejeno investicijsko podjetje na posamični podlagi.

Kadar je nadrejena oseba nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali EU nadrejeno investicijsko podjetje in je vsaj ena od njenih podrejenih družb kreditna institucija, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ kreditne institucije ali, kadar je kreditnih institucij več, kreditne institucije z največjo bilančno vsoto.

2. Kadar je nadrejena oseba kreditne institucije ali investicijskega podjetja nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ, ki nadzira kreditno institucijo ali investicijsko podjetje na posamični podlagi.

3. Kadar imata dve ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje v Uniji, isti nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja:

(a) pristojni organ kreditne institucije, kadar je v skupini samo ena kreditna institucija;

(b) pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto, kadar je v skupini več kreditnih institucij, ali

(c) pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto, kadar skupina ne vključuje nobene kreditne institucije.

4. Kadar se konsolidacija zahteva na podlagi člena 18(3) ali (6) Uredbe (EU) št. 575/2013, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto ali, kadar skupina ne vključuje nobene kreditne institucije, pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto.

5. Z odstopanjem od tretjega pododstavka odstavka 1, od točke (b) odstavka 3 in od odstavka 4 je v primeru, ko pristojni organ na posamični podlagi nadzira več kot eno kreditno institucijo v skupini, konsolidacijski nadzornik pristojni organ, ki na posamični podlagi nadzira eno ali več kreditnih institucij v skupini, kadar je seštevek bilančnih vsot teh nadzorovanih kreditnih institucij večji od bilančne vsote kreditnih institucij, ki jih na posamični podlagi nadzira kateri koli drug pristojni organ.

▼M6

Z odstopanjem od točke (c) odstavka 3, je v primeru, ko pristojni organ na posamični podlagi nadzira več kot eno investicijsko podjetje v skupini, konsolidacijski nadzornik pristojni organ, ki na posamični podlagi nadzira eno ali več investicijskih podjetij v skupini s skupno največjo bilančno vsoto.

6. Pristojni organi lahko v posebnih primerih, če se tako dogovorijo, meril iz odstavkov 1, 3 in 4 ne uporabijo ter za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi imenujejo drug pristojni organ, kadar uporaba meril iz navedenih odstavkov ne bi bila ustrezna, in sicer ob upoštevanju zadevnih kreditnih institucij ali investicijskih podjetij in relativne pomembnosti njihovih dejavnosti v zadevnih državah članicah ali potrebe po zagotovitvi kontinuitete nadzora na konsolidirani podlagi s strani istega pristojnega organa. V takšnih primerih imajo EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding oziroma kreditna institucija ali investicijsko podjetje z največjo bilančno vsoto, kakor je ustrezno, pravico, da izrazijo svoje mnenje, preden pristojni organi sprejmejo odločitev.

7. Pristojni organi nemudoma uradno obvestijo Komisijo in EBA o vsakem dogovoru v okviru odstavka 6.

▼B

*Člen 112*

**Usklajevanje nadzorniških dejavnosti s strani konsolidacijskega nadzornika**

1. Konsolidacijski nadzornik, poleg nalog, ki jih ima na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013, opravlja naslednje naloge:

(a) usklajevanje zbiranja in posredovanja relevantnih ali bistvenih informacij v času rednega poslovanja in v izrednih razmerah;

(b) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v času rednega poslovanja, vključno v zvezi z dejavnostmi iz poglavja 3 naslova VII, v sodelovanju z udeleženimi pristojnimi organi;

(c) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v sodelovanju s udeleženimi pristojnimi organi ter po potrebi s centralnimi bankami ESCB pri pripravah na izredne razmere in v izrednih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v institucijah ali na finančnih trgih, po možnosti z uporabo obstoječih načinov obveščanja za izvajanje kriznega upravljanja.

2. Kadar konsolidacijski nadzornik ne opravi nalog iz odstavka 1 ali kadar pristojni organi ne sodelujejo s konsolidacijskim nadzornikom v obsegu, kot določa odstavek 1, lahko kateri koli zadevni pristojni organ zadevo predloži EBA in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

EBA lahko pristojnim organom tudi na lastno pobudo pomaga v primeru spora glede usklajevanja nadzorniških dejavnosti iz tega člena, v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

3. Načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti iz odstavka 1(c) tega člena vključujeta izjemne ukrepe iz členov 117(1)(d) in 117(4)(b), pripravo skupnih ocen, izvajanje načrtov neprekinjenega poslovanja in obveščanje javnosti.

▼M5

*Člen 113*

**Skupne odločitve o bonitetnih zahtevah, specifičnih za posamezno institucijo**

1. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o:

(a) uporabi členov 73 in 97 za določitev ustreznosti konsolidirane ravni kapitala, ki ga ima skupina institucij glede na svoje finančno stanje in profil tveganosti, ter zahtevane ravni kapitala za uporabo točke (a) člena 104(1) za vsak subjekt znotraj skupine institucij in na konsolidirani podlagi;

(b) ukrepih za obravnavanje vseh pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, vključno v zvezi z ustreznostjo organizacije in obravnavo tveganj, kot se zahteva v skladu s členom 86, in v zvezi s potrebo po likvidnostnih zahtevah, specifičnih za posamezno institucijo, v skladu s členom 105;

(c) kakršnih koli napotkih o dodatno potrebnem kapitalu iz člena 104b(3).

2. Skupne odločitve iz odstavka 1 se dosežejo:

(a) za namene točke (a) odstavka 1 tega člena v štirih mesecih od datuma, ko konsolidacijski nadzornik drugim ustreznim pristojnim organom predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganj skupine institucij v skladu s členom 104a;

(b) za namene točke (b) odstavka 1 tega člena v štirih mesecih od datuma, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine institucij v skladu s členoma 86 in 105;

(c) za namene točke (c) odstavka 1 tega člena v štirih mesecih od datuma, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganj skupine institucij v skladu s členom 104b.

▼M5

V skupnih odločitvah iz odstavka 1 tega člena se prav tako ustrezno upošteva ocena tveganja podrejenih družb, ki jo opravijo ustrezni pristojni organi v skladu s členi 73, 97, 104a in 104b.

Skupne odločitve iz točk (a) in (b) odstavka 1 se navedejo v dokumentih, ki vsebujejo popolno utemeljitev in ki jih konsolidacijski nadzornik predloži EU nadrejeni instituciji. V primeru nestrinjanja se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerega koli zadevnega pristojnega organa posvetuje z EBA. Konsolidacijski nadzornik se lahko z EBA posvetuje na lastno pobudo.

3. Če pristojni organi v časovnih obdobjih iz odstavka 2 tega člena ne sprejmejo takšne skupne odločitve, konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev o uporabi členov 73, 86 in 97, točke (a) člena 104(1) ter členov 104b in 105 te direktive na konsolidirani podlagi po ustrezni obravnavi ocene tveganja podrejenih družb, ki jo izvedejo ustrezni pristojni organi. Če kateri koli zadevni pristojni organ ob izteku časovnih obdobij iz odstavka 2 tega člena zadevo predloži EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev in počaka na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev skladno z odločitvijo EBA. Časovna obdobja iz odstavka 2 tega člena se štejejo kot obdobja za spravo v smislu Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA sprejme odločitev v enem mesecu od prejema predložitve zadeve EBA. Po izteku štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Odločitev o uporabi členov 73, 86 in 97, točke (a) člena 104(1) ter členov 104b in 105 te direktive na posamični ali subkonsolidirani podlagi sprejmejo ustrezni pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene kreditne institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri čemer ustrezno upoštevajo stališča in pridržke, ki jih izrazi konsolidacijski nadzornik. Če je kateri koli zadevni pristojni organ ob izteku katerega koli časovnega obdobja iz odstavka 2 tega člena zadevo predložil EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, pristojni organi odložijo svojo odločitev in počakajo na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejmejo odločitev skladno z odločitvijo EBA. Časovna obdobja iz odstavka 2 tega člena se štejejo kot obdobja za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu od prejema predložitve zadeve EBA. Po izteku štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Odločitve se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno utemeljitev ter upošteva oceno tveganja, stališča in pridržke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v časovnih obdobjih iz odstavka 2. Konsolidacijski nadzornik pošlje ta dokument vsem zadevnim pristojnim organom in EU nadrejeni instituciji.

▼M5

V primeru posvetovanja z EBA vsi pristojni organi upoštevajo mnenje EBA in pojasnijo kakršno koli bistveno odstopanje od tega mnenja.

4. Skupne odločitve iz odstavka 1 in odločitve, ki jih sprejmejo pristojni organi, v odsotnosti skupne odločitve iz odstavka 3, pristojni organi v zadevnih državah članicah priznajo kot dokončne in jih uveljavijo.

Skupne odločitve iz odstavka 1 tega člena in vse odločitve, sprejete v odsotnosti skupne odločitve v skladu z odstavkom 3 tega člena, se posodabljajo vsako leto ali v izjemnih okoliščinah, če pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, vloži pisno in v celoti utemeljeno zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku za posodobitev odločitve o uporabi točke (a) člena 104(1) ter členov 104b in 105. V teh izjemnih okoliščinah se lahko posodobitev obravnava dvostransko med konsolidacijskim nadzornikom in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za zagotovitev enotnih pogojev uporabe postopka skupnega odločanja iz tega člena v zvezi z uporabo členov 73, 86 in 97, točke (a) člena 104(1) ter členov 104b in 105, da pripomore k sprejemanju skupnih odločitev.

EBA osnutke teh izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

*Člen 114*

**Zahteve glede obveščanja v izrednih razmerah**

▼M6

1. V primeru izrednih razmer, vključno z razmerami, opisanimi v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju dogodkov na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici, v kateri imajo subjekti skupine dovoljenje ali v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 51, konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju oddelka 2 poglavja 1 naslova VII te direktive in, kadar je ustrezno, oddelka 2 poglavja 1 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034 čim prej obvesti EBA in organe iz člena 58(4) in člena 59 ter sporoči vse informacije, bistvene za opravljanje njihovih nalog. Te obveznosti veljajo za vse pristojne organe.

▼B

Če je centralna banka ESCB obveščena o razmerah, opisanih v prvem pododstavku, o tem čim prej obvesti pristojne organe iz člena 112 in EBA.

Pristojni organi in organ iz člena 58(4) uporabljajo obstoječe načine obveščanja, kjer je to mogoče.

2. Kadar konsolidacijski nadzornik potrebuje informacije, ki so že bile poslane drugemu pristojnemu organu, kadar je to mogoče, stopi v stik s tem organom, da se prepreči podvajanje poročanja različnim organom, ki so vključeni v nadzor.

*Člen 115*

**Dogovori o usklajevanju in sodelovanju**

1. Za spodbujanje in vzpostavitev učinkovitega nadzora konsolidacijski nadzornik in drugi pristojni organi sklenejo pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

Na podlagi teh dogovorov se lahko konsolidacijskega nadzornika zadolži za dodatne naloge ter se lahko opredelijo postopki sprejemanja odločitev in sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

2. Pristojni organi, odgovorni za izdajo dovoljenja podrejeni družbi, katere nadrejena oseba je institucija, lahko v skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 1093/2010 z dvostranskim sporazumom prenesejo odgovornost nadzora na pristojne organe, ki so nadrejeni osebi izdali dovoljenje in jo nadzorujejo, tako da prevzamejo odgovornost za nadzor podrejene družbe v skladu s to direktivo. EBA se obvesti o obstoju in vsebini takšnih sporazumov. EBA te informacije pošlje pristojnim organom v drugih državah članicah in Evropskemu odboru za bančništvo.

▼M5

3. Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki je pridobil odobritev v skladu s členom 21a, se dogovori o usklajevanju in sodelovanju iz odstavka 1 tega člena sklenejo tudi s pristojnim organom države članice, v kateri ima sedež nadrejena oseba.

▼B

*Člen 116*

**Kolegij nadzornikov**

1. Konsolidacijski nadzornik ustanovi kolegije nadzornikov, da se omogoči lažje izvajanje nalog iz členov 112, 113 in 114(1), ter ob upoštevanju zahtev o zaupnosti iz odstavka 2 tega člena in prava Unije po potrebi zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi tretjih držav.

▼B

EBA si prizadeva za spodbujanje in spremljanje učinkovitega, uspešnega in usklajenega delovanja kolegijev nadzornikov iz tega člena v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA v ta namen ustrezno sodeluje in se za te namene šteje kot pristojni organ.

Kolegiji nadzornikov predstavljajo okvir za konsolidacijskega nadzornika, EBA in druge zadevne pristojne organe za opravljanje naslednjih nalog:

(a) medsebojna izmenjava informacij in izmenjava informacij z EBA v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010;

(b) dogovor o prostovoljni dodelitvi nalog in po potrebi prostovoljnem prenosu odgovornosti;

(c) določitev programov nadzorniških pregledov iz člena 99 na podlagi ocene tveganja skupine v skladu s členom 97;

(d) povečanje učinkovitosti nadzora z odpravo nepotrebnega podvajanja nadzorniških zahtev, vključno v zvezi z zahtevami po informacijah iz člena 114 in člena 117(3);

(e) dosledna uporaba bonitetnih zahtev iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 za vse subjekte znotraj skupine institucij brez poseganja v opcije in diskrecijske pravice, ki izhajajo iz prava Unije;

(f) uporaba člena 112(1)(c) ob upoštevanju dela drugih forumov, ki so lahko ustanovljeni na tem področju.

▼M5

1a. Za lažje izvajanje nalog iz členov 112(1), 114(1) in 115(1) te direktive konsolidacijski nadzornik ustanovi kolegij nadzornikov tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah, pod pogojem, da za nadzorne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti, enakovredne tistim iz oddelka II poglavja 1 te direktive in po potrebi členov 76 in 81 Direktive 2014/65/EU.

▼M6

2. Pristojni organi, ki sodelujejo v kolegijih nadzornikov, in EBA, tesno sodelujejo. Zahteve glede zaupnosti iz oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive ter, kadar je ustrezno, oddelka 2 poglavja 1 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034 pristojnim organom ne preprečujejo izmenjave zaupnih informacij v okviru kolegijev nadzornikov. Ustanovitev in delovanje kolegijev nadzornikov ne vplivata na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼B

3. Ustanovitev in delovanje kolegijev temelji na pisnih dogovorih iz člena 115, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi konsolidacijski nadzornik.

▼B

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov glede določitve splošnih pogojev delovanja kolegijev nadzornikov.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov glede določitve operativnega delovanja kolegijev nadzornikov.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼M6

6. V kolegijih nadzornikov lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice gostiteljice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 51, ter po potrebi centralne banke ESCB in, kadar je ustrezno, nadzorni organi tretjih držav ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive in, kadar je ustrezno, oddelka 2 poglavja 1 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034.

▼M5

V ustreznem kolegiju nadzornikov lahko sodeluje pristojni organ v državi članici, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s členom 21a.

▼B

7. Konsolidacijski nadzornik predseduje sestankom kolegija in odloči, kateri pristojni organi se udeležijo sestanka ali dejavnosti kolegija. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija vnaprej obvešča o organizaciji teh sestankov ter o obravnavanih glavnih vprašanjih in dejavnostih. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija pravočasno obvesti o odločitvah, sprejetih na teh sestankih, oziroma o izvedenih ukrepih.

8. Konsolidacijski nadzornik pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorniška dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti morebiten vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah, kot je določeno v členu 7 ter obveznosti iz člena 51(2).

▼M6

9. Konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti na podlagi oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive in, kadar je ustrezno, oddelka 2 poglavja 1 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034 obvesti EBA o dejavnostih kolegija nadzornikov, tudi v izrednih razmerah, in EBA sporoči vse informacije, ki so še posebej pomembne za namene nadzorniškega zbliževanja.

▼B

Vsak pristojni organ lahko v primeru spora med pristojnimi organi glede delovanja nadzorniških kolegijev zadevo preda EBA in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA lahko pristojnim organom tudi na lastno pobudo v primeru spora glede delovanja nadzorniških kolegijev iz tega člena pomaga v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe (EU).

*Člen 117*

**Obveznosti sodelovanja**

1. Pristojni organi tesno sodelujejo med seboj. Izmenjajo si vse informacije, ki so bistvene ali relevantne za izvajanje nadzorniških nalog drugega organa na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013. Glede tega pristojni organi na zahtevo sporočijo vse relevantne informacije in na lastno pobudo vse bistvene informacije.

Pristojni organi sodelujejo z EBA za namene te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

Pristojni organi EBA zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog iz te direktive, Uredbe (EU) št. 575/2013 in Uredbe (EU) št. 1093/2010, v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Informacije iz prvega pododstavka se štejejo za bistvene, če lahko pomembno vplivajo na oceno finančne trdnosti institucije ali finančne institucije v drugi državi članici.

Konsolidacijski nadzorniki EU nadrejenih institucij in EU institucij, ki jih obvladujejo EU nadrejeni finančni holdingi ali EU nadrejeni mešani finančni holdingi, zlasti sporočijo vse relevantne informacije pristojnim organom drugih držav članic, ki nadzorujejo podrejene družbe teh nadrejenih oseb. Pri ugotavljanju obsega relevantnih informacij se upošteva pomen teh podrejenih družb v finančnem sistemu navedenih držav članic.

Bistvene informacije iz prvega pododstavka vključujejo zlasti naslednje informacije:

▼B

(a) opredelitev pravne strukture skupine in strukture upravljanja, vključno z organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane subjekte, nenadzorovane subjekte, nenadzorovane podrejene družbe in pomembne podružnice, ki pripadajo skupini, nadrejene osebe, v skladu s členi 14(3), 74(1) in 109(2), ter vse pristojne organe reguliranih subjektov v skupini;

(b) postopke za zbiranje informacij od institucij v skupini in preverjanje navedenih informacij;

(c) neugoden razvoj v institucijah ali drugih subjektih v skupini, ki bi lahko resno škodoval institucijam;

(d) pomembnejše kazni in izjemne ukrepe, ki jih sprejmejo pristojni organi v skladu s to direktivo, vključno z naložitvijo posebne kapitalske zahteve v skladu s členom 104 in uvedbo morebitne omejitve uporabe naprednega pristopa za merjenje pri izračunu kapitalske zahteve v skladu s členom 312(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organi lahko zadevo predložijo EBA, kadar:

(a) pristojni organ ni sporočil bistvenih informacij;

(b) je bila zahteva za sodelovanje, zlasti za izmenjavo relevantnih informacij, zavrnjena ali ni bila obravnavana v razumnem roku.

Brez poseganja v člen 258 PDEU lahko EBA ukrepa v skladu s pooblastili, ki so mu dodeljena v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA lahko pristojnim organom pomaga razviti dosledne prakse sodelovanja tudi na lastno pobudo v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

3. Pristojni organi, odgovorni za nadzor institucij, ki jih obvladuje EU nadrejena institucija, stopijo v stik s konsolidacijskim nadzornikom, kadar je to mogoče in kadar potrebujejo informacije v zvezi z izvajanjem pristopov in metodologij iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013, ki bi lahko že bile na voljo konsolidacijskemu nadzorniku.

4. Preden zadevni pristojni organi sprejmejo odločitev, se posvetujejo med seboj glede naslednjih zadev, ►C2 če je takšna odločitev pomembna za nadzorniške naloge drugih pristojnih organov. ◄

(a) spremembe delničarske, organizacijske ali upravljavske strukture kreditnih institucij v skupini, ki zahtevajo odobritev ali dovoljenje pristojnih organov, ter

(b) pomembnejših kazni ali izjemnih ukrepov, ki jih sprejmejo pristojni organi, vključno z naložitvijo posebne kapitalske zahteve na podlagi člena 104 in uvedbo morebitne omejitve uporabe naprednih pristopov za merjenje pri izračunu kapitalskih zahtev na podlagi člena 312(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼B

Za namene točke (b) se vedno opravi posvetovanje s konsolidacijskim nadzornikom.

Pristojni organ se lahko kljub temu odloči, da se v nujnih primerih ali v primerih, ko bi tako posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost njegove odločitev, ne bo posvetoval z drugimi pristojnimi organi. V takšnih primerih pristojni organ po sprejemu odločitve nemudoma obvesti druge pristojne organe.

▼M5

5. Pristojni organi, finančne obveščevalne enote in organi, ki jim je zaupana javna naloga nadzora pooblaščenih subjektov iz točk 1 in 2 člena 2(1) Direktive (EU) 2015/849 glede skladnosti z navedeno direktivo, v okviru svojih pristojnosti tesno sodelujejo in si izmenjujejo informacije, pomembne za opravljanje njihovih nalog v skladu s to direktivo, Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo (EU) 2015/849, pod pogojem, da takšno sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v poizvedovanje, preiskavo ali postopek, ki poteka v skladu s kazenskim ali upravnim pravom države članice, v kateri se nahaja pristojni organ, finančna obveščevalna enota ali organ, ki mu je zaupana javna naloga nadzora pooblaščenih subjektov iz točk 1 in 2 člena 2(1) Direktive (EU) 2015/849.

EBA lahko pristojnim organom v primeru spora v zvezi z usklajevanjem nadzorniških dejavnosti na podlagi tega člena pomaga na lastno pobudo v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA do 1. januarja 2020 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, v katerih določi način sodelovanja in izmenjave informacij med organi iz odstavka 5 tega člena, zlasti v zvezi s čezmejnimi skupinami in v okviru odkrivanja hudih kršitev predpisov o preprečevanju pranja denarja.

▼B

*Člen 118*

**Preverjanje informacij o subjektih v drugih državah članicah**

Če pri uporabi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni organi ene države članice v posebnih primerih želijo preveriti informacije o instituciji, finančnem holdingu, mešanem finančnem holdingu, finančni instituciji, družbi za pomožne storitve, mešanem poslovnem holdingu, podrejeni družbi iz člena 125 ali podrejeni družbi iz člena 119(3), ki so v drugi državi članici, od pristojnih organov v drugi državi članici zahtevajo, da opravijo to preverjanje. Organi, ki prejmejo tako zahtevo, se v okviru svoje pristojnosti nanj odzovejo tako, da sami opravijo preverjanje ali da preverjanje dovolijo organom, ki so vložili zahtevo, ali revizorju ali strokovnjaku. Pristojni organ, ki je vložil zahtevo, lahko po želji sodeluje pri preverjanju, če ga ne izvaja sam.

▼B

Oddelek II

**Finančni holdingi, mešani finančni holdingi in mešani poslovni holdingi**

*Člen 119*

**Vključitev holdingov v konsolidirani nadzor**

▼M5

1. Države članice ob upoštevanju člena 21a sprejmejo vse potrebne ukrepe za vključitev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov v konsolidirani nadzor.

▼B

2. Kadar podrejena družba, ki je institucija, ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z enim od primerov iz člena 19 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko pristojni organi v državi članici, v kateri je ta podrejena družba, od nadrejene osebe zahtevajo informacije, ki bi lahko olajšale nadzor nad to podrejeno družbo.

3. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi, od podrejenih družb institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki niso vključeni v nadzor na konsolidirani podlagi, zahtevajo informacije iz člena 122. V takem primeru se uporabijo postopki za prenos in preverjanje informacij iz navedenega člena.

*Člen 120*

**Nadzor mešanih finančnih holdingov**

1. Kadar za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe iz te direktive in Direktive 2002/87/ES, zlasti z vidika nadzora upravljanja s tveganji, lahko konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor podrejenih družb, za zadevni mešani finančni holding uporablja le Direktivo 2002/87/ES.

▼M5

2. Kadar za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe iz te direktive in Direktive 2009/138/ES, zlasti z vidika nadzora upravljanja s tveganji, lahko konsolidacijski nadzornik po dogovoru z nadzornikom skupine v zavarovalniškem sektorju za zadevni mešani finančni holding uporablja le določbe direktive, ki se nanašajo na najpomembnejši finančni sektor, kot je opredeljen v členu 3(2) Direktive 2002/87/ES.

▼B

3. Konsolidacijski nadzornik EBA in EIOPA sporoči odločitve, sprejete na podlagi odstavkov 1 in 2.

4. EBA, EIOPA in ESMA prek Skupnega odbora iz člena 54 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 oblikujejo smernice, katerih cilj je zbliževanje nadzorniških praks, in v treh letih od sprejetja navedenih smernic pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov za isti namen.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

*Člen 121*

**Usposobljenost direktorjev**

Države članice zahtevajo, da imajo člani upravljalnega organa finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zadosten ugled in imajo ustrezno znanje, veščine in izkušnje iz člena 91(1) za opravljanje teh nalog, pri čemer se upošteva posebna vloga finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov.

*Člen 122*

**Zahteve za informacije in inšpekcijski pregledi**

1. Kadar je nadrejena oseba ene ali več institucij mešani poslovni holding, države članice do nadaljnje uskladitve konsolidacijskih metod zagotovijo, da pristojni organi, odgovorni za izdajo dovoljenja in nadzor teh institucij, neposredno od mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb ali prek podrejenih družb, ki so institucije, zahtevajo posredovanje vseh informacij, ki bi lahko bile pomembne za nadzor teh podrejenih družb.

2. Države članice zagotovijo, da lahko njihovi pristojni organi s pomočjo zunanjih inšpektorjev izvajajo ali so izvedli inšpekcijske preglede na kraju samem, s katerimi preverijo informacije, ki so jih prejeli od mešanih poslovnih holdingov in njihovih podrejenih družb. Če je mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb zavarovalnica, se lahko uporabi tudi postopek iz člena 125. Če je mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb v državi članici, ki ni država sedeža podrejene družbe, ki je institucija, se preverjanje informacij na kraju samem opravi v skladu s postopkom iz člena 118.

*Člen 123*

**Nadzor**

1. Brez poseganja v del 4 Uredbe (EU) št. 575/2013 države članice zagotovijo, da pristojni organi, ki so pooblaščeni za nadzorovanje institucij, izvajajo splošen nadzor nad posli med institucijo in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi podrejenimi družbami, če je nadrejena oseba ene ali več institucij mešani poslovni holding.

2. Pristojni organi zahtevajo, da imajo institucije vzpostavljene ustrezne procese za upravljanje tveganj in mehanizme notranje kontrole, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki za ustrezno ugotavljanje, merjenje, spremljanje in nadzor poslov z nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami. Pristojni organi zahtevajo, da institucije poročajo o vseh pomembnih poslih s temi subjekti, ki niso subjekti iz člena 394 Uredbe (EU) št. 575/2013. Te postopke in pomembne posle pregledujejo pristojni organi.

▼B

*Člen 124*

**Izmenjava informacij**

1. Države članice zagotovijo, da ni nobenih pravnih ovir, ki bi družbam, vključenim v nadzor na konsolidirani podlagi, mešanim poslovnim holdingom in njihovim podrejenim družbam ali podrejenim družbam iz člena 119(3), preprečile izmenjavo kakršnih koli informacij, pomembnih za nadzor v skladu s členom 110 in poglavjem 3.

2. Če so nadrejena oseba in katera koli od njenih podrejenih družb, ki je institucija, v različnih državah članicah, si pristojni organi iz vsake države članice medsebojno izmenjajo vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo ali spodbudijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi.

Če pristojni organi države članice, v kateri je nadrejena oseba, ne izvajajo sami nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111, jih lahko pristojni organi, odgovorni za izvajanje takšnega nadzora, pozovejo, naj od nadrejene osebe pridobijo vse informacije, pomembne za nadzor na konsolidirani podlagi, in jih posredujejo tem pristojnim organom.

3. Države članice dovolijo, da si njihovi pristojni organi med seboj izmenjujejo informacije iz odstavka 2, ob predpostavki, da v primeru finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov, finančnih institucij ali družb za pomožne storitve zbiranje ali posedovanje informacij ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor teh institucij ali družb na posamični podlagi.

Podobno države članice dovolijo svojim pristojnim organom izmenjavo informacij iz člena 122, ob predpostavki, da zbiranje ali posedovanje informacij ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor mešanega poslovnega holdinga in tistih njegovih podrejenih družb, ki niso kreditne institucije, ali podrejenih družb iz člena 119(3).

*Člen 125*

**Sodelovanje**

1. Če institucija, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki so zavarovalnice, ali druge družbe za investicijske storitve, ki so pridobila dovoljenje, pristojni organi in organi z javnim pooblastilom za nadzor zavarovalnic, ali drugih družb za investicijske storitve tesno sodelujejo. Brez poseganja v njihove odgovornosti si ti pristojni organi medsebojno izmenjujejo vse informacije, ki bi lahko poenostavile njihovo delo in omogočile nadzor nad dejavnostjo in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

▼M5

Kadar konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, na podlagi člena 111 te direktive, ni koordinator, določen v skladu s členom 10 Direktive 2002/87/ES, konsolidacijski nadzornik in koordinator sodelujeta za namene uporabe te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi. Za spodbujanje in vzpostavitev učinkovitega sodelovanja konsolidacijski nadzornik in koordinator skleneta pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

▼M6

2. Za informacije, pridobljene v okviru nadzora na konsolidirani podlagi, zlasti za vsako izmenjavo informacij med pristojnimi organi, kot je določeno v tej direktivi, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1) te direktive za kreditne institucije oziroma iz člena 15 Direktive (EU) 2019/2034.

▼B

3. Pristojni organi, odgovorni za nadzor na konsolidirani podlagi, oblikujejo sezname finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov iz člena 11 Uredbe (EU) št. 575/2013. Te sezname pošljejo pristojnim organom v drugih državah članicah, EBA in Komisiji.

*Člen 126*

**Kazni**

V skladu z oddelkom IV poglavja 1 tega naslova države članice zagotovijo, da se upravne kazni ali drugi upravni ukrepi, ki so namenjeni prenehanju ugotovljenih kršitev ali vzrokov za take kršitve, lahko naložijo finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom ali njihovim operativnim vodjem, ki kršijo zakone ali druge predpise, s katerim se prenaša to poglavje.

*Člen 127*

**Ocena enakovrednosti konsolidiranega nadzora v tretjih državah**

1. Kadar za institucijo, katere nadrejena oseba je institucija ali finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, konsolidirani nadzor v skladu s členom 111 ne velja, pristojni organi ocenijo, ali nadzorni organi tretje države nad institucijo izvajajo konsolidirani nadzor, enakovreden nadzoru, ki ga določajo načela te direktive in zahteve poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Oceno opravi pristojni organ, ki je odgovoren za konsolidirani nadzor, če se uporabi odstavek 3, na zahtevo nadrejene osebe ali katere koli nadzorovane osebe z dovoljenjem za poslovanje v Uniji ali na lastno pobudo. Ta pristojni organ se posvetuje z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi.

2. Komisija lahko zahteva, da Evropski odbor za bančništvo zagotovi splošne smernice glede tega, ali se z načinom konsolidiranega nadzora nadzornih organov v tretjih državah dosežejo cilji konsolidiranega nadzora iz tega poglavja v zvezi z institucijami, katerih nadrejena oseba ima sedež v tretji državi. Evropski odbor za bančništvo redno pregleduje te smernice in upošteva vse spremembe načinov konsolidiranega nadzora, ki ga opravljajo pristojni organi. EBA pomaga Komisiji in Evropskemu odboru za bančništvo pri izvajanju navedenih nalog, tudi glede ocene, ali je treba te smernice posodobiti.

▼B

Pristojni organ, ki opravlja oceno iz prvega pododstavka odstavka 1, te smernice upošteva. Za ta namen se pred sprejetjem odločitve posvetuje z EBA.

3. Če enakovrednega nadzora ni, države članice smiselno uporabijo to direktivo in Uredbe (EU) št. 575/2013 za institucijo ali dovolijo svojim pristojnim organom, da uporabijo druge ustrezne nadzorniške tehnike, s katerimi dosežejo cilje nadzora na konsolidirani podlagi institucij.

S temi nadzorniškimi tehnikami se mora po posvetovanju z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi strinjati pristojni organ, odgovoren za konsolidirani nadzor.

Pristojni organi lahko zahtevajo predvsem ustanovitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji in uporabijo določbe o konsolidiranem nadzoru za konsolidirani položaj tega finančnega holdinga ali konsolidirani položaj institucij tega mešanega finančnega holdinga.

Nadzorniške tehnike morajo biti pripravljene tako, da se dosežejo cilji konsolidiranega nadzora, ki so določeni v tem poglavju, o njih pa je treba obvestiti druge sodelujoče pristojne organe, EBA in Komisijo.

*POGLAVJE 4*

***Kapitalski blažilniki***

Oddelek I

**Blažilniki**

*Člen 128*

**Opredelitev pojmov**

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "varovalni kapitalski blažilnik" pomeni kapital, ki ga mora institucija zagotavljati v skladu s členom 129;

(2) "posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik" pomeni kapital, ki ga mora institucija zagotavljati v skladu s členom 130;

(3) „blažilnik za GSPI“ pomeni kapital, ki ga je treba zagotavljati v skladu s členom 131(4);

(4) „blažilnik za DSPI“ pomeni kapital, katerega zagotavljanje ga lahko zahteva v skladu s členom 131(5);

(5) „blažilnik sistemskih tveganj“ pomeni kapital, ki ga mora institucija zagotavljati v skladu s členom 133, oziroma bi se to lahko od nje zahtevalo;

▼B

(6) "zahteva po skupnem blažilniku" pomeni celoten navaden lastniški temeljni kapital, ki je potreben za izpolnjevanje zahteve v zvezi z varovalnim kapitalskim blažilnikom,razširjenim kot je ustrezno, z naslednjim:

(a) posamezni instituciji lastnim proticikličnim kapitalskim blažilnikom;

(b) blažilnikom GSPI;

(c) blažilnikom DSPI;

(d) blažilnikom sistemskih tveganj;

(7) "stopnja proticikličnega blažilnika" pomeni stopnjo, ki jo morajo uporabljati institucije za izračun svojega proticikličnega kapitalskega blažilnika, in ki je določena v skladu s členom 136, členom 137 ali s strani ustreznega pristojnega organa tretje države, odvisno od primera;

(8) "institucija, ki je pridobila dovoljenje v matični državi članici" pomeni institucijo, ki je dobila dovoljenje v državi članici, kjer je za določitev stopnje proticikličnega blažilnika odgovoren imenovani organ;

(9) „vodilo za blažilnik“ pomeni referenčno stopnjo blažilnika, izračunano v skladu s členom 135(1).

▼M5

Institucije navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržujejo za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz točke 6 prvega odstavka tega člena, ne uporabljajo za izpolnjevanje zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, dodatnih kapitalskih zahtev, naloženih na podlagi člena 104a te direktive za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, in napotkov, sporočenih v skladu s členom 104b(3) te direktive, za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

Institucije navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržujejo za izpolnjevanje enega od elementov zahteve po skupnem blažilniku, ne uporabljajo za izpolnjevanje drugih ustreznih elementov zahteve po skupnem blažilniku.

Institucije navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržujejo za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz točke 6 prvega odstavka tega člena, ne uporabljajo za izpolnjevanje komponent, ki temeljijo na tveganjih in so določene v členih 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013 ter v členih 45c in 45d Direktive 2014/59/EU.

▼M6

_____

▼M5

*Člen 129*

**Zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika**

1. Poleg navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se vzdržuje za izpolnitev katere koli kapitalske zahteve iz točk (a), (b) ali (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, države članice od institucij zahtevajo, da vzdržujejo varovalni kapitalski blažilnik v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala v višini 2,5 % zneska njihove skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) navedene uredbe na posamični in na konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 navedene uredbe.

▼M6

_____

▼M5

5. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

*Člen 130*

**Zahteva po vzdrževanju posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika**

1. Države članice od institucij zahtevajo vzdrževanje posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika, enakega znesku njihove skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s členom 140 te direktive na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 navedene uredbe. Ta blažilnik je sestavljen iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼M6

_____

▼M5

5. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

▼B

*Člen 131*

**Globalne in druge sistemsko pomembne institucije**

▼M5

1. Države članice imenujejo organ, ki je odgovoren, da na konsolidirani podlagi določi GSPI ter na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi, kot je ustrezno, določi druge sistemsko pomembne institucije (DSPI), ki imajo dovoljenje v njihovi jurisdikciji. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ. Države članice lahko imenujejo tudi več organov.

▼M5

GSPI so eno od naslednjega:

(a) skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ali

(b) institucija, ki ni podrejena družba EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

DSPI je lahko institucija ali skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, nadrejena institucija v državi članici, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici.

▼B

2. Metodologija za določitev GSPI temelji na naslednjih kategorijah:

(a) velikost skupine;

(b) medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;

(c) nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;

(d) zapletenost skupine;

(e) čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med državami članicami ter med državo članico in tretjo državo.

Vsaka kategorija ima enako težo in vključuje merljive kazalnike.

Z uporabo te metodologije se dobi skupen rezultat za vsak ocenjen subjekt iz odstavka 1, ki omogoča določitev GSPI in njihovo razvrstitev v podkategorije, opisane v odstavku 9.

▼M5

2a. Dodatna določitvena metodologija za GSPI temelji na naslednjih kategorijah:

(a) kategorijah iz točk (a) do (d) odstavka 2 tega člena;

(b) čezmejni dejavnosti skupine, razen dejavnosti skupine v sodelujočih državah članicah iz člena 4 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

([1]) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

▼M5

Vsaka kategorija ima enako težo in vključuje merljive kazalnike. Za kategorije iz točke (a) prvega pododstavka tega odstavka so kazalniki enaki kot ustrezni kazalniki, določeni na podlagi odstavka 2.

Z dodatno določitveno metodologijo za GSPI se za vsak ocenjevani subjekt iz odstavka 1 izračuna dodatni skupni rezultat, na podlagi katerega lahko pristojni ali imenovani organi sprejmejo enega od ukrepov iz točke (c) odstavka 10.

▼B

3. DSPI se določijo v skladu z odstavkom 1. Sistemski pomen se oceni na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

(a) velikost;

(b) pomen za gospodarstvo Unije ali zadevne države članice;

(c) pomen čezmejnih dejavnosti;

(d) medsebojna povezanost institucije ali skupine s finančnim sistemom.

▼M5

EBA po posvetovanju z ESRB do 1. januarja 2015 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o merilih za opredelitev pogojev uporabe tega odstavka v zvezi z oceno DSPI. V teh smernicah se upoštevajo mednarodni okviri za nacionalne sistemsko pomembne institucije ter posebnosti na ravni Unije in na nacionalni ravni.

EBA po posvetovanju z ESRB do 31. decembra 2020 poroča Komisiji o ustrezni metodologiji za oblikovanje in umerjanje stopenj blažilnika za DSPI.

▼B

4. Vsaka GSPI na konsolidirani podlagi vzdržuje blažilnik za GSPI, ki ustreza podkategoriji, v katero je razvrščena GSPI. Ta blažilnik sestoji iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala in ga nadgrajuje.

▼M5

5. Pristojni organ ali imenovani organ lahko od vsake DSPI zahteva, da na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi – kakor je ustrezno – vzdržuje blažilnik za DSPI do 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju meril za določitev DSPI. Ta blažilnik sestoji iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

5a. Pristojni organ ali imenovani organ lahko na podlagi pooblastila Komisije iz tretjega pododstavka tega odstavka od vsake DSPI zahteva, da na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi – kakor je ustrezno – vzdržuje blažilnik za DSPI, višji od 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ta blažilnik sestoji iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼M5

ESRB v šestih tednih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 7 tega člena Komisiji predloži mnenje o primernosti blažilnika za DSPI. Tudi EBA lahko Komisiji v skladu s členom 34(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 predloži svoje mnenje o blažilniku.

Komisija v treh mesecih po tem, ko ji ESRB posreduje uradno obvestilo iz odstavka 7, ob upoštevanju ocene ESRB in EBA, če je to ustrezno ter če meni, da blažilnik za DSPI ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga, sprejme akt, s katerim se pristojni ali imenovani organ pooblasti za sprejetje predlaganega ukrepa.

▼B

6. Kadar se zahteva vzdrževanje blažilnika za DSPI, pristojni organ ali imenovani organ upošteva naslednje,:

(a) blažilnik za DSPI ne sme povzročiti nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga;

(b) pristojni organ ali imenovani organ mora vsaj enkrat letno pregledati blažilnik za DSPI.

▼M5

7. Pristojni organ ali imenovani organ pred določitvijo ali ponovno določitvijo blažilnika za DSPI uradno obvesti ESRB en mesec pred objavo odločitve iz odstavka 5 in tri mesece pred objavo odločitve pristojnega organa ali imenovanega organa iz odstavka 5a. ESRB uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA ter pristojnim in imenovanim organom zadevnih držav članic. V tem uradnem obvestilu je natančno navedeno naslednje:

▼B

(a) utemeljitev razlogov, zakaj naj bi bil blažilnik za DSPI učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;

(b) ocena verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPI na notranji trg na podlagi informacij, ki so na voljo državi članici;

(c) stopnja blažilnika za DSPI, ki jo namerava država članica uvesti.

▼M5

8. Brez poseganja v člen 133 in odstavek 5 tega člena, kadar je DSPI podrejena GSPI ali DSPI, ki je bodisi institucija bodisi skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija in za katero na konsolidirani podlagi velja blažilnik za DSPI, se za DSPI na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega nižje izmed vrednosti:

▼M5

(a) vsote višje od stopenj blažilnika za GSPI ali DSPI, ki se uporablja za skupino na konsolidirani podlagi, in 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter

(b) 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali stopnje, ki se na podlagi dovoljenja Komisije uporablja za skupino na konsolidirani podlagi v skladu z odstavkom 5a tega člena.

9. Obstaja najmanj pet podkategorij GSPI. Najnižja meja in meje med posameznimi podkategorijami so določene glede na rezultate, dobljene v skladu z metodologijo za določitev iz odstavka 2 tega člena. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami se jasno opredelijo, pri čemer se upošteva načelo konstantnega linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPI, in sicer med vsako podkategorijo, v kateri zahteva po dodatnem navadnem lastniškem temeljnem kapitalu linearno narašča, z izjemo podkategorije pet in vsake dodane višje podkategorije. Za namene tega odstavka je sistemski pomen pričakovani učinek na svetovni finančni trg, ki nastane zaradi težav GSPI. Najnižji podkategoriji se dodeli blažilnik za GSPI, ki znaša 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, blažilnik, ki se dodeli vsaki podkategoriji, pa se postopno povečuje za najmanj 0,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe.

10. Brez poseganja v odstavka 1 in 9 ter z uporabo podkategorij in presečnih vrednosti rezultatov iz odstavka 9 lahko pristojni organ ali imenovani organ ob izvajanju premišljene nadzorniške presoje:

(a) prerazvrsti GSPI iz nižje podkategorije v višjo podkategorijo;

(b) razvrsti subjekt iz odstavka 1, ki ima skupni rezultat iz odstavka 2 nižji od presečnih vrednosti rezultata najnižje podkategorije, v to podkategorijo ali višjo podkategorijo in ga s tem določi za GSPI;

(c) ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz odstavka 2a prerazvrsti GSPI iz višje podkategorije v nižjo podkategorijo.

———————

12. Pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti ESRB o imenih GSPI in DSPI ter ustreznih podkategorijah, v katero je vsaka GSPI razvrščena. Uradno obvestilo vsebuje popolno utemeljitev, zakaj se nadzorniška presoja izvaja ali ne izvaja v skladu s točkami (a), (b) in (c) odstavka 10. ESRB ta uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji in EBA ter javno razkrije njihova imena. Pristojni organi ali imenovani organi javno razkrijejo podkategorijo, v katero je posamezna GSPI razvrščena.

▼M5

Pristojni organ ali imenovani organ vsako leto pregleda določitev GSPI in DSPI ter razvrstitev GSPI v ustrezne podkategorije in poroča o rezultatih zadevni sistemsko pomembni instituciji in ESRB, ki rezultate nemudoma posreduje Komisiji in EBA. Pristojni organ ali imenovani organ javno razkrije posodobljen seznam institucij, določenih kot sistemsko pomembne institucije, ter podkategorije, v katere so razvrščene posamezne določene GSPI.

_____

14. Kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata blažilnik za GSPI in blažilnik za DSPI, se uporabi višji blažilnik.

15. Kadar za institucijo velja blažilnik sistemskih tveganj, določen v skladu s členom 133, se ta blažilnik prišteje blažilniku za DSPI ali blažilniku za GSPI, ki se uporablja v skladu s tem členom.

Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namene odstavka 10, 11 ali 12 člena 133, in stopnje blažilnika za DSPI ali stopnje blažilnika za GSPI, ki velja za isto institucijo, višja od 5 %, se uporabi postopek iz odstavka 5a tega člena.

_____

18. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih za namene tega člena opredeli metodologije, v skladu s katerimi pristojni organ ali imenovani organ institucijo ali skupino, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, določi kot GSPI ter določi metodologijo za opredelitev podkategorij in razvrstitev GSPI v podkategorije na podlagi njihovega sistemskega pomena ob upoštevanju morebitnih mednarodno dogovorjenih standardov.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. junija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

_____

*Člen 133*

**Zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj**

1. Vsaka država članica lahko uvede blažilnik sistemskih tveganj v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala za finančni sektor ali za eno ali več podskupin tega sektorja v zvezi z vsemi izpostavljenostmi ali eno od podskupin izpostavljenosti iz odstavka 5 tega člena, da bi preprečila in zmanjšala makrobonitetna ali sistemska tveganja, ki jih Uredba (EU) št. 575/2013 ter člena 130 in 131 te direktive ne zajemajo, in sicer v smislu tveganj motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v zadevni državi članici.

▼M5

2. Institucije blažilnik sistemskih tveganj izračunajo na naslednji način:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

pri čemer je:

$B_{SR}$ = blažilnik sistemskih tveganj;

$r_T$ = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije;

$E_T$ = znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije, izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

i = indeks, ki označuje podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5;

$r_i$ = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek izpostavljenosti tveganjem podskupine izpostavljenosti i, in

$E_i$ = znesek izpostavljenosti tveganjem institucije za podskupino izpostavljenosti i, izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Za namene odstavka 1 države članice imenujejo organ, ki je odgovoren za določitev blažilnika sistemskih tveganj ter za določitev izpostavljenosti in podskupin institucij, za katere bo veljal. Ta organ je bodisi pristojni organ bodisi imenovani organ.

4. Za namene odstavka 1 tega člena lahko ustrezni pristojni ali imenovani organ, kakor je ustrezno, od institucij zahteva, da blažilnik sistemskih tveganj, ki se izračuna v skladu z odstavkom 2 tega člena, vzdržujejo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, in sicer na posamični, konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

5. Blažilnik sistemskih tveganj se lahko uporablja za:

(a) vse izpostavljenosti v državi članici, ki uvede blažilnik;

(b) naslednje sektorske izpostavljenosti v državi članici, ki uvede blažilnik:

(i) vse izpostavljenosti na drobno do fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;

(ii) vse izpostavljenosti do pravnih oseb, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine;

(iii) vse izpostavljenosti do pravnih oseb, razen izpostavljenosti, določenih v točki (ii);

(iv) vse izpostavljenosti do fizičnih oseb, razen izpostavljenosti, določenih v točki (i);

(c) vse izpostavljenosti v drugih državah članicah, ob upoštevanju odstavkov 12 in 15;

▼M5

(d) sektorske izpostavljenosti, kot so določene v točki (b) tega odstavka, v drugi državi članici, zgolj zaradi omogočitve priznavanja stopnje blažilnika, ki jo določi druga država članica v skladu s členom 134;

(e) izpostavljenosti v tretjih državah;

(f) podskupine vseh kategorij izpostavljenosti iz točke (b).

6. EBA po posvetovanju z ESRB do 30. junija 2020 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o ustreznih podskupinah izpostavljenosti, za katere lahko pristojni organ ali imenovani organ uporabi blažilnik sistemskih tveganj v skladu s točko (f) odstavka 5 tega člena.

7. Blažilnik sistemskih tveganj se uporablja za vse izpostavljenosti ali eno od podskupin izpostavljenosti iz odstavka 5 tega člena, vseh institucij ali ene ali več njihovih podskupin, za katere so v skladu s to direktivo pristojni organi zadevne države članice, in se določa s stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke ali večkratnikih te vrednosti. Za različne podskupine institucij in izpostavljenosti se lahko uvedejo različne zahteve. Blažilnik sistemskih tveganj ne obravnava tveganj, ki so zajeta v členih 130 in 131.

8. Kadar se zahteva vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj, pristojni organ ali imenovani organ upošteva naslednje:

(a) blažilnik sistemskih tveganj ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za pravilno delovanje notranjega trga;

(b) pristojni organ ali imenovani organ mora vsaj vsako drugo leto pregledati blažilnik sistemskih tveganj;

(c) blažilnik sistemskih tveganj se ne sme uporabljati za obravnavanje tveganj, za katera veljata člena 130 in 131.

9. Pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, pred objavo odločitve iz odstavka 13 uradno obvesti ESRB. ESRB ta uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA ter pristojnim in imenovanim organom zadevnih držav članic.

Če je institucija, za katero velja ena ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj, podrejena družba, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti organe te države članice.

Kadar stopnja blažilnika sistemskih tveganj velja za izpostavljenosti v tretjih državah, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, uradno obvesti tudi ESRB. ESRB to uradno obvestilo nemudoma posreduje nadzornim organom zadevnih tretjih držav.

▼M5

V tem uradnem obvestilu je natančno navedeno naslednje:

(a) makrobonitetna ali sistemska tveganja v državi članici;

(b) razlogi, zakaj je zaradi razsežnosti makrobonitetnih ali sistemskih tveganj ogrožena stabilnost finančnega sistema na nacionalni ravni, kar upravičuje stopnjo blažilnika sistemskih tveganj;

(c) utemeljitev, zakaj naj bi bil blažilnik sistemskih tveganj učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;

(d) ocena verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi informacij, ki so na voljo državi članici;

(e) stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, namerava naložiti, in izpostavljenosti, za katere se take stopnje uporabljajo, ter institucije, za katere take stopnje veljajo;

(f) če se stopnja blažilnika sistemskih tveganj uporablja za vse izpostavljenosti, utemeljitev, zakaj organ meni, da blažilnik sistemskih tveganj ne podvaja delovanja blažilnika za DSPI iz člena 131.

Če se zaradi odločitve o določitvi stopnje blažilnika sistemskih tveganj predhodno določena stopnja blažilnika zmanjša ali se ne spremeni, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, ravna zgolj v skladu s tem odstavkom.

10. Če določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5, za katero velja eden ali več blažilnikov sistemskega tveganja, ne privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 3 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, v skladu z odstavkom 9 uradno obvesti ESRB en mesec pred objavo odločitve iz odstavka 13.

Za namene tega odstavka se priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica v skladu s členom 134, ne upošteva pri pragu 3 %.

11. Če določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5, za katero velja eden ali več blažilnikov sistemskega tveganja, privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 3 % in ne presega 5 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ države članice, ki določi ta blažilnik, v uradnem obvestilu, predloženem v skladu z odstavkom 9, zaprosi za mnenje Komisije. Komisija predloži mnenje v enem mesecu po prejemu uradnega obvestila.

▼M5

Če je mnenje Komisije negativno, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, države članice, ki uvede blažilnik sistemskih tveganj, upošteva to mnenje ali poda razloge, zakaj ga ne bo upošteval.

Če je institucija, za katero velja ena ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj, podrejena družba, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, pristojni organ ali imenovani organ v uradnem obvestilu, predloženem v skladu z odstavkom 9, zaprosi za priporočilo Komisije in ESRB.

Komisija in ESRB v šestih tednih po prejemu uradnega obvestila predložita vsak svoje priporočilo.

Če se organi podrejene družbe in nadrejene osebe ne strinjajo s stopnjo oziroma stopnjami blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporabljajo za to institucijo, ali pa sta priporočili Komisije in ESRB negativni, lahko pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, zadevo predloži EBA in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Odločitev o določitvi stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za te izpostavljenosti se začasno odloži, dokler EBA ne sprejme odločitve.

12. Če določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5, za katero velja eden ali več blažilnikov sistemskega tveganja, privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 5 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, pred uvedbo blažilnika sistemskih tveganj zaprosi za dovoljenje Komisijo.

ESRB v šestih tednih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 9 tega člena Komisiji predloži mnenje o tem, ali se blažilnik sistemskih tveganj zdi primeren. Tudi EBA lahko Komisiji v skladu s členom 34(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 predloži svoje mnenje o blažilniku sistemskih tveganj.

Komisija v treh mesecih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 9 in ob upoštevanju ocene ESRB in EBA, če je to ustrezno ter če meni, da stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj ne povzročajo nesorazmernih negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga, sprejme akt, s katerim se pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, pooblasti za sprejetje predlaganega ukrepa.

13. Vsak pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, naznani določitev ali ponovno določitev ene ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj z objavo na ustrezni spletni strani. Ta objava vključuje vsaj naslednje informacije:

(a) stopnjo oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj;

▼M5

(b) institucije, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;

(c) izpostavljenosti, za katere velja stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj;

(d) utemeljitev za določitev ali ponovno določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj;

(e) datum, od katerega institucije uporabljajo določeni ali ponovno določeni blažilnik sistemskih tveganj, ter

(f) imena držav, kjer so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.

Če bi objava informacij iz točke (d) prvega pododstavka utegnila ogroziti stabilnost finančnega sistema, se navedene informacije ne vključijo v objavo.

14. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

Če uporaba omejitev razdelitev vodi do nezadovoljivega izboljšanja navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije glede na zadevno sistemsko tveganje, lahko pristojni organi sprejmejo dodatne ukrepe v skladu s členom 64.

15. Če pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, odloči, da bo določil blažilnik sistemskih tveganj na podlagi izpostavljenosti v drugih državah članicah, se blažilnik določi enako za vse izpostavljenosti znotraj Unije, razen če se prizna stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki jo je določila druga država članica v skladu s členom 134.

*Člen 134*

**Priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj**

1. Druge države članice lahko priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, določeno v skladu s členom 133, in lahko to stopnjo uporabljajo za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, za izpostavljenosti v državi članici, ki je uvedla to stopnjo.

2. Če države članice priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, v skladu z odstavkom 1 o tem uradno obvestijo ESRB. ESRB ta uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA in državi članici, ki je uvedla to stopnjo.

3. Pri odločitvi o priznanju stopnje blažilnika sistemskih tveganj v skladu z odstavkom 1 država članica upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo, predložila v skladu s členom 133(9) in (13).

▼M5

4. Če države članice priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, se lahko ta blažilnik sistemskega tveganja prišteje k blažilniku sistemskega tveganja, ki se uporablja v skladu s členom 133, pod pogojem, da blažilnika obravnavata različna tveganja. Če blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik.

5. Država članica, ki je določila stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s členom 133 te direktive, lahko zaprosi ESRB, da v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic, ki lahko priznavajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj.

▼B

Oddelek II

**Določitev in izračun proticikličnega kapitalskega blažilnika**

*Člen 135*

**Smernice ESRB za določanje stopenj proticikličnega kapitalskega blažilnika**

1. ESRB lahko organom, ki jih imenujejo države članice na podlagi člena 136(1), s priporočili v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010, poda smernice za določanje stopenj proticikličnega kapitalskega blažilnika, pri čemer te vključujejo:

(a) načela za usmerjanje imenovanih organov pri presoji glede ustrezne stopnje proticikličnega kapitalskega blažilnika, za zagotavljanje, da organi sprejmejo preudaren pristop do zadevnih makroekonomskih ciklov, ter za spodbujanje premišljenega in skladnega odločanja v vseh državah članicah;

(b) splošne smernice za:

(i) merjenje in izračun odstopanja razmerij med krediti in bruto domačim proizvodom (BDP) od dolgoročnih trendov;

(ii) izračun vodil za blažilnik, ki jih zahteva člen 136(2);

(c) smernice za spremenljivke, ki nakazujejo povečevanje sistemskega tveganja, povezanega z obdobji prekomerne kreditne rasti v celotnem finančnem sistemu, zlasti zadevnega razmerja med krediti in BDP ter njegovega odstopanja od dolgoročnih trendov, in za druge ustrezne dejavnike, vključno z obravnavo gospodarskega razvoja v posameznih gospodarskih sektorjih, ki morajo vplivati na odločitve imenovanih organov glede primerne stopnje proticikličnega blažilnika v skladu s členom 136;

(d) smernice za spremenljivke, vključno s kvalitativnimi merili, ki kažejo, da je treba blažilnik vzdrževati, zmanjšati ali v celoti sprostiti.

2. Kadar ESRB izda priporočilo v skladu z odstavkom 1, ustrezno upošteva razlike med državami članicami, zlasti posebnosti držav članic z majhnim in odprtim gospodarstvom.

▼B

3. Kadar ESRB izda priporočilo v skladu z odstavkom 1, to priporočilo pregleduje in po potrebi posodablja glede na izkušnje pri določanju blažilnikov v skladu s to direktivo ali razvojem dogodkov pri mednarodno dogovorjenih praksah.

*Člen 136*

**Določanje stopenj proticikličnega blažilnika**

1. Vsaka država članica imenuje javni organ ali telo (v nadaljnjem besedilu: imenovani organ), ki je odgovoren za določanje stopnje proticikličnega blažilnika za to državo članico.

2. Vsak imenovani organ za vsako četrtletje izračuna vodilo za blažilnik kot referenco pri presoji glede določanja stopnje proticikličnega blažilnika v skladu z odstavkom 3. Vodilo za blažilnik smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi prekomerne kreditne rasti v državi članici, ustrezno pa upošteva tudi posebnosti nacionalnega gospodarstva. Temelji na odstopanju razmerja med krediti in BDP od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer med drugim upošteva:

(a) kazalnik rasti ravni kreditov v tej državi ter zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v tej državi članici, in BDP;

(b) vse veljavne smernice, ki jih ESRB zagotavlja v skladu s členom 135(1)(b).

▼M5

3. Vsak imenovani organ vsako četrtletje oceni intenzivnost cikličnega sistemskega tveganja in ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika za svojo državo članico ter določi ali prilagodi stopnjo proticikličnega blažilnika, če je to potrebno. Vsak imenovani organ pri tem upošteva:

▼B

(a) vodilo za blažilnik, izračunano v skladu z odstavkom 2;

(b) vse veljavne smernice, ki jih ESRB zagotavlja v skladu s členom 135(1)(a), (c) in (d), ter vsa priporočila, ki jih ESRB izda glede določanja stopnje blažilnika;

(c) druge spremenljivke, ki so po mnenju imenovanega organa pomembne pri ugotavljanju cikličnega sistemskega tveganja.

4. Stopnja proticikličnega blažilnika, izražena kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 institucij s kreditnimi izpostavljenostmi v tej državi članici, mora znašati med 0 % in 2,5 %, pri čemer se umeri v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke. Kadar je to utemeljeno na podlagi načel iz odstavka 3, lahko imenovani organ določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 za namene iz člena 140(2) te direktive.

▼B

5. Kadar imenovani organ prvič določi stopnjo proticikličnega blažilnika, višjo od nič, ali ko nato imenovani organ poviša uveljavljeno stopnjo proticikličnega blažilnika, določi tudi datum, od katerega morajo institucije uporabljati ta višji blažilnik za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika. Ta datum ne sme biti pozneje od 12 mesecev po datumu, na katerega se objavi povečanje blažilnika v skladu z odstavkom 7. Če ta datum nastopi prej kot 12 mesecev po objavi povečanja blažilnika, se ta krajši rok za uporabo utemelji z razlogi izrednih okoliščin.

6. Če imenovani organ zniža veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika, ne glede na to, ali je znižana na nič, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se povečanje blažilnika ne pričakuje. Vendar to okvirno obdobje imenovanega organa ne zavezuje.

▼M5

7. Vsak imenovani organ vsako četrtletje na svoji spletni strani objavi vsaj naslednje informacije:

(a) veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;

(b) ustrezno razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;

(c) vodilo za blažilnik, izračunano v skladu z odstavkom 2;

(d) utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;

(e) kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega institucije uporabljajo to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

(f) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za začetek uporabe, če datum iz točke (e) nastopi prej kot 12 mesecev od datuma objave v skladu s tem odstavkom;

(g) če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

Imenovani organi sprejmejo vse razumne ukrepe za časovno usklajenost te objave.

Imenovani organi ESRB uradno obvestijo o vsaki spremembi stopnje proticikličnega blažilnika in mu sporočijo zahtevane informacije iz točk (a) do (g) prvega pododstavka. ESRB na svoji spletni strani objavi vse tako sporočene stopnje blažilnika in z njimi povezane informacije.

▼B

*Člen 137*

**Priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 %**

1. Kadar imenovani organ v skladu s členom 136(4) ali ustrezni organ tretje države določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko drugi imenovani organi priznajo to stopnjo blažilnika za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, za namene izračuna posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

2. Kadar imenovani organ v skladu z odstavkom 1 tega člena prizna stopnjo blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu z odstavkom 1 tega člena, to priznavanje objavi na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

(a) veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;

(b) državo članico ali tretje države, za katere se blažilnik uporablja;

(c) kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v državi članici imenovanega organa, uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

(d) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za uporabo, če datum iz točke (c) nastopi prej kot 12 mesecev od datuma objave v skladu s tem odstavkom.

*Člen 138*

**Priporočilo ESRB glede stopenj proticikličnega blažilnika za tretje države**

ESRB lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 imenovanim organom izda priporočilo glede ustrezne stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti v tretji državi, kadar:

(a) ustrezni organ te tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnega blažilnika za to državo (v nadaljnjem besedilu: ustrezni organ tretje države), v kateri ima ena ali več institucij Unije kreditne izpostavljenosti;

(b) ESRB meni, da stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo je ustrezni organ tretje države določil in objavil za tretjo državo, ne zadostuje za ustrezno zaščito institucij Unije pred tveganji prekomerne kreditne rasti v zadevni tretji državi, ali kadar imenovani organ uradno obvesti ESRB, da po njegovem mnenju ta stopnja blažilnika za ta namen ni zadostna.

▼B

*Člen 139*

**Odločitev imenovanih organov o stopnjah proticikličnega blažilnika za tretje države**

1. Ta člen se uporablja ne glede na to, ali je ESRB imenovanim organom izdal priporočilo iz člena 138.

2. V okoliščinah iz točke (a) člena 138 lahko imenovani organi določijo stopnjo proticikličnega blažilnika, ki jo morajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, uporabiti za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

3. Kadar je ustrezni organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnega blažilnika za tretjo državo, lahko imenovani organ določi drugačno stopnjo blažilnika za to tretjo državo za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, za namene izračuna posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika, če upravičeno meni, da stopnja blažilnika, ki jo je določil ustrezni organ tretje države, ne zadostuje za ustrezno zaščito teh institucij pred tveganji prekomerne kreditne rasti v zadevni tretji državi.

Pri izvajanju pooblastila v skladu s prvim pododstavkom imenovani organ ne določi stopnje proticikličnega blažilnika, nižje od stopnje, ki jo določi ustrezni organ tretje države, razen če ta stopnja blažilnika presega 2,5 %, izraženo kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 za institucije, ki imajo kreditne izpostavljenosti v tej tretji državi.

Za doseganje skladnosti pri določanju blažilnika za tretje države lahko ESRB izda priporočila glede te določitve.

4. Kadar imenovani organ določi stopnjo proticikličnega blažilnika za tretjo državo v skladu z odstavkom 2 ali 3, zaradi česar se zviša obstoječa veljavna stopnja proticikličnega blažilnika, ta imenovani organ določi datum, od katerega morajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, uporabljati to stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika. Ta datum ne sme biti pozneje kot 12 mesecev od datuma objave stopnje blažilnika v skladu z odstavkom 5. Če je ta datum prej kot 12 mesecev po objavi določitve stopnje, je treba ta krajši rok za uporabo utemeljiti z razlogi izrednih okoliščin.

5. Imenovani organi objavijo vse določitve stopnje proticikličnega blažilnika za tretjo državo v skladu z odstavkom 2 ali 3 na svojih spletnih straneh, pri čemer vključijo naslednje podatke:

(a) stopnjo proticikličnega blažilnika in tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;

(b) utemeljitev za to stopnjo blažilnika;

▼B

(c) kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo institucije uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

(d) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za uporabo, če je datum iz točke (c) prej kot 12 mesecev od datuma objave določitve v skladu s tem odstavkom.

*Člen 140*

**Izračun stopenj posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika**

1. Stopnja instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo v državah, v katerih so kreditne izpostavljenosti te institucije, ali se uporabljajo za namene tega člena na podlagi člena 139(2) ali (3).

Države članice za izračun tehtanega povprečja iz prvega pododstavka od institucij zahtevajo, naj za vsako veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika uporabijo skupno kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje v skladu z naslovoma II in IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 za ustrezne kreditne izpostavljenosti na zadevnem ozemlju, pri čemer jo delijo s skupno kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje za vse ustrezne kreditne izpostavljenosti institucije.

2. Če v skladu s členom 136(4) imenovani organ določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, države članice zagotovijo, da se za ustrezne kreditne izpostavljenosti, ki so v državi članici imenovanega organa (v nadaljnjem besedilu: država članica A), za namene izračuna, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1, in po potrebi za namene izračuna elementa konsolidiranega kapitala, ki je povezan z zadevno institucijo, uporabijo naslednje stopnje blažilnika:

(a) institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, uporabijo stopnjo blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;

(b) institucije, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici, uporabijo stopnjo proticikličnega blažilnika, v višini 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, ni priznal stopnje blažilnika, ki presega 2,5 % v skladu s členom 137(1);

(c) institucije, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici, uporabijo stopnjo proticikličnega blažilnika, ki jo določi imenovani organ države članice A, če je imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, priznal to stopnjo blažilnika v skladu s členom 137.

▼B

3. Če stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo določi ustrezni organ tretje države za tretjo državo, presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, države članice zagotovijo, da se za ustrezne kreditne izpostavljenosti, ki so v zadevni tretji državi, za namene izračuna, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1, in po potrebi za namene izračuna elementa konsolidiranega kapitala, ki je povezan z zadevno institucijo, uporabijo naslednje stopnje blažilnika:

(a) institucije uporabijo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, ni priznal stopnje blažilnika, ki presega 2,5 %, v skladu s členom 137(1);

(b) institucije uporabijo stopnjo proticikličnega blažilnika, ki jo določi ustrezni organ tretje države, če je imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, priznal to stopnjo blažilnika v skladu s členom 137.

4. Ustrezne kreditne izpostavljenosti vključujejo vse kategorije izpostavljenosti, razen kategorij iz točk (a) do (f) člena 112 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki so predmet:

(a) izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje iz naslova II dela 3 navedene uredbe;

(b) kadar je izpostavljenost v trgovalni knjigi, izračuna kapitalske zahteve za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela 3 navedene Uredbe ali presežno tveganje neplačila in migracije iz poglavja 5 naslova IV dela 3 navedene uredbe;

(c) kadar je izpostavljenost iz naslova listinjenja, izračuna kapitalske zahteve iz poglavja 5 naslova II dela 3 navedene uredbe.

5. Institucije opredelijo geografsko lokacijo ustrezne kreditne izpostavljenosti v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, sprejetimi v skladu z odstavkom 7.

6. Za namene izračuna, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1:

(a) se stopnja proticikličnega blažilnika za državo članico uporablja od datuma, navedenega v informacijah, objavljenih v skladu s členom 136(7)(e) ali 137(2)(c), če je učinek te odločitve povišanje stopnje blažilnika;

(b) ob upoštevanju točke (c) se stopnja proticikličnega blažilnika za tretjo državo uporablja 12 mesecev od datuma, na katerega je ustrezni organ tretje države objavil spremembo stopnje blažilnika, ne glede na to, ali ta organ od institucij, ustanovljenih v zadevni tretji državi, zahteva uporabo spremembe v krajšem obdobju, če je učinek te odločitve povišanje stopnje blažilnika;

▼B

(c) kadar imenovani organ matične države članice institucije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za tretjo državo v skladu s členom 139(2) ali (3) ali prizna stopnjo proticikličnega blažilnika za tretjo državo v skladu s členom 137, se ta stopnja blažilnika uporablja od datuma, navedenega v informacijah, objavljenih v skladu s členom 139(5)(c) ali 137(2)(c), če je učinek te odločitve povišanje stopnje blažilnika;

(d) stopnja proticikličnega blažilnika se začne uporabljati takoj, če je rezultat te odločitve znižanje stopnje blažilnika.

Za namene točke (b) se šteje, da je sprememba stopnje proticikličnega blažilnika za tretjo državo objavljena na datum, ko jo objavi ustrezni organ tretje države v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev metode za določitev geografske lokacije ustreznih kreditnih izpostavljenosti iz odstavka 5.

EBA te osnutke regulativnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenesejo pooblastila za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

## Oddelek III

## **Ukrepi za ohranitev kapitala**

### *Člen 141*

### **Omejitve razdelitev**

▼M5

1. Institucija, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne izvede razdelitve dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.

2. Institucija, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, izračuna maksimalni znesek za razdelitev (MDA) v skladu z odstavkom 4 in o njem uradno obvesti pristojni organ.

Kadar se uporablja prvi pododstavek, institucija pred izračunom MDA ne sme izvesti nobenega od naslednjih dejanj:

(a) razdeliti dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

▼C4

(b) ustvariti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko institucija ni izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku, ali

▼M5

(c) izvršiti izplačil na instrumente dodatnega temeljnega kapitala.

3. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali je ne preseže, ne razdeli več, kot znaša MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4, s katerim koli dejanjem iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2.

4. Institucije izračunajo MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z odstavkom 5, s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. MDA se zmanjša za znesek, ki izhaja iz katerega koli dejanja iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2.

5. V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:

(a) vsi dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital na podlagi člena 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo, ki izhaja iz dejanj iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

čemur se prištejejo

(b) vsi čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital na podlagi člena 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo, ki izhaja iz dejanj iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

od česar se odštejejo

(c) zneski, ki bi se plačali v obliki davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

6. Faktor se določi na naslednji način:

(a) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter dodatne kapitalske zahteve za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v prvi (tj. najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;

▼M5

(b) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter dodatnih kapitalskih zahtev za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;

(c) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter dodatnih kapitalskih zahtev za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;

▼C4

(d) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter dodatnih kapitalskih zahtev za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) navedene uredbe, spada v četrti (tj. najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

▼M5

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

$$\text{Spodnja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po skupnem blažilniku}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Zgornja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po skupnem blažilniku}}{4} \cdot Q_n$$

pri čemer je:

$Q_n$ = zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.

▼B

7. Omejitve iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobičkov, in kadar ustavitev plačila ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti v skladu z ureditvijo, ki se uporablja za institucijo.

8. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku in namerava izplačati razpoložljiv dobiček ali sprejeti dejanje iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2, uradno obvesti pristojni organ in predloži naslednje podatke:

▼B

(a) znesek kapitala, ki ga zagotavlja institucija, dodatno razdeljenega na:

(i) navadni lastniški temeljni kapital,

(ii) dodatni temeljni kapital,

(iii) dodatni kapital;

(b) znesek dobičkov med letom in čistih dobičkov poslovnega leta;

(c) MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4;

(d) znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje elemente:

(i) izplačila dividend,

(ii) (re-)odkupi delnic,

(iii) izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,

▼C3

(iv) izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvede z nastankom nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko institucija ni izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku.

▼B

9. Institucije vzdržujejo ureditve, s katerimi zagotavljajo, da se znesek razpoložljivega dobička in MDA izračunata natančno, pri čemer lahko to natančnost na zahtevo dokažejo pristojnemu organu.

10. Za namene odstavkov 1 in 2 izplačilo v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom vključuje:

(a) plačilo dividend v denarju;

(b) celotno ali delno izplačilo v obliki premijskih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz člena 26(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz člena 26(1)(a) navedene uredbe s strani institucije;

(d) izplačilo kapitalskih instrumentov iz člena 26(1)(a) navedene uredbe;

(e) izplačilo postavk iz točk (b) do (e) člena 26(1) navedene uredbe.

▼M5

*Člen 141a*

**Neizpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku**

Šteje se, da institucija ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku za namene člena 141, kadar nima kapitala v zadostnem znesku in v kakovosti, da bi hkrati izpolnila zahtevo po skupnem blažilniku in vsako od naslednjih zahtev iz:

▼M5

(a) točke (a) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in dodatne kapitalske zahteve za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive;

(b) točke (b) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in dodatne kapitalske zahteve za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive;

(c) točke (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in dodatne kapitalske zahteve za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz točke (a) člena 104(1) te direktive.

*Člen 141b*

**Omejitev razdelitev v primeru neizpolnjevanja zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda**

1. Institucija, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda na podlagi člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013, ne izvede razdelitve dobička v povezavi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena.

2. Institucija, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, izračuna maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (L-MDA) v skladu z odstavkom 4 in o njem uradno obvesti pristojni organ.

Kadar se uporablja prvi pododstavek, institucija pred izračunom L-MDA ne sme izvesti nobenega od naslednjih dejanj:

(a) razdeliti dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

▼C4

(b) ustvariti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko institucija ni izpolnjevala zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, ali

▼M5

(c) izvršiti izplačil na instrumente dodatnega temeljnega kapitala.

3. Če institucija ne izpolni zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne preseže, ne razdeli več, kot znaša L-MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4, s katerim koli dejanjem iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2.

▼M5

4. Institucije izračunajo L-MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z odstavkom 5, s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. L-MDA se zmanjša za znesek, ki izhaja iz katerega koli dejanja iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2.

5. V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:

(a) vsi dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital na podlagi člena 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo v zvezi z ukrepi iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

čemur se prištejejo

(b) vsi čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital na podlagi člena 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo v zvezi z ukrepi iz točke (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

od česar se odštejejo

(c) zneski, ki bi se plačali v obliki davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

6. Faktor iz odstavka 4 se določi na naslednji način:

(a) kadar temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz točke (a) člena 104(1) te direktive za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) navedene uredbe, spada v prvi (tj. najnižji) kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0;

(b) kadar temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz točke (a) člena 104(1) te direktive za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) navedene uredbe, spada v drugi kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0,2;

▼M5

(c) kadar temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz točke (a) člena 104(1) te direktive za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri krito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) navedene uredbe, spada v tretji kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0,4;

(d) kadar temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahtev iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz točke (a) člena 104(1) te direktive za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) navedene uredbe, spada v četrti (tj. najvišji) kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda se izračunata na naslednji način:

$$\text{Spodnja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Zgornja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda}}{4} \cdot Q_n$$

pri čemer je:

$Q_n$ = zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.

7. Omejitve iz tega člena se uporabljajo le za izplačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobičkov, in kadar ustavitev izplačila ali neizvedba izplačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti v skladu z ureditvijo, ki se uporablja za institucijo.

8. Če institucija ne izpolni zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda in namerava izplačati razpoložljiv dobiček ali izvesti dejanje iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena, uradno obvesti pristojni organ in predloži informacije iz člena 141(8), z izjemo točke (a)(iii) navedenega člena, in L-MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4 tega člena.

9. Institucije vzdržujejo ureditve, s katerimi zagotavljajo, da se znesek razpoložljivega dobička in L-MDA izračunata natančno, pri čemer lahko to natančnost na zahtevo dokažejo pristojnemu organu.

10. Za namene odstavkov 1 in 2 tega člena razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom vključuje katero koli od postavk iz člena 141(10).

▼M5

*Člen 141c*

**Neizpolnjevanje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda**

Šteje se, da institucija ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda za namene člena 141b te direktive, kadar nima temeljnega kapitala v zadostnem znesku, da bi hkrati izpolnila zahtevo iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter zahtevo iz točke (d) člena 92(1) navedene uredbe in točke (a) člena 104(1) te direktive za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼B

*Člen 142*

**Načrt za ohranitev kapitala**

▼M5

1. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku, ali, če je to ustrezno, zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, pripravi načrt za ohranitev kapitala in ga predloži pristojnemu organu najpozneje v petih delovnih dneh po ugotovitvi, da ji navedene zahteve ne bo uspelo izpolniti, razen če pristojni organ odobri daljši odlog, in sicer največ deset dni.

▼B

►C2 Pristojni organi takšen odlog odobrijo samo na podlagi individualnega položaja institucije, ◄ pri čemer upoštevajo obseg in zapletenost dejavnosti institucije.

2. Načrt za ohranitev kapitala vključuje:

(a) ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja;

(b) ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov institucije;

(c) načrt in časovni okvir za povečanje kapitala, z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku;

(d) vse druge informacije, ki so po mnenju pristojnega organa potrebne za izvedbo ocene iz odstavka 3.

▼C3

3. Pristojni organ oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri le, če meni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo instituciji omogočil izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku v roku, ki je po njegovem mnenju primeren.

▼B

4. Če pristojni organ ne odobri načrta za ohranitev kapitala v skladu z odstavkom 3, sprejme enega ali oba naslednja ukrepa:

▼B

(a) od institucije zahteva, naj v določenih rokih poveča kapital na predpisano raven;

(b) izvaja svoja pooblastila v skladu s členom 102, da uvede strožje omejitve izplačil od omejitev iz člena 141.

NASLOV VIII

**RAZKRITJE S STRANI PRISTOJNIH ORGANOV**

*Člen 143*

**Splošne zahteve o razkritju**

1. Pristojni organi objavijo naslednje informacije:

(a) besedila zakonov in drugih predpisov ter splošne smernice, sprejete v njihovi državi članici na področju bonitetne ureditve;

(b) način izvajanja opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije;

▼M5

(c) splošna merila in metodologije, ki jih uporabljajo pri pregledovanju in ovrednotenju iz člena 97, vključno z merili za uporabo načela sorazmernosti iz člena 97(4);

▼M6

(d) brez poseganja v določbe iz oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive in, kadar je ustrezno, določbe iz oddelka 2 poglavja 1 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034 zbirne statistične podatke o ključnih vidikih izvajanja bonitetnega okvira v vsaki državi članici, vključno s številom in naravo nadzorniških ukrepov, sprejetih v skladu s točko (a) člena 102(1) te direktive, ter upravnih kazni, naloženih v skladu s členom 65 te direktive.

▼B

2. Informacije, objavljene v skladu z odstavkom 1, zadostujejo za smiselno primerjavo pristopov, ki so jih sprejeli pristojni organi različnih držav članic. Razkrite informacije se objavijo v enotni obliki in redno posodabljajo. Informacije so dostopne na enotnem elektronskem naslovu.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov glede določitve oblike, strukture, seznama vsebine in letne objave informacij iz odstavka 1.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

*Člen 144*

**Posebne zahteve glede razkritij**

1. Pristojni organi za namen dela 5 Uredbe (EU) št. 575/2013 objavijo naslednje informacije:

(a) sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s členi 405 do 409 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) brez poseganja v določbe iz oddelka II poglavja 1 naslova VII povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis ukrepov, naloženih v primerih neskladnosti s členi 405 do 409 Uredbe (EU) št. 575/2013, ugotovljenih na letni ravni.

2. Pristojni organ države članice, ki izvaja diskrecijsko pravico iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, objavi naslednje informacije:

(a) merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;

(b) število nadrejenih institucij, za katere se je uporabila diskrecijska pravica iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter število takšnih nadrejenih institucij, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi;

(c) na zbirni podlagi za vse države članice:

(i) skupni znesek kapitala nadrejene institucije v državi članici na konsolidirani podlagi,za katero se uporablja diskrecijska pravica iz člena 7(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki je v podrejenih družbah v tretji državi;

(ii) odstotni delež kapitala, ki je v podrejenih družbah v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih institucij v državi članici na konsolidirani podlagi,za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 7(3) navedene uredbe;

(iii) odstotni delež kapitala, ki je v podrejenih družbah v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih institucij v državi članici na konsolidirani podlagi, zahtevanih v skladu s členom 92 navedene uredbe in za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 7(3) navedene uredbe.

3. Pristojni organ, ki izvaja diskrecijsko pravico iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, objavi vse naslednje:

(a) merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;

(b) število nadrejenih institucij, za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter število takšnih nadrejenih institucij, ki imajo podrejene družbe v tretji državi;

▼B

(c) na zbirni podlagi za vse države članice:

(i) skupni znesek kapitala nadrejenih institucij, za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki je v podrejenih družbah v tretji državi;

(ii) odstotni delež kapitala, ki je v podrejenih družbah v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih institucij, za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(iii) odstotni delež kapitala, ki je v podrejenih družbah v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih institucij, zahtevanih v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, za katere se uporablja diskrecijska pravica iz člena 9(1) navedene uredbe.

NASLOV IX

**DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI**

*Člen 145*

**Delegirani akti**

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 148 v zvezi s:

(a) pojasnitvijo opredelitev iz členov 3 in 128, da se zagotovi enotna uporaba te direktive;

(b) pojasnitvijo opredelitev iz členov 3 in 128, da se pri uporabi te direktive upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih;

(c) uskladitvijo terminologije in določitvijo opredelitev iz člena 3 v skladu s poznejšimi akti o institucijah in povezanih zadevah;

(d) prilagoditvijo zneskov iz člena 31(1), da se upoštevajo spremembe evropskega indeksa cen življenjskih potrebščin, ki ga objavlja Eurostat, v skladu in hkrati s prilagoditvami na podlagi člena 4(7) Direktive 2002/92/ES;

(e) razširitvijo vsebine seznama iz členov 33 in 34, ki je opredeljen v Prilogi I, ali prilagoditvijo terminologije, uporabljene za ta seznam, zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih;

(f) opredelitvijo področij, na katerih si pristojni organi morajo izmenjevati informacije iz člena 50;

(g) prilagoditvijo določb v členih 76 do 88 in členu 98, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih (zlasti novi finančni produkti) ali v računovodskih standardih ali zahtevah, ki upoštevajo pravo Unije, ali glede približevanja nadzorniških praks;

▼B

(h) odlogom obveznosti razkritja v skladu z drugim pododstavkom člena 89(3), kadar poročilo, ki ga predloži Komisija v skladu s prvim pododstavkom navedenega člena navaja pomembne negativne učinke;

(i) prilagoditvijo meril iz člena 23(1), da se upošteva prihodnji razvoj dogodkov in zagotovi enotna uporaba te direktive.

▼M5

*Člen 146*

**Izvedbeni akti**

V skladu s postopkom pregleda iz člena 147(2) se z izvedbenimi akti sprejmejo spremembe višine ustanovnega kapitala, predpisanega v členu 12 in naslovu IV, da se upošteva razvoj na gospodarskem in monetarnem področju.

▼B

*Člen 147*

**Evropski odbor za bančništvo**

1. Komisiji pri sprejemanju izvedbenih aktov pomaga Evropski odbor za bančništvo. Navedeni odbor je odbor v smislu člena 3(2) Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

*Člen 148*

**Izvajanje pooblastila**

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo iz člena 145 se prenese za nedoločen čas od 17. julija 2013.

3. Pooblastilo iz člena 145 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne veljati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

▼B

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 145, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

*Člen 149*

**Ugovori zoper regulativne tehnične standarde**

Kadar Komisija sprejme regulativni tehnični standard v skladu s to direktivo, ki je enak osnutku regulativnega tehničnega standarda, ki ga predloži EBA, mu lahko Evropski parlament in Svet nasprotujeta v roku enega meseca od dne uradnega obvestila. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za en mesec. Z odstopanjem od drugega pododstavka člena 13(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 se lahko rok, v katerem lahko Evropski parlament ali Svet nasprotujeta regulativnemu tehničnemu standardu, podaljša, če je to ustrezno, še za en mesec.

NASLOV X

**SPREMEMBE DIREKTIVE 2002/87/ES**

*Člen 150*

**Sprememba Direktive 2002/87/ES**

Člen 21a Direktive 2002/87/ES se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (a) črta;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

"3. Za zagotovitev dosledne uporabe metod izračuna, navedenih v delu II Priloge I k tej direktivi, v povezavi s členom 49(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 228(1) Direktive 2009/138/ES, vendar brez poseganja v člen 6(4) te direktive, v okviru Skupnega odbora pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov v zvezi s členom 6(2) te direktive.

ESA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predložijo Komisiji najpozneje pet mesecev pred dnem uporabe iz člena 309(1) Direktive 2009/138/ES.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010."

▼B

NASLOV XI

**PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**

*POGLAVJE 1*

***Prehodne določbe o nadzoru institucij, ki uveljavljajo svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev***

*Člen 151*

**Področje uporabe**

1. Določbe v tem poglavju se uporabljajo namesto členov 40, 41, 43, 49, 50 in 51, do datuma, ko bo v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 460 Uredbe (EU) št. 575/2013, uvedena zahteva glede likvidnostnega kritja.

2. Za zagotovitev, da je postopno uvajanje nadzorniške ureditve za likvidnost popolnoma skladno z oblikovanjem enotnih pravil glede likvidnosti, se Komisijo pooblasti za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 145, s katerimi se datum iz odstavka 1 preloži za največ dve leti, če enotna pravila glede likvidnosti v Uniji še niso bila uvedena, ker mednarodni standardi za nadzor likvidnosti na datum iz odstavka 1 tega člena še niso bili dogovorjeni.

*Člen 152*

**Zahteve glede poročanja**

Države članice gostiteljice lahko za statistične namene zahtevajo, da vse kreditne institucije, ki imajo podružnice na njihovem ozemlju, pristojnim organom teh držav članic gostiteljic redno poročajo o svojih dejavnostih v teh državah članicah gostiteljicah.

Pri izpolnjevanju obveznosti, ki jim jih nalaga člen 156 te direktive, lahko države članice gostiteljice zahtevajo, da jim podružnice kreditnih institucij iz drugih držav članic posredujejo enake informacije, kakor jih za ta namen zahtevajo od nacionalnih kreditnih institucij.

*Člen 153*

**Ukrepi pristojnih organov matične države članice v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v državi članici gostiteljici**

1. Če pristojni organi države članice gostiteljice potrdijo, da kreditna institucija, ki ima podružnico ali opravlja storitve na njihovem ozemlju, ne upošteva pravnih predpisov, sprejetih v tej državi članici v skladu s to direktivo o pooblastilih pristojnih organov države članice gostiteljice, ti pristojni organi od zadevne kreditne institucije zahtevajo, naj odpravi neskladnosti.

2. Če zadevna kreditna institucija ne sprejme potrebnih ukrepov, pristojni organi države članice gostiteljice o tem obvestijo pristojne organe matične države članice.

▼B

3. Pristojni organi matične države članice čim prej sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevna kreditna institucija odpravi neskladnosti. Vrsta teh ukrepov se sporoči pristojnim organom države članice gostiteljice.

4. Če kljub ukrepom, ki jih sprejme matična država članica, ali ker se ti ukrepi izkažejo za neustrezne ali neizvedljive v zadevni državi članici, kreditna institucija še naprej krši pravne predpise iz odstavka 1, ki veljajo v državi članici gostiteljici, lahko ta, potem ko obvesti pristojne organe matične države članice, sprejme ustrezne ukrepe, da se preprečijo ali kaznujejo nadaljnje kršitve in, če je to potrebno, da se zadevni kreditni instituciji prepreči nadaljnje poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice. Države članice zagotovijo, da je kreditnim institucijam na njihovem ozemlju mogoče vročiti pravne dokumente, potrebne v zvezi s temi ukrepi.

*Člen 154*

**Previdnostni ukrepi**

Preden pristojni organi države članice gostiteljice ukrepajo v skladu s postopkom iz člena 153, lahko v nujnih primerih sprejmejo kakršne koli previdnostne ukrepe, potrebne za zaščito interesov vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se storitve opravljajo. O takih ukrepih čim prej obvestijo Komisijo in pristojne organe drugih zadevnih držav članic.

Komisija lahko po posvetu s pristojnimi organi zadevnih držav članic odloči, da mora zadevna država članica spremeniti ali razveljaviti navedene ukrepe.

*Člen 155*

**Odgovornost**

1. Za bonitetni nadzor institucije, vključno z dejavnostmi, ki jih opravlja v skladu s členoma 33 in 34, so odgovorni pristojni organi matične države članice, brez poseganja v tiste določbe te direktive, ki to odgovornost nalagajo pristojnim organom države članice gostiteljice.

2. Odstavek 1 ne preprečuje nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s to direktivo.

3. Pristojni organi v eni državi članici pri opravljanju svojih splošnih nalog na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo morebiten vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah in zlasti v izrednih razmerah.

*Člen 156*

**Nadzor likvidnosti**

Države članice gostiteljice do nadaljnjega usklajevanja ostanejo odgovorne za nadzor likvidnosti podružnic kreditnih institucij v sodelovanju s pristojnimi organi matične države članice.

▼B

Brez poseganja v ukrepe, potrebne za okrepitev Evropskega monetarnega sistema, države članice gostiteljice v celoti ostanejo odgovorne za ukrepe, ki so potrebni za izvajanje njihovih monetarnih politik.

Ti ukrepi ne smejo določati diskriminatorne ali omejevalne obravnave na podlagi dejstva, da je kreditna institucija pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

*Člen 157*

**Sodelovanje pri nadzoru**

Pristojni organi zadevnih držav članic tesno sodelujejo pri nadzoru dejavnosti institucij, zlasti tistih, ki poslujejo prek podružnice v eni ali več drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža. Medsebojno si izmenjujejo vse informacije o upravljanju in lastništvu takih institucij, da bi se olajšala nadzor in preučitev pogojev za izdajo dovoljenja, in vse informacije, ki jim lahko olajšajo spremljanje takih institucij, zlasti glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitve velikih izpostavljenosti, administrativnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjih kontrol.

*Člen 158*

**Pomembne podružnice**

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko vložijo zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, kadar se uporablja člen 112(1), ali pri pristojnih organih matične države članice, da se podružnica institucije, ki ni investicijsko podjetje, za katero velja člen 95 Uredbe (EU) št. 575/2013, opredeli kot pomembna.

2. Ta zahteva vsebuje razloge, zakaj naj se podružnica opredeli kot pomembna, s posebnim poudarkom na naslednjem:

(a) ali tržni delež podružnice glede vlog v državi članici gostiteljici presega 2 %;

(b) verjeten vpliv prenehanja ali opustitve dejavnosti institucije na sistemsko likvidnost ter plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v državi članici gostiteljici;

(c) velikost in pomen podružnice v smislu števila strank v okviru bančnega ali finančnega sistema države članice gostiteljice.

Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ter konsolidacijski nadzornik, kadar se uporablja člen 112(1), storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o določitvi podružnice kot pomembne.

Če se v dveh mesecih od prejema zahteve v skladu s prvim pododstavkom ne sprejme skupna odločitev, pristojni organi države članice gostiteljice v naslednjih dveh mesecih sprejmejo svojo odločitev o tem, ali je podružnica pomembna. Pri sprejemanju odločitve pristojni organi države članice gostiteljice upoštevajo vsa stališča in pridržke konsolidacijskega nadzornika ali pristojnih organov matične države članice.

▼B

Odločitve iz drugega in tretjega pododstavka se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno utemeljitev in se posredujejo zadevnim pristojnim organom, se priznavajo kot dokončne in jih uporabljajo pristojni organi zadevnih držav članic.

Določitev podružnice kot pomembne ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

3. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice, kjer ima pomembna podružnica sedež, sporočijo informacije iz člena 117(1)(c) in (d) ter v sodelovanju s pristojnimi organi države članice gostiteljice izvedejo naloge iz člena 112(1)(c).

4. Če je pristojni organ matične države članice obveščen o izrednih razmerah iz člena 114(1), o tem čim prej obvesti organe iz člena 58(4) in člena 59(1).

5. Če se člen 116 ne uporablja, pristojni organi, ki nadzorujejo institucijo s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, z namenom olajšati sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne na podlagi odstavka 2 tega člena ►C2 in olajšati izmenjavo informacij na podlagi člena 50 ustanovijo kolegij nadzornikov in mu predsedujejo. ◄ Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnih dogovorih, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice odloči, kateri pristojni organi sodelujejo na seji ali pri dejavnostih kolegija.

6. Pristojni organ matične države članice pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorniška dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti morebitni vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 155(3) ter obveznosti iz odstavka 2 tega člena.

7. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija vnaprej v celoti obvešča o organizaciji teh sestankov, glavnih vprašanjih in dejavnostih, ki bodo obravnavane. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija v celoti in pravočasno obvesti tudi o odločitvah, sprejetih na teh sestankih, ali o izvedenih ukrepih.

*Člen 159*

**Preverjanja na kraju samem**

1. Kadar institucija, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, opravlja svojo dejavnost prek podružnice, države članice gostiteljice zagotovijo, da lahko pristojni organi matične države članice sami ali preko posrednikov, potem ko obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, opravijo preverjanje informacij iz člena 50 na kraju samem.

▼B

2. Pristojni organi matične države članice lahko za takšno preverjanje na kraju samem podružnic uporabijo tudi druge postopke iz člena 118.

3. Odstavka 1 in 2 ne vplivata na pravico pristojnih organov države članice gostiteljice, da pri opravljanju svojih dolžnosti v skladu s to direktivo, opravijo preverjanja na kraju samem podružnic, ustanovljenih na njihovem ozemlju.

▼M5

*POGLAVJE 1A*

***Prehodne določbe glede finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov***

*Člen 159a*

**Prehodne določbe o odobritvi finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov**

Nadrejeni finančni holdingi in nadrejeni mešani finančni holdingi, ki že obstajajo 27. junija 2019, zaprosijo za odobritev v skladu s členom 21a do 28. junija 2021. Če finančni holding ali mešani finančni holding ne zaprosi za odobritev do 28. junija 2021, se sprejmejo ustrezni ukrepi na podlagi člena 21a(6).

Pristojni organi imajo med prehodnim obdobjem iz prvega odstavka tega člena vsa potrebna nadzorniška pooblastila, ki so jim podeljena s to direktivo v zvezi s finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, za katere je za namene konsolidiranega nadzora potrebna odobritev v skladu s členom 21a.

▼B

*POGLAVJE 2*

***Prehodne določbe o kapitalskih blažilnikih***

*Člen 160*

**Prehodne določbe za kapitalske blažilnike**

1. Ta člen spreminja zahteve iz členov 129 in 130 za prehodno obdobje od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018.

2. Za obdobje od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016:

(a) varovalni kapitalski blažilnik sestavlja navaden lastniški temeljni kapital, ki je enak 0,625 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼B

(b) posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik ne presega 0,625 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Za obdobje od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017:

(a) varovalni kapitalski blažilnik sestavlja navaden lastniški temeljni kapital, ki je enak 1,25 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik ne presega 1,25 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Za obdobje od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018:

(a) varovalni kapitalski blažilnik sestavlja navaden lastniški temeljni kapital, ki je enak 1,875 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik ne presega 1,875 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

5. Zahteva glede načrta za ohranitev kapitala in omejitve razdelitev iz členov 141 in 142 se uporabljajo v prehodnem obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018, kadar institucije ne izpolnjujejo zahtev po skupnem blažilniku ob upoštevanju zahtev iz odstavkov 2 do 4 tega člena.

6. Države članice lahko uvedejo krajše prehodno obdobje, kot je obdobje iz odstavkov 1 do 4, in tako uporabljajo varovalni kapitalski blažilnik in proticiklični kapitalski blažilnik od 31. decembra 2013. Če država članica uvede takšno krajše prehodno obdobje, o tem obvesti zadevne strani, vključno Komisijo, ESRB, EBA in ustrezne kolegije nadzornikov. Takšno krajše prehodno obdobje lahko priznajo druge države članice. Kadar druga država članica prizna to krajše prehodno obdobje, o tem uradno obvesti Komisijo, ESRB, EBA in ustrezni kolegij nadzornikov.

7. Če država članica uvede krajše prehodno obdobje za proticiklični kapitalski blažilnik, se krajše obdobje uporablja le za namene izračuna posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika s strani institucij z dovoljenjem v državi članici, za katero je imenovani organ pristojen.

▼B

*POGLAVJE 3*

***Končne določbe***

*Člen 161*

**Pregled in poročilo**

1. Komisija izvaja redne preglede izvajanja te direktive, da zagotovi, da način izvajanja te direktive ne povzroča diskriminacije med institucijami na podlagi njihove pravne strukture ali modela lastništva.

2. Po opravljenem pregledu in v tesnem sodelovanju z EBA, Komisija do 30. junija 2016 predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z, po potrebi, zakonodajnimi predlogi, o določbah o prejemkih iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter ob tem upoštevan mednarodni razvoj, zlasti glede:

(a) njihove učinkovitosti, izvajanja in izvrševanja, vključno z določitvijo morebitne vrzeli, ki bi nastala zaradi uporabe načela sorazmernosti za te določbe;

(b) učinkov usklajenosti z načelom iz člena 94(1)(g) v zvezi s

(i) konkurenčnostjo in finančno stabilnostjo ter

(ii) z zaposlenimi, ki dejansko in fizično delajo v podružnicah s sedežem zunaj EGP, katerih nadrejene institucije imajo sedež znotraj EGP.

V tem pregledu se zlasti obravnava, ali naj se načela iz člena 94(1)(g) še naprej uporabljajo za zaposlene iz točke (b)(ii) prvega pododstavka.

3. Od leta 2014 naprej EBA v sodelovanju z EIOPA in ESMA enkrat na dve leti objavi poročilo o obsegu, v katerem se pravo držav članic sklicuje na zunanje bonitetne ocene za regulativne namene, in ukrepih, ki so jih države članice sprejele za zmanjšanje takih sklicevanj. Ta poročila navedejo tudi, kako pristojni organi izpolnjujejo obveznosti iz člena 77(1) in (3) ter člena 79(b). Prav tako se v teh poročilih navede stopnja nadzorniškega zbliževanja v zvezi s tem.

4. Komisija do 31. decembra 2014 preveri izvajanje členov 108 in 109 ter o tem izdela poročilo, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj z, po potrebi, zakonodajnim predlogom.

5. Komisija do 31. decembra 2016 ob upoštevanju relevantnega razvoja na ravni Unije in mednarodni ravni pregleda rezultate, dosežene v skladu s členom 91(11), vključno z ustreznostjo primerjanja praks v zvezi z raznolikostjo ter o tem pripravi poročilo, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

6. Komisija se do 31. decembra 2015 posvetuje z ESRB, EBA, EIOPA, ESMA in drugimi ustreznimi stranmi glede učinkovitosti ureditve za izmenjavo informacij na podlagi te direktive v običajnih in stresnih razmerah.

▼B

7. EBA do 31. decembra 2015 pregleda uporabo te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s sodelovanjem Unije in držav članic s tretjimi državami in Komisiji predloži poročilo. V poročilu se opredelijo področja, ki zahtevajo nadaljnji razvoj glede sodelovanja in izmenjave informacij. EBA to poročilo objavi na svoji spletni strani

8. Potem ko Komisija EBA podeli mandat, ta razišče, ali so subjekti finančnega sektorja, ki izjavijo, da svoje dejavnosti opravljajo v skladu z načeli islamskega bančništva, ustrezno zajeti v tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013. Komisija pregleda poročilo, ki ga pripravi EBA, in po potrebi predloži zakonodajni predlog Evropskemu parlamentu in Svetu.

9. EBA do 1. julija 2014 poroča Komisiji o tem, kako kreditne institucijo uporabljajo in koristijo dolgoročne operacije refinanciranja s strani centralnih bank ESCB in podobne podporne ukrepe financiranja s strani centralnih bank. Komisija na podlagi tega poročila EBA in po posvetovanju z ECB do 31. decembra 2014 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o tem, kako kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Uniji, dejansko uporabljajo in koristijo operacije refinanciranja in podporne ukrepe financiranja, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom o uporabi teh operacij refinanciranja in podpornih ukrepov financiranja.

▼M5

10. Komisija do 31. decembra 2023 pregleda izvajanje in uporabo nadzorniških pooblastil iz točk (j) in (l) člena 104(1) ter predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.

▼B

*Člen 162*

**Prenos direktive**

1. Države članice do 31. decembra 2013 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo.

▼C1

Države članice te predpise uporabljajo od 1. januarja 2014.

▼B

Države članice sporočijo Komisiji in EBA besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva. Kadar dokumenti, priloženi uradnemu obvestilu o prenosu določb, ki ga pošljejo države članice, ne zadostujejo, da bi lahko v celoti ocenili usklajenost določb o prenosu z nekaterimi določbami te direktive, lahko Komisija na zahtevo EBA v okviru izvajanja njenih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 ali na lastno pobudo od držav članic zahteva, da priskrbijo natančnejše informacije v zvezi s prenosom in izvajanjem teh določb in te direktive.

▼B

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se poglavje 4 naslova VII uporablja od 1. januarja 2016.

3. Zakoni in drugi predpisi, potrebni za uskladitev s členom 94(1)(g), od institucij zahtevajo, da v njih določena načela uporabljajo za prejemke za zagotovljene ►C1 storitve ali poslovne rezultate od leta 2014 dalje, in sicer zapadle na podlagi pogodb, sklenjenih pred 1. januarjem 2014 ali po tem datumu. ◄

4. Države članice se v sprejetih predpisih iz odstavkov 1 in 2 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklicevanja na direktive, razveljavljene s to direktivo, štejejo kot sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se člen 131 uporablja od 1. januarja 2016. Države članice izvajajo člen 131(4) od 1. januarja 2016 na naslednji način:

(a) 25 % blažilnika za GSPI, določenega v skladu s členom 131(4), leta 2016;

(b) 50 % blažilnika za GSPI, določenega v skladu s členom 131(4), leta 2017;

(c) 75 % blažilnika za GSPI, določenega v skladu s členom 131(4), leta 2018; ter

(d) 100 % blažilnika za GSPI, določenega v skladu s členom 131(4), leta 2019.

6. ►C1 Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena se člen 133 uporablja od 1. januarja 2014. ◄

*Člen 163*

**Razveljavitev**

Direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES se razveljavita z učinkom od 1. januarja 2014.

Sklicevanja na razveljavljeni direktivi se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013 ter se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II k tej direktivi in Priloge IV k Uredbi (EU) št. 575/2013.

*Člen 164*

**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

*Člen 165*

**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

*PRILOGA I*

**SEZNAM DEJAVNOSTI, ZA KATERE VELJA MEDSEBOJNO PRIZNAVANJE**

1. Sprejemanje vlog in drugih vračljivih sredstev.

2. Posojanje, ki med drugim vključuje: potrošniški kredit, kreditne pogodbe v zvezi z nepremičninami, odkup terjatev z regresom ali brez njega, financiranje komercialnih poslov (vključno s forfetiranjem).

3. Finančni zakup.

▼M3

4. Plačilne storitve, kakor so opredeljene v točki (3) člena 4 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

▼B

5. Izdajanje in upravljanje drugih plačilnih sredstev (npr. potovalni čeki in bančne menice), če takšna dejavnost ni zajeta v točki 4.

6. Izdajanje garancij in drugih jamstev ter prevzemanje obveznosti.

7. Trgovanje za svoj račun ali za račun strank z:

   (a) instrumenti denarnega trga (čeki, blagajniški zapisi, potrdila o vlogah itd.);

   (b) tujo valuto;

   (c) finančnimi standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami;

   (d) valutnimi in obrestnimi instrumenti;

   (e) prenosljivimi vrednostnimi papirji.

8. Sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in opravljanje s tem povezanih storitev.

9. Svetovanje podjetjem na področju strukture kapitala, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve, povezane z združitvami in nakupi družb.

10. Denarnoposredniški posli.

11. Upravljanje s portfeljem naložb in svetovanje.

12. Hramba in upravljanje z vrednostnimi papirji.

13. Kreditne bonitetne storitve.

14. Oddajanje sefov.

15. Izdajanje elektronskega denarja.

Storitve in dejavnosti iz oddelkov A in B Priloge I k Direktivi 2004/39/ES so predmet medsebojnega priznavanja v skladu s to direktivo, če se nanašajo na finančne instrumente iz oddelka C Priloge I navedene direktive.

([1]) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

▼B

*PRILOGA II*

**KORELACIJSKA TABELA**

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 1 | člen 1(1) | |
| člen 2(1) | | |
| člen 2(2) | | |
| člen 2(3) | | |
| člen 2(4) | člen 1(2) | |
| člen 2(5) | člen 2 | |
| člen 2(6) | člen 1(3) | |
| člen 3 | člen 4 | |
| člen 3, (1), točka (53) | člen 4, točka (49) | |
| člen 4(1) | | |
| člen 4(2) | | |
| člen 4(3) | | |
| člen 4(4) | | |
| člen 4(5) | | člen 35(1) |
| člen 4(6) | | |
| člen 4(7) | | |
| člen 4(8) | | |
| člen 5 | člen 128 | |
| člen 6 | člen 42b(1) | |
| člen 7 | člen 40(3) | |
| člen 8(1) | člen 6(1) | |
| člen 8(2) | člen 6(2) | |
| člen 8(3) | člen 6(3) | |
| člen 8(4) | | |
| člen 9 | člen 5 | |
| člen 10 | člen 7 | |
| člen 11 | člen 8 | |
| člen 12(1) | člen 9(1),prvi pododstavek | |
| člen 12(2) | člen 9(1),drugi pododstavek | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 12(3) | člen 9(1),tretji pododstavek | |
| člen 12(4) | člen 9(2) | |
| člen 13(1) | člen 11(1) | |
| člen 13(2) | člen 11(2) | |
| člen 14(1) | člen 12(1) | |
| člen 14(2) | člen 12(2) | |
| člen 14(3) | člen 12(3) | |
| člen 15 | člen 13 | |
| člen 16(1) | člen 15(1) | |
| člen 16(2) | člen 15(2) | |
| člen 16(3) | člen 15(3) | |
| člen 17 | člen 16 | |
| člen 18 | člen 17(1) | |
| člen 19 | člen 18 | |
| člen 20(1) | člen 14 | |
| člen 20(2) | člen 14 | |
| člen 20(3) | | |
| člen 20(5) | člen 17(2) | |
| člen 21 | člen 3 | |
| člen 22(1) | člen 19(1) | |
| člen 22(2) | člen 19(2) | |
| člen 22(3) | člen 19(3) | |
| člen 22(4) | člen 19(4) | |
| člen 22(5) | člen 19(5) | |
| člen 22(6) | člen 19(6) | |
| člen 22(7) | člen 19(7) | |
| člen 22(8) | člen 19(8) | |
| člen 22(9) | člen 19(9) | |
| člen 23(1) | člen 19a(1) | |
| člen 23(2) | člen 19a(2) | |
| člen 23(3) | člen 19a(3) | |
| člen 23(4) | člen 19a(4) | |
| člen 23(5) | člen 19a(5) | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 24(1) | člen 19b(1) | |
| člen 24(2) | člen 19b(2) | |
| člen 25 | člen 20 | |
| člen 26(1) | člen 21(1) | |
| člen 26(2) | člen 21(2) | |
| člen 27 | člen 21(3) | |
| člen 28(1) | | člen 4 |
| člen 28(2) | | člen 9 |
| člen 29(1) | | člen 5(1) |
| člen 29(2) | | člen 5(2) |
| člen 29(3) | | člen 5(3) |
| člen 29(4) | | člen 5(2) |
| člen 30 | | člen 6 |
| člen 31(1) | | člen 7 |
| člen 31(2) | | člen 8 |
| člen 32(1) | | člen 10(1) |
| člen 32(2) | | člen 10(2) |
| člen 32(3) | | člen 10(3) |
| člen 32(4) | | člen 10(4) |
| člen 32(5) | | člen 10(5) |
| člen 33 | člen 23 | |
| člen 34(1) | člen 24(1) | |
| člen 34(2) | člen 24(2) | |
| člen 34(3) | člen 24(3) | |
| člen 35(1) | člen 25(1) | |
| člen 35(2) | člen 25(2) | |
| člen 35(3) | člen 25(3) | |
| člen 35(4) | člen 25(4) | |
| člen 35(5) | člen 25(5) | |
| člen 35(6) | člen 25(5) | |
| člen 35(7) | člen 25(5) | |
| člen 36(1) | člen 26(1) | |
| člen 36(2) | člen 26(2) | |
| člen 36(3) | člen 26(3) | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 36(4) | člen 26(4) | |
| člen 36(5) | člen 26(5) | |
| člen 36(6) | člen 26(5) | |
| člen 36(7) | člen 26(5) | |
| člen 37 | člen 36 | |
| člen 38 | člen 27 | |
| člen 39(1) | člen 28(1) | |
| člen 39(2) | člen 28(2) | |
| člen 39(3) | člen 28(3) | |
| člen 39(4) | člen 28(4) | |
| člen 39(5) | člen 28(4) | |
| člen 39(6) | člen 28(4) | |
| člen 40, prvi pododstavek | člen 29, prvi pododstavek | |
| člen 40, drugi pododstavek | | |
| člen 40, tretji pododstavek | | |
| člen 41(1) | člen 30(1) in (2) | |
| člen 41(2) | | |
| člen 42 | člen 32 | |
| člen 43(1) | člen 33, prvi pododstavek | |
| člen 43(2) | | |
| člen 43(3) | | |
| člen 43(4) | | |
| člen 43(5) | | |
| člen 44 | člena 31 in 34 | |
| člen 45 | člen 35 | |
| člen 46 | člen 37 | |
| člen 47(1) | člen 38(1) | |
| člen 47(2) | člen 38(2) | |
| člen 47(3) | člen 38(3) | |
| člen 48(1) | člen 39(1) | |
| člen 48(2) | člen 39(2) | |
| člen 48(3) | člen 39(3) | |
| člen 48(4) | člen 39(4) | |
| člen 49(1) | člen 40(1) | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 49(2) | člen 40(2) | |
| člen 49(3) | člen 41(3), tretji pododstavek | |
| člen 50(1) | člen 42, prvi pododstavek | |
| člen 50(2) | | |
| člen 50(3) | | |
| člen 50(4) | | |
| člen 50(5) | člen 42, drugi pododstavek | |
| člen 50(6) | člen 42, tretji in šesti pododstavek | |
| člen 50(7) | člen 42, četrti in sedmi pododstavek | |
| člen 50(8) | člen 42, peti pododstavek | |
| člen 51(1) | člen 42a(1) | |
| člen 51(2) | člen 42a(2) | |
| člen 51(3) | člen 42a(3) | |
| člen 51(4) | člen 42a(3) | |
| člen 51(5) | člen 42a(3) | |
| člen 51(6) | | |
| člen 52(1) | člen 43(1) | |
| člen 52(2) | člen 43(2) | |
| člen 52(3) | | |
| člen 52(4) | | |
| člen 53(1) | člen 44(1) | |
| člen 53(2) | člen 44(2) | |
| člen 53(3) | | |
| člen 54 | člen 45 | |
| člen 55 | člen 46 | |
| člen 56 | člen 47 | |
| člen 57(1) | člen 48(1), prvi pododstavek | |
| člen 57(2) | člen 48(1), drugi pododstavek | |
| člen 57(3) | člen 48(2), prvi in drugi pododstavek | |
| člen 57(4) | člen 48(2), tretji pododstavek | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 57(5) | člen 48(2), peti pododstavek | |
| člen 57(6) | člen 48(2), četrti pododstavek | |
| člen 58 | člen 49, prvi pododstavek | |
| člen 58(2) | člen 49, drugi pododstavek | |
| člen 58(3) | člen 49, četrti pododstavek | |
| člen 58(4) | člen 49, peti pododstavek | |
| člen 59(1) | člen 50 | |
| člen 59(2) | | |
| člen 60 | člen 51 | |
| člen 61(1) | člen 52, prvi pododstavek | |
| člen 61(2) | člen 52, drugi pododstavek | |
| člen 62 | | |
| člen 63(1) | člen 53(1) | |
| člen 63(2) | člen 53(2) | |
| člen 64 | | |
| člen 65 | | |
| člen 66 | | |
| člen 67 | | |
| člen 68 | | |
| člen 69 | | |
| člen 70 | | |
| člen 71 | | |
| člen 72 | člen 55 | |
| člen 73 | člen 123 | |
| člen 74(1) | člen 22(1) | |
| člen 74(2) | člen 22(2) | |
| člen 74(3) | člen 22(6) | |
| člen 74(4) | | |
| člen 75(1) | člen 22(3) | |
| člen 75(2) | člen 22(4) | |
| člen 75(3) | člen 22(5) | |
| člen 76(1) | Priloga V, točka 2 | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 76(2) | | |
| člen 76(3) | | |
| člen 76(4) | | |
| člen 76(5) | | |
| člen 77 | | |
| člen 78 | | |
| člen 79 | Priloga V, točke 3, 4 in 5 | |
| člen 80 | Priloga V, točka 6 | |
| člen 81 | Priloga V, točka 7 | |
| člen 82(1) | Priloga V, točka 8 | |
| člen 82(2) | Priloga V, točka 9 | |
| člen 83(1) | Priloga V, točka 10 | |
| člen 83(2) | | Priloga IV, točka 5 |
| člen 83(3) | | Priloga I, točki 38 in 41 |
| člen 84 | Priloga V, točka 11 | |
| člen 85(1) | Priloga V, točka 12 | |
| člen 85(2) | Priloga V, točka 13 | |
| člen 86(1) | Priloga V, točka 14 | |
| člen 86(2) | Priloga V, točka 14a | |
| člen 86(3) | | |
| člen 86(4) | Priloga V, točka 15 | |
| člen 86(5) | Priloga V, točka 16 | |
| člen 86(6) | Priloga V, točka 17 | |
| člen 86(7) | Priloga V, točka 18 | |
| člen 86(8) | Priloga V, točka 19 | |
| člen 86(9) | Priloga V, točka 20 | |
| člen 86(10) | Priloga V, točka 21 | |
| člen 86(11) | Priloga V, točka 22 | |
| člen 87 | | |
| člen 88(1) | Priloga V, točka 1 | |
| člen 88 (2) | | |
| člen 89 | | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 90 | | |
| člen 91 | | |
| člen 92(1) | Priloga V, točka 23, drugi odstavek | |
| člen 92(2), uvodni stavek | Priloga V, točka 23, uvodni stavek | |
| člen 92(2)(a) | Priloga V, točka 23(a) | |
| člen 92(2)(b) | Priloga V, točka 23(b) | |
| člen 92(2)(c) | Priloga V, točka 23(c) | |
| člen 92(2)(d) | Priloga V, točka 23(d) | |
| člen 92(2)(e) | Priloga V, točka 23(e) | |
| člen 92(2)(f) | Priloga V, točka 23(f) | |
| člen 92(2)(g) | | |
| člen 93 | Priloga V, točka 23(k) | |
| člen 94(1)(a) | Priloga V, točka 23(g) | |
| člen 94(1)(b) | Priloga V, točka 23(h) | |
| člen 94(1)(c) | Priloga V, točka 23(i) | |
| člen 94(1)(d) | | |
| člen 94(1)(e) | Priloga V, točka 23(j) | |
| člen 94(1)(f) | Priloga V, točka 23(l) | |
| člen 94(1)(g) | | |
| člen 94(1)(h) | Priloga V, točka 23(m) | |
| člen 94(1)(i) | | |
| člen 94(1)(j) | Priloga V, točka 23(n) | |
| člen 94(1)(k) | Priloga V, točka 23(n) | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 94(1)(l) | Priloga V, točka 23(o) | |
| člen 94(1)(m) | Priloga V, točka 23(p) | |
| člen 94(1)(n) | Priloga V, točka 23(q) | |
| člen 94(1)(o) | Priloga V, točka 23(r) | |
| člen 94(1)(p) | Priloga V, točka 23(s) | |
| člen 94(1)(q) | Priloga V, točka 23(t) | |
| člen 94(2) | člen 150(3)b | |
| člen 95 | Priloga V, točka 24 | |
| člen 96 | | |
| člen 97(1) | člen 124(1) | |
| člen 97(2) | člen 124(2) | |
| člen 97(3) | člen 124(3) | |
| člen 97(4) | člen 124(4) | |
| člen 98(1) | Priloga XI, točka 1 | |
| člen 98(2) | Priloga XI, točka 1a | |
| člen 98(3) | Priloga XI, točka 2 | |
| člen 98(4) | Priloga XI, točka 3 | |
| člen 98(5) | člen 124(5) | |
| člen 98(6) | | |
| člen 98(7) | | |
| člen 99 | | |
| člen 100 | | |
| člen 101 | | |
| člen 102(1) | člen 136(1) | |
| člen 102(2) | | |
| člen 103 | | |
| člen 104 | člen 136 | |
| člen 105 | | |
| člen 106(1) | člen 149 | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 106(2) | | |
| člen 107 | | |
| člen 108(1), prvi pododstavek | člen 68(2) | |
| člen 108(1), drugi pododstavek | člen 3 | |
| člen 108(1), tretji pododstavek | | |
| člen 108(2) | člen 71(1) | |
| člen 108(3) | člen 71(2) | |
| člen 108(4) | člen 73(2) | |
| člen 109(1) | člen 68(1) | |
| člen 109(2) | člen 73(3) | |
| člen 109(3) | | |
| člen 110(1) | člen 124(2) | |
| člen 110(2) | člen 23 | |
| člen 111(1) | člen 125(1) | člen 2 |
| člen 111(2) | člen 125(2) | člen 2 |
| člen 111(3) | člen 126(1) | |
| člen 111(4) | člen 126(2) | |
| člen 111(5) | člen 126(3) | |
| člen 111(6) | člen 126(4) | |
| člen 112(1) | člen 129(1), prvi pododstavek | |
| člen 112(2) | člen 129(1), drugi pododstavek | |
| člen 112(3) | člen 129(1), tretji pododstavek | |
| člen 113(1)(a) | člen 129(3), prvi pododstavek | |
| člen 113(1)(b) | | |
| člen 113(2)(a) prvi pododstavek | člen 129(3), drugi pododstavek | |
| člen 113(2)(b) prvi pododstavek | | |
| člen 113(2) drugi pododstavek | člen 129(3), drugi pododstavek | |
| člen 113(3) tretji pododstavek | člen 129(3), tretji pododstavek | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 113(3) | člen 129(3), četrti do sedmi pododstavek | |
| člen 113(4) | člen 129(3), osmi in deveti pododstavek | |
| člen 113(5) | člen 129(3), deseti in enajsti pododstavek | |
| člen 114 | člen 130 | |
| člen 115 | člen 131 | |
| člen 116(1) | člen 131a(1), prvi, drugi in tretji pododstavek | |
| člen 116(2) | člen 131a(1), četrti pododstavek | |
| člen 116(3) | člen 131a(2), prvi pododstavek | |
| člen 116(4) | člen 131a(2), drugi in tretji pododstavek | |
| člen 116(5) | člen 131a(2), četrti in peti pododstavek | |
| člen 116(6) | člen 131a(2), šesti pododstavek | |
| člen 116(7) | člen 131a(2), sedmi pododstavek | |
| člen 116(8) | člen 131a(2), osmi pododstavek | |
| člen 116(9) | člen 131a(2), deveti pododstavek | |
| člen 117(1) | člen 132(1),prvi do šesti pododstavek | |
| člen 117(2) | člen 132(1), sedmi in osmi pododstavek | |
| člen 117(3) | člen 132(2) | |
| člen 117(4) | člen 132(3) | |
| člen 118 | člen 141 | |
| člen 119(1) | člen 127(1) | |
| člen 119(2) | člen 127(2) | |
| člen 119(3) | člen 127(3) | |
| člen 120 | člen 72a | |
| člen 121 | člen 135 | |
| člen 122 | člen 137 | |
| člen 123 (1) | člen 138(1) | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 123(2) | člen 138(2), prvi pododstavek | |
| člen 124 | člen 139 | |
| člen 125 | člen 140 | člen 2 |
| člen 126 | člen 142 | |
| člen 127 | člen 143 | |
| člen 128 | | |
| člen 129 | | |
| člen 130 | | |
| člen 131 | | |
| člen 132 | | |
| člen 133 | | |
| člen 134 | | |
| člen 135 | | |
| člen 136 | | |
| člen 137 | | |
| člen 138 | | |
| člen 139 | | |
| člen 140 | | |
| člen 141 | | |
| člen 142 | | |
| člen 143 | člen 144 | |
| člen 144(1) | člen 122a(9) | |
| člen 144(2) | člen 69(4) | |
| člen 144(3) | člen 70(4) | |
| člen 145 | člen 150(1) | |
| člen 146 | člen 150(1a) | |
| člen 147(1) | člen 151(1) | |
| člen 147(2) | člen 151(2) | |
| člen 148(1) | člen 151a(3) | |
| člen 148(2) | člen 151a(1) | |
| člen 148(3) | člen 151b | |
| člen 148(4) | člen 151a(2) | |

▼B

| Ta direktiva | Direktiva 2006/48/ES | Direktiva 2006/49/ES |
|---|---|---|
| člen 148(5) | člen 151c | |
| člen 149 | | |
| člen 150 | | |
| člen 151 | | |
| člen 152 | člen 29 | |
| člen 153 | člen 30 | |
| člen 154 | člen 33 | |
| člen 155 | člen 40 | |
| člen 156 | člen 41 | |
| člen 157 | člen 42 | |
| člen 158 | člen 42a | |
| člen 159 | člen 43 | |
| člen 160 | | |
| člen 161(1) | člen 156, šesti odstavek | |
| člen 161(2) | člen 156, četrti odstavek | |
| člen 161(3) | | |
| člen 161(4) | | |
| člen 161(5) | | |
| člen 161(6) | | |
| člen 161(7) | | |
| člen 161(8) | | |
| člen 161(9) | | |
| člen 162(1) | | |
| člen 162(2) | | |
| člen 162(3) | | |
| člen 162(4) | člen 157(1), tretji pododstavek | |
| člen 162(5) | | |
| člen 162(6) | | |
| člen 163 | člen 158 | |
| člen 164 | člen 159 | |
| člen 165 | člen 160 | |
| Priloga I | Priloga I | |